

தீ காத்ரீ காமாக்கீ அம்பாள்
புது சும்பாய்வேக மலர் 1976

PREFACE

To commemorate the sublime event of Maha Kumbabhishekam of Sri Kanchi Kamakshi Amman Temple performed on 5th April, 1976 by His Holiness Jagadguru Sri Jayendra Sarasvati Swamigal, Sankarācharya of Kanchi Kamakoti Peetam, this Souvenir containing erudite articles from eminent scholars and rare photographs recapturing the unforgettable scenes of Maha Kumbabhishekam has been brought out. We trust that this volume will be cherished and preserved as a sacred memento of the great event.

Our thanks are due to the contributors, patrons and friends who have helped to bring out this volume. Special mention should however be made of the invaluable services rendered by Sri P. V. Sivarama Dhikshidar, Principal, Sanskrit College, Mylapore, Madras in collecting and preparing the materials for publication and by Sri R. Ananthanarayanan, Kalki Gardens, Chetput, Madras in handling the matter through the press.

Madras
11th July, 1976

R. VENKATARAMAN
Chairman
Souvenir Committee

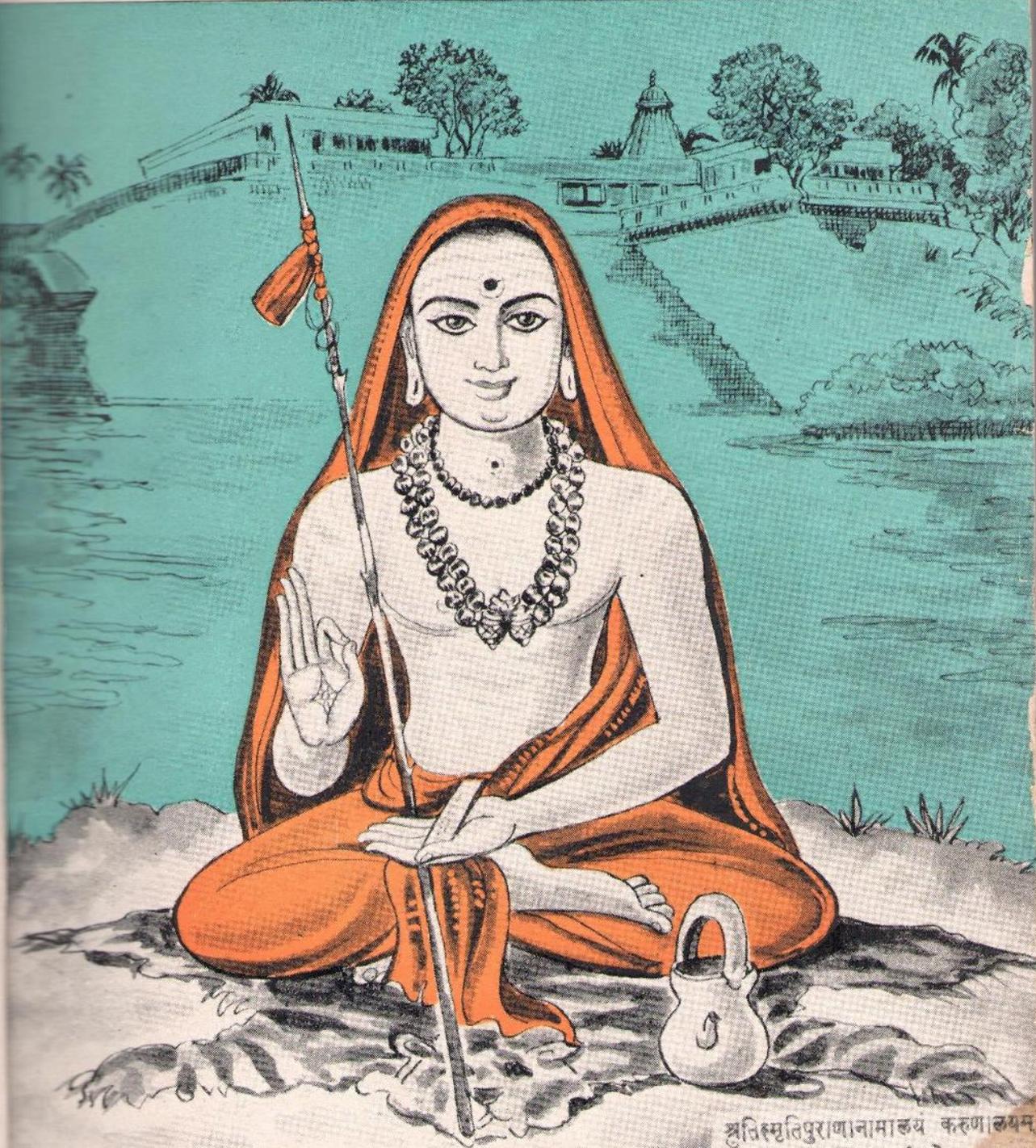
श्रीः

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கலியுகாதி 5077 ப்ரபவாதி 49 சாலி
வாஹன சகம் 1898 மேஷாயனம் சைத்ர மாஸம் வஸந்த
பஞ்சமீ [ராக்ஷஸ நாம ஸம்வத்ஸரம் பங்குனி மாஸம்
23-ஆம் தேதி இந்துவாஸரம் சுக்லபக்ஷ பஞ்சமீ
5-4-1976] அன்று, மீன லக்ஷத்தில், ஐகத்குரு
ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர்களால் பிரதிஷ்டிதமான ஸ்ரீகாமகோடி-
பீடத்தை அறுபத்து எட்டாவது ஆசார்யர்களாக அலங்
கரிக்கும் ஐகத்குரு ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமி
களின் ஆதேசாநுஸாரம் அறுபத்து ஒன்பதாவது பீடாதி
பதிகளான ஐகத்குரு ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகளால்
ஸ்ரீகாஞ்சீக்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீமத் ஏகாம்ரநாத குடும்பினியான
ஸ்ரீகாமாக்ஷீ தேவியின் ஆலய ஜீர்னோத்தாரண
கும்பாபிஷேகம் கங்காதி ஸகல தீர்த்தங்களைக் கொண்டு
மங்களகரமாக செய்து வைக்கப்பட்டது.

Goddess Kamakshi of Kanchipuram

श्रुतिस्मृतिपुराणानामालयं कर्णालयम्
नमामि भगवत्पादशङ्करं लोकशङ्करम् ।

वेदान्तार्थाभिधानेन सर्वानुग्रहकारिणम् ।
यतिरूपधरं वन्दे शङ्करं लोकशङ्करम् ॥

His Holiness Jagadguru Sri Chandrasekarendra Saraswati Swamigal and
His Holiness Jagadguru Sri Jayendra Saraswati Swamigal of Sri Kanchi Kamakoti Peetam

அனைவரும் படிக்க வேண்டிய அருமையான சமய நூல்கள்

வால்மீகி ராமாயணம் தேவநாகரி விபி-மூலம் மட்டும்	ரூ. 12-00	ஆசாரிய ஸ்வாமிகள் உபந்நியாசங்கள் பகுதி IV (முதல் பதிப்பு-அச்சில்)	
இராமாயணப் பேருரைகள் ஆங்கிலம்: மகா கணம் ஸ்ரீனிவாச சாஸ்திரியார்	(அச்சில்)	ஐய ஐய சங்கர ரா. கணபதி	ரூ. 2-50
தமிழாக்கம்: கே. சாவித்திரி அம்மாள்		பக்தி சுதா எஸ். அனந்தராம அய்யர்	ரூ. 4-00
ஆசாரிய ஸ்வாமிகள் உபந்நியாசங்கள் பகுதி I	(அச்சில்)	ஸ்ரீ ராம ரத்னமாலா எம். கே. ரங்கராமி அய்யங்கார்	ரூ. 1-00
ஆசாரிய ஸ்வாமிகள் உபந்நியாசங்கள் பகுதி II	ரூ. 3-00	அருள்பெற்ற கவிஞர்கள் ஆர்வி	ரூ. 1-50
ஆசாரிய ஸ்வாமிகள் உபந்நியாசங்கள் பகுதி III	(அச்சில்)	வைஷ்ணவ ஜனதோ ரா. கணபதி	ரூ. 4-00

- ★ மற்றும் 250க்கும் அதிகமான பலவகை புத்தகங்கள்
★ விவரங்களுக்கும் விலைப்பட்டிக்கும் எழுதுக.

கலைமகள் காரியாலயம், 55-56, மு. க. அம்மன் கோயில் தெரு, சென்னை-600004

WITH COMPLIMENTS FROM

Swadeshi Polytex Limited

Factory: Ghaziabad U.P.

India's first continuous process Polyester Fibre Plant
In technical collaboration with
ZIMMER AG. WEST GERMANY

THE FIBRE OF TODAY AND TOMORROW

Studies in Concentration

THE ARTISAN

To create objects of lasting beauty, the artisan works patiently - chipping, filing, engraving and polishing - and ultimately puts life into the finished masterpiece..... a product of single-minded concentration.

Parry's, too, is a long, entrancing story of concentrated effort. Started as a trading concern over 183 years ago, Parry's has, over the years, gradually widened its interests. Its record of expansion has given it new dimensions as a progressive industrial force.

E.I.D.-Parry is an industrial complex, covering Fertilisers, Pesticides,

Hybrid seeds, Sugar, Confectionery, Chemicals, Engineering goods, Ceramics and Petrochemicals. E.I.D.-Parry, with its specialised knowledge, technical know-how and long experience, is geared to play a leading role in national growth. E.I.D.-Parry's marketing organisation, with its after-sales service, is far-flung and dynamic.

Parry's—pioneers in planned progress

E.I.D.-PARRY (INDIA) LIMITED

Dare House

Madras 600001

ஸ்ரீ மஹாத்ரிபுரஸூந்தரீ தேவியை பரிவார தேவதை
களுடன் ஸ்ரீசக்ரத்தில் தியானம் செய்து வழிபடவேண்டிய
முறையை இந்த 'க்ரமஸ்தவம்' என்கிற ஸ்தோத்ரம் தெரிவிக்க
கின்றது. இந்த ஸ்தோத்திரம் ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

श्रीमत्क्रमस्तवः

श्रीशङ्करभगवत्पादैः विरचितः

रक्तामृताम्बुनिधिमध्यलसत्प्रवाळद्वीपस्फुरत्परमनन्दनकाननान्तः ।
श्रीवृक्षमूलतलपश्चिमवक्त्ररत्नगोहान्तराद्भुतमहामणिपीठिकायाम् ॥ १ ॥
विन्दुत्रिकोणबहिरष्टकोणबाह्यदिकोणदिकपरचतुर्दशकोणयुक्ताम् ।
वृत्ताष्टषोडशद्वानतवृत्तलोकभूपृथ्वतुर्मुखमहं प्रणमामि चक्रम् ॥ २ ॥
पाशाकुशामृतकपालसुश्लहस्तं हस्त्याननं विविधभूषणनीलदेहम् ।
नित्योत्सवं सकलविघ्नविनाशहेतुं श्रीमद्गणेश्वरमहं प्रणमामि नित्यम् ॥ ३ ॥
पीयूषभाण्डमसिदण्डकपालखण्डचण्डातिचण्डभुजदण्डमतिप्रचण्डम् ।
श्रीकुण्डलद्वयविमण्डितगण्डमीडे नीलं वटुं वटुकनाथमहीन्द्रहारम् ॥ ४ ॥
चञ्चत्कपालसुकृपाणत्रिशूलदण्डमुद्यद्भुमड्डमरुमण्डितपाणिदण्डम् ।
नीलाञ्जनप्रचयपुञ्जमिव प्रसन्नं श्रीक्षेत्रपालकममुं शरणं श्रयामि ॥ ५ ॥
चक्रातिचक्रपरिदारितदैत्यचक्रचक्राक्षिकम्बुपरिचुम्बिकरां कुमारीम् ।
दुर्गां निसर्गमुनिवन्दितदुर्गदुर्गसिंहासनोपरिगतां सततं श्रयामि ॥ ६ ॥
पद्मद्वयाभयवरोद्यतपाणिपद्मां पद्मासनेन समलंकृतपादपद्माम् ।
पद्मां सुपद्मवदनां खलु पद्मनाभहृत्पद्ममध्यवसतिं सततं प्रपद्ये ॥ ७ ॥
उद्यत्सुधानिधिसहस्रमरीचिगौरी वागीश्वरी सकलवाङ्मयसागराणाम् ।
कण्ठे सदा लुठतु मे स्फटिकाक्षमालाश्रीर्ज्ञानपुस्तकवराभयशस्तहस्ता ॥ ८ ॥
बन्धूकपुष्पवपुषं मदघूर्णमानं पुण्ड्रेष्णुचापकुसुमेषुकरं वराक्ष्या ।
यद्बन्धनात्कनककान्तिसमानकान्त्या खालिङ्गितं रतिपतिं सततं स्मरामि ॥ ९ ॥
प्रीत्या वशं भुवि वसन्तमहं भवन्तं नृत्यन्तमद्भुतमहोत्सवदं वसन्तम् ।
वन्दे सुनन्दनवने शरदिन्दुकान्तं सन्तानसन्ततिलतासुविकासयन्तम् ॥ १० ॥

भक्त्याश्रिताभयबरोद्यतपाणिपद्मौ देवौ समानरचितासनसन्निविष्टौ ।
 द्वारे पुरे परमदैवतदेवतायाः श्रीशंखपद्मकनिधी निदधामि मूर्धनि ॥ ११ ॥
 चिन्तामणिप्रणयदक्षिणपाण्यभीतिदानोल्लसत्कमलकोमलवामपाणीः ।
 रक्तद्युतीः शशिधराः प्रकटाणिमाद्यास्त्रैलोक्यमोहनगताः परिपूजयामि ॥ १२ ॥
 रक्तोत्पलामृतकपालधराः कराभ्यां वंशीतमालद्वलकोमलनीलदेहाः ।
 ब्राह्म्यादिका रुचिरभूषणरक्तवस्त्रा मातर्द्वितीयचतुरस्रगता भजामि ॥ १३ ॥
 पाशांकुशांकितयथायथबद्धबद्धमुद्राविमुद्रितकरां तरुणारुणाभाम् ।
 श्रीमत्तृतीयचतुरस्रगसर्वपूर्वसंक्षोभपूर्वदलदैवतमर्चयामि ॥ १४ ॥
 शोणाः सपाशसृणिपाणियुगाभिरामाः कामाद्यकर्षणमुखाः सुभगाश्च नित्याः ।
 गुप्ताः कलानिधिकलाः खलु सर्ववाञ्छासंपूर्णषोडशदले परिपूजयामि ॥ १५ ॥
 श्रीदेव्यचिन्त्यमहिमा अभिदीप्यमाना रक्ताः सुगुप्ततरनामधरा दयाद्राः ।
 शक्तीरनङ्गकुसुमादि तथाष्ट सर्वसंक्षोभकेऽष्टदले परिपूजयामि ॥ १६ ॥
 शोणाः सबाणधनुषः खलु सर्वपूर्वसंक्षोभणादिकचतुर्दशदेवतास्ताः ।
 सत्संप्रदायविधिना परिपूजयामि सौभाग्यदायकचतुर्दशकोणचक्रे ॥ १७ ॥
 शुभ्रा वराभयकराः खलु सर्वपूर्वसिद्धिप्रदा दशदिशोद्भुतशक्तिशक्तीः ।
 सर्वार्थसाधकबहिर्दशकोणचक्रे संपूजयामि कुलशौलिकयोगिनीस्ताः ॥ १८ ॥
 कर्पूरपूररुचिराङ्गधराक्षमालाः श्रीतत्त्वपूजकभृतोऽतिनिर्गर्भदेवीः ।
 सर्वार्थरक्षणकरे दशकोणचक्रे सर्वज्ञिका प्रथमिका दश पूजयामि ॥ १९ ॥
 चापेषुपुस्तकलसत्स्फटिकाक्षमालं बालप्रवालरुचिरं वशिनीप्रधानम् ।
 सर्वादिदोगहरचक्रवरे त्रिकोणे वाग्देवताष्टकमहं सरहस्यमीडे ॥ २० ॥
 रक्ता वराभयकराः शिरसा दधानाः पाशांकुशेषुधनुरायुधभूषणानि ।
 श्रीमत्त्रिकोणबहिरात्मकदेवतास्ता रक्षन्तु सन्ततमनन्तगुणाश्चतस्रः ॥ २१ ॥
 श्रीमत्त्रिकोणबहिरात्मकदेवतास्ता देवीः षडङ्गयुवतीः परिपूजयामि ।
 कुन्देन्दुकज्जलकडारपिशंगहन्यवाहश्रियोऽभयबरोद्यतपाणिपद्माः ॥ २२ ॥
 श्रीमत्त्रिकोणपरमाद्भुतसर्वसिद्धिप्रदेऽतिपरमामृतहन्यदेव्यः ।
 कामेश्वरी मम ददातु समस्तकामान् वज्रेश्वरी भगवती भगमालिनी च ॥ २३ ॥
 श्रीमत्त्रिकोणपुरविस्फुरितां त्रिनेत्रां बालातपारुणतनुं तरुणेन्दुमौलिम् ।
 पीयूषभाजनदराङ्कुशपाशहस्तां कामेश्वरीं भगवतीं परिपूजयामि ॥ २४ ॥
 पाशांकुशामृतकपालकमातुलङ्गचापेषु संगतकरामरुणां त्रिनेत्राम् ।
 श्रीमत्त्रिकोणपरदैवतदक्षिणस्थां वज्रेश्वरीं भगवतीं परिपूजयामि ॥ २५ ॥

चन्द्राननां त्रिनयनां तरुणेन्दुमस्तां पाशांकुशाक्षगुणपुस्तकशस्तहस्ताम् ।
श्रीमत्त्रिकोणपरदैवतवामभागे शुभ्रां भजे भगवतीं भगमालिनीं च ॥ २६ ॥

चक्रेऽतिगुह्यपरमाद्भुतसर्वपूर्वानन्दात्मकेऽतिपरमे नवमे तु पूर्वे ।
भक्त्या परापरतरातिरहस्यदेवीं सेवे परापरमयीं परमेश्वरीं ताम् ॥ २७ ॥

प्रत्यग्रजाग्रदरुणाम्बुजवक्त्रविम्बचुंबालिकालकुटिलालकपल्लवां ताम् ।
आनन्दसान्द्रकरुणामयसुप्रसन्नलीलातिलोलनळिनोत्पललोचनाळिम् ॥ २८ ॥

सिन्दूरसुन्दरशरीरविराजमानराजीवदाडिमजवानवबन्धुजीवाम् ।
श्रीमन्महामुकुटकोटिमहाध्वरत्नसब्रह्मचारिपरमामृतचन्द्ररेखाम् ॥ २९ ॥

सुभ्रूतया विजितरूपपिनाकपाणेर्बाणासनाद्धि विनिवेशितबाणलीलाम् ।
तद्विश्वकर्मपरिसूत्रितनासिकाप्रां पद्मासनां त्रिनयनां तरुणेन्दुमस्ताम् ॥ ३० ॥

ईषद्विकसितमनोहरहासदन्तवासश्रिया जितनबोदितचन्द्ररेखाम् ।
सौन्दर्यदैवतमहामृगनाभिचित्रपत्रांशुमिन्दुकमनीयललाटपट्टाम् ॥ ३१ ॥

लावण्यभाण्डशुभगण्डयुगाभिरामानौपम्यकान्तिचिकुराभिविराजमानाम् ।
श्रीकुण्डलद्वयविमण्डितगण्डशोभापाण्डित्यखण्डितसुधानिधिमण्डलाभाम् ॥ ३२ ॥

कर्पूरपूरपरिपूरितचारुनागवलीरसार्द्रवपुराढ्यनिभाधरोष्ठीम् ।
त्रैवेयचुम्बितमणिद्युतिदीप्यमानसच्छायया द्विगुणशोभितकम्बुकण्ठीम् ॥ ३३ ॥

लाक्षारसस्नपितबालमृणालनाळलीलालयामलरसाञ्चितबाहुवलीम् ।
रक्तोत्पलोञ्ज्वलदलामलकोमलाभिर्बालप्रवालललिताङ्गुलिपाणिलीलाम् ॥ ३४ ॥

तद्विश्वकर्मपरियत्नविनिर्मितश्रीरत्नाङ्गुलीयकनकद्युतिदीप्यमानाम् ।
केनापि कारणवशेन गृहीतबद्धपाशांकुशेषुधनुरायुधभूषणां ताम् ॥ ३५ ॥

त्रैलोक्यदुर्लभमहामणिनायकश्रीसंसक्तमौक्तिकफलोञ्ज्वलहारलक्ष्मीम् ।
लावण्यवारिपरिपूर्णसुवर्णकुम्भशोभाभिभाविक्वचमण्डलपूर्णकुम्भाम् ॥ ३६ ॥

लोकत्रयेऽप्यतिमुदुर्लभसाम्यसौम्यशोभाविभाकरवलित्रयशोभिमध्याम् ।
लावण्यनाभिगहनाभिगृहप्रविष्टश्रीमन्महाद्युतिमयीं नवलोमराजीम् ॥ ३७ ॥

चञ्चन्मरीचिनिचयांचितकांचनांचत्कांचीविकाशिरुचिरक्तविचित्रवस्त्राम् ।
श्रीकामकाननसमुद्भवामरम्भास्तंभाभिभाविमुकुमारतरोरुयुगमाम् ॥ ३८ ॥

वृत्तानुपूर्वविधिदुर्घटसन्निवेशजंघायुगाभिरमणां मणिगूढगुल्फाम् ।
वाचस्पतेरपि वचोरचनाभिःशोभिसौन्दर्यगोचरमनोहरपादपद्माम् ॥ ३९ ॥

श्रीब्रह्मविष्णुशिवमौळिलसद्विमानमालोक्यमानकरुणारुणपादपद्माम् ।
श्रीसाधकाय करुणामयसुप्रसन्नदृष्टातिदिष्टवरदानमधः प्रसन्नाम् ॥ ४० ॥

त्रैलोक्यमोहनमयीं परमेश्वरीं तां त्रैलोक्यकारणमयीं परमेश्वरीं ताम् ।
त्रैलोक्यविस्मयमयीं परमेश्वरीं तां चक्रेश्वरीं शुभकरीं परिपूजयामि ॥ ४१ ॥

त्रैलोक्यमोहनमुखाब्जकचक्रमेतत्स्थानेऽणिमादिप्रकटादिकसिद्धिदेवीम् ।
 श्रीमद्गुरुक्रमसमस्तसमंत्रमुद्राः पुष्पैः प्रपूज्य परमेश्वरि तेऽर्चयामि ॥ ४२ ॥
 पद्मादिभूतमणिपंचदशीर्न यावन्नित्यातिथिक्रममयीं खलु केऽपि धन्याः ।
 कामेश्वरीप्रभृतिपंचदशादिनित्यामंत्रैः परापरमयीं परिपूजयामि ॥ ४३ ॥
 त्वं गीयसे प्रथमतः त्रिपुरेति मातः पश्चाद्द्वितीयनवमे त्रिपुरेश्वरीति ।
 तार्तीयके त्रिपुरसुन्दरिकेति तुर्ये मातः परा त्रिपुरवासिनिका त्वमेव ॥ ४४ ॥
 त्वं पंचमे भगवती त्रिपुरा परा श्रीः षष्ठे परा त्रिपुरमालिनिका त्वमेव ।
 त्वं सप्तमे भगवती त्रिपुरादिसिद्धा त्वं चाष्टमे भगवती त्रिपुराम्बिकेति ॥ ४५ ॥
 पूर्णे परापरमये परमेऽतिगुह्ये श्रीमन्महात्रिपुरसुन्दरि च त्वमेव ।
 श्रीमन्महात्मकमहाद्भुतचक्रराजे त्वं गीयसे सुकृतिभिः खलु कैश्च देवी ॥ ४६ ॥
 आदौ दशाष्टदशोद्धश चाष्ट चासि पश्चाच्चतुर्दशदशसि ततो दशाष्टौ ।
 पश्चाच्चतुष्टयमसि त्रितयं च षट्कं सप्तोत्तरा शतमयी त्वमसि त्वमेका ॥ ४७ ॥
 कामेश्वरीति भगमालिनिकेति नित्यक्लिन्नेति तैरुपगतासि हिरण्यकेति ।
 त्वं वह्निवासनिरतेति महादिभूतविद्येश्वरीति च तथा शिवदूतिकेति ॥ ४८ ॥
 मातः परा त्वरितिका कुलसुन्दरीति नित्यातिनित्यपरनीलपताकिनीति ।
 त्वं सर्वलोकविजयाखिलमालिकेति ज्वालामयीति निगदन्ति विचित्रकेति ॥ ४९ ॥
 मातस्तवाक्षरमनक्षररूपिकायं संसाध्य शुद्धमतयो गणयन्ति नैव ।
 श्रीब्रह्मविष्णुशिवताक्षर्यरवीन्द्रचन्द्रयक्षेन्द्रदर्पकगणेश्वरवह्निमुख्यान् ॥ ५० ॥
 संपूज्य केपि सकलैर्वरणोपचारैः ग्रन्थि विभिद्य परमेशुनमुद्रहन्तीम् ।
 मारात्मिकां मदनधामनि दीपरूपां जिह्वाग्रतः सुकृतिनः परिपालयन्ति ॥ ५१ ॥
 आधारवारिरुहमध्यलसत्त्रिकोणवामाशिखाग्रजपरां परमाङ्कुराभाम् ।
 ज्ञानक्रियेष्टमयि सृष्टिविनाशनाशश्रीब्रह्मविष्णुशिवरूपधरा त्वमेका ॥ ५२ ॥
 सृष्टिस्थितिप्रलयकारणकर्तृभूतं वेदान्तवेद्यमजमव्ययमप्रमेयम् ।
 अन्योन्यभेदकलहाकुलमानसास्ते जानन्ति किं जडधियस्तव रूपमम्ब ॥ ५३ ॥
 स्तोत्रं त्वमेव परमेश्वरि गीयसे चेत् स्तोता त्वमेव परमेश्वरि गीयसे चेत् ।
 स्तुत्यं त्वमेव परमेश्वरि गीयसे चेत् किं स्तूयसे खलु तदा परमेश्वरि त्वम् ॥ ५४ ॥
 यः कालकल्पतरुमेतदनन्यबुद्धिः श्रीमत्क्रमस्तवनृपं पठतीह नित्यम् ।
 मुक्तिः करे वसति सिद्धिभिरष्टभिर्वा किं तस्य मातरणिमादिभिरल्पकाभिः ॥ ५५ ॥
 त्वां पूजयेत्क्रमकुलां सकलार्थसिद्धिस्तोत्रं पठिष्यति जनस्त्वयि जातभक्तिः ।
 तस्मान्मयापि तव भक्तिरसेन देवि भक्तार्थसिद्धिकररत्नमिदं व्यधायि ॥ ५६ ॥

इति श्रीशङ्करभगवत्पादाचार्यविरचितः श्रीमत्क्रमस्तवः संपूर्णः ॥

These are
some things even
BINNY
wouldn't like
to change!

Thank God
some things don't change!

It does one good to see a burst of
spontaneity these days. Or the reassurance
of BINNY quality.

See how BINNY have blended
durability with high-fashion. Loads
of shades and heaps of designs.
You'll have a ball planning
outfits with BINNY
Polyester Blends.

fashionable yet durable
as only BINNY can blend

BINNY POLYESTER BLENDS

Interpub/BB/59/75

136

YEARS OF REPUTED SERVICE

V. PERUMALL CHETTY & SONS

ESTD. 1840

STATIONERS & PAPER MERCHANTS

Stockists of Survey Instruments, Engineering Equipment
and

Artists Materials of Reputed make
3, Stringers Street, Madras-600 001

Show Room at Vummidiars Shopping Centre
162, Mount Road, Madras 600 002

Kindliness is a tradition in

**T. V. SUNDRAM IYENGAR
& SONS LIMITED**

37 MOUNT ROAD

MADRAS 600 006

WITH COMPLIMENTS FROM

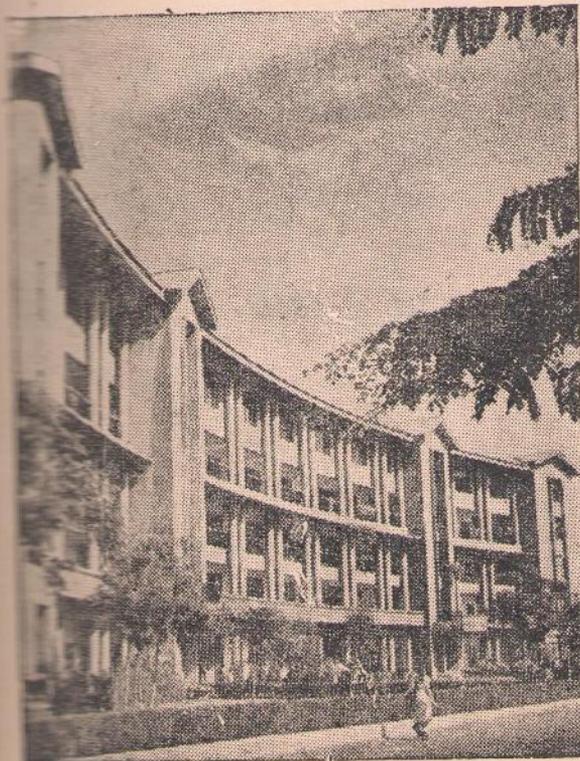
Swadeshi Polytex Limited

Factory : Ghaziabad U.P.

India's first continuous process Polyester Fibre Plant
In technical collaboration with
ZIMMER AG. WEST GERMANY

THE FIBRE OF TODAY AND TOMORROW

The Godrej industrial garden township—Pirojshanagar—at Vikhroli is a superb example of self-reliance and progress. For their workers Godrej have provided—in a unique environment—many social benefits: extensive housing schemes, schools and adult education, recreation, medical and family planning benefits...

The Udayachal School Complex in Pirojshanagar imparts liberal and technical education to the children of Godrej employees in three mediums—Marathi, Gujarati and English—right from the pre-primary level to the higher secondary classes. With their well-designed extra-curricular activities, Udayachal Schools help the pupils enlarge their outlook and develop better character and a sense of national integration.

Godrej

ORIENT PAPER MILLS LIMITED

*Manufacturers of Quality Printing-Writing,
Packing-Wrapping Papers and Paper Boards.
Also manufacture superior quality 'ORMO'
brand Ammonia Papers and Polythene
Coated Papers and Boards.*

Mills :

BRAJRAJNAGAR - 768216 — AMLAI - 484117

“ For fast mail always mention postal pin code ”

श्रीत्रिपुरसुन्दरीमानसपूजास्तोत्रात् किञ्चित्

स्वामी अनन्तानन्देन्द्रसरस्वती

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यं जगद्गुरु श्रीशङ्करभगवत्पादैः विरचितात् श्रीत्रिपुर-
सुन्दरीमानसपूजास्तोत्रात्किञ्चिदुद्धृत्य वर्णयितुमिच्छामि भक्तमनोविनोदाय ।

जगद्म्भा हंसतूलिकामञ्चतः प्रातस्समुत्थाय नित्यकर्मनिर्वर्तनाय बहिरागच्छति ।
आगच्छन्तीं तां भगवत्पादाः साक्षात्पश्यन्त. व्यशिवन् — 'जृम्भामञ्जु-मुखाम्बुजाम्' इति ।

सर्वाङ्गस्थितिरभ्यरूपरुचिरां प्रातस्समभ्युत्थितां
जृम्भामञ्जुमुखाम्बुजां मधुमदव्याघूर्णदक्षित्रयाम् ।
सेवायातसमस्तसंनिधिसखीः संमानयन्तीं दृशा
सम्पश्यन् परदेवतां परमहो मन्ये कृतार्थं तनुः ॥

इति समग्रं पद्यम् । जृम्भा च आलस्यस्य विकारः । अनेन मञ्जुत्वं मुखाम्बुजस्य
बाधितमिव प्रतिभाति, किन्तु 'प्रातस्समभ्युत्थिताम्' इति विशेषणेन जृम्भाया आलस्य-
विकृतित्वमपगच्छति । प्रातः सूर्योदयात्पूर्वमित्यर्थः । तदा सम्यग्भ्युत्थिता - रात्रौ विना
निद्राविघातेन सम्यक्सुप्त्वा समुत्थितेत्यर्थः । सम्यक्सुप्त्वा समुत्थिताया आलस्यस्य
कावसरः । अतोऽत्र जृम्भाशब्दो विकासवाची । सूर्योदयात्पूर्वमम्बुजं न विकसति, मुकुलित-
मेव तदाम्बुजमास्ते । मुकुलितमम्बुजं न मुखस्योपमानं भवितुमर्हति । तद्रतविकास-
साधनाय जृम्भापदम् । जृम्भावसरे मुखस्य विकासः प्रसिद्ध एव । अत एव 'जृम्भामञ्जु-
मुखाम्बुजा परदेवता । इमामवस्थां साक्षात्पश्यन्तो भगवत्पादा वर्णयन्ति । किञ्च जप-
ध्यान-पूजावसरेषु महात्मानः अध्यापनावसरेष्वध्यापका जञ्जभ्यमाना भवन्ति । अस्या-
मवस्थायां जृम्भाया आलस्यविकारत्वं न परिगण्यते, किन्त्वङ्गत्वेन । अङ्गमपीदं
नैमित्तिकम् । निमित्तञ्चात्र नालस्यम्, किन्तु तदेकनिष्ठत्वप्रतिबन्धकम् । प्रतिबन्धकस्यास्य
निरासाय जलं वा स्पृश्यते, दक्षिणः कर्णो वा । सततं जगतः परिपालने जागरूकायाः
पराम्बाया आलस्यस्य कावसरः? नैरन्तर्येण कार्यं कुर्वाणाः प्रायो जञ्जभ्यमाना एव
भवन्ति । अथवा 'जृभि' (जृम्भ) धातोः गात्रविनामोऽर्थः । गात्रस्य विनामः प्रह्वीभाव
इति यावत् । विनामेन मुखसुषमा विवर्द्धते । एतीदृशीं पराम्बां सम्पश्यन्त आचार्य-
चरणा आत्मनः कृतार्थान् कथयन्ति ।

अयं सन्दर्भः प्रकृतान् कामकौटिल्यौघाधीश्वरान् श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणान्
जगद्गुरुन् स्मारयति । इमेऽपि पूजावसरेषु वृषभारूढेन श्रीचन्द्रमौलीश्वरेण सह
श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी राजोपचारादिभिस्समाराधयन्तस्तेषु घटेषु जगदम्बां परमेश्वरञ्च साक्षा-
त्कुर्वाणा इवासन्निति स्पष्टं परिलक्ष्यतेस्म । अस्माकं दृष्टिर्मनः स्पर्शश्च तादृशशक्तिविहीनाः,
परं सञ्चरणशीलदेवतानामपरशङ्कराचार्यावताराणाममीषाञ्च तेऽनन्यसाधारणाः ।

एवमेव सकलालङ्कारभूषितायां सर्वतः पार्श्वयोः पृष्ठे पुरतश्च समवेतैर्देवैः परिवेष्टि-
तायां शनैश्शनैर्गच्छन्त्यां जगन्मातरि दण्डप्रणामान् कुर्वत्सु सुरेषु तान् मार्गानवरोधाय
संमर्दं वारयन्ति जगदम्बायास्सख्यः—

अग्रे केचन पार्श्वयोः कतिपये पृष्ठे परे प्रस्थिताः
आकारो समवस्थिताः कतिपये दिक्षु स्थिताश्चापरे ।
संमर्दं शनकैरपास्य पुरतो दण्डप्रणामान् मुहुः
कुर्वाणाः कतिचित्सुरा गिरिसुते हकम्पातमिच्छन्ति ते ॥

इति भगवत्पादानां वर्णनं सर्वात्मना स्मारयति काळक्यामवस्थितानां साक्षात्कामाक्षी-
स्वरूपाणां श्रीमदाचार्यचरणानां श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीचरणानां यात्राकालम् यात्रा-
काले तेषां तेषां भक्तानां परिचयप्रदानं तदुपरिदृष्टिदानञ्च

वेधाः पादतले पतत्ययमसौ विष्णुर्नमत्यप्रतः
शंभुर्देहि हगञ्जलं सुरपतिं दूरस्थमालोक्य ।
इत्येवं परिचारिकाभिरुदिते संमाननां कुर्वती
हृद्वन्देन यथोचितं भगवती भूयाद्विभूत्यै मम ॥

इति पद्यं स्मारयति ।

शर्वादिपरमसाधकगुर्वानीताय कामपीठजुषे ।
सर्वाकृतये शोणिमगर्वायस्मै समर्प्यते हृदयम् ॥

சிறந்த உபாஸகர்களால் மஹேச்வரன்முதல் குருபரம்பரையாக
வரப்பெற்றதும் காமகோடி பீடத்தையடைந்து விளங்குவதும், வடிவ
முடைய எல்லாவற்றின் ஸ்வரூபமாக உள்ளதுமான செம்மைநிற விமர்ச
ஸ்வரூபத்துக்கு என் மனத்தை அர்பணிக்கிறேன்.

—முகபஞ்சசுதீ

With the best compliments from

Simco Meters Limited

METER FACTORY ROAD

TIRUCHIRAPALLI 620 020

WITH

BEST COMPLIMENTS FROM

SINGER-TVS LIMITED

Regd. Office :

" T. V. S. Building "

West Veli Street

Post Box No. 21

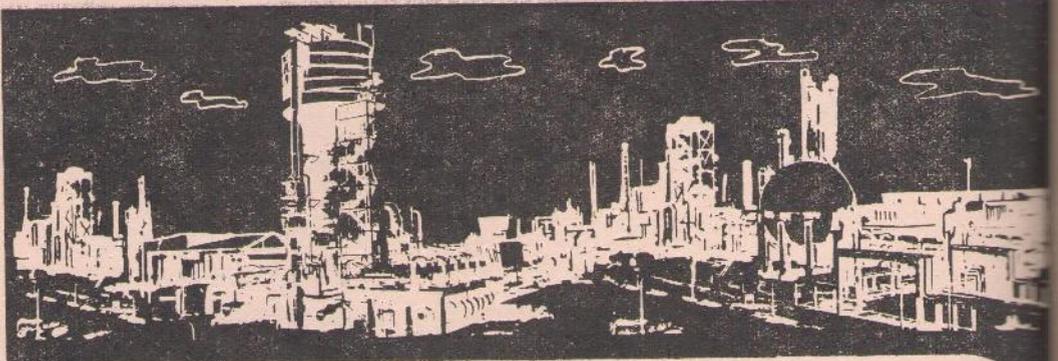
MADURAI - 1—(INDIA)

Factory :

" Lakshmi "

Kochadai

MADURAI - 16—(INDIA)

நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும்
விவசாயிகளின்
நல் வாழ்விற்கும்
ஸ்பிக் உரங்களே
சிறந்தவை

சதர்ன் பெட்ரோகெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
கார்பொரேஷன் லிமிடெட்

பிரதான அலுவலகம்: 24, ஓயிட்ஸ் ரோடு, சென்னை-600 014
தொழிற்சாலை: ஸ்பிக் நகர், தூத்துக்குடி-628 005 தமிழ்நாடு.

श्रीः

श्रीगुरुचरणारविन्दाभ्यां नमः

श्रीकामाक्षी कामकोटिपीठञ्च

पण्डितराज-श्रीपद्माभिरामशास्त्री-विद्यासागरः

आ च भगवतः परमेष्विनः प्रथमासृष्टेराचैतन्निमेषाद् भारतदेशः श्रेयान् पवित्रतम-
श्चेति परिगण्यते । किमत्र स्यात्कारणम् ? निर्गुणमपि नीरूपमपि निरञ्जनमपि सञ्चिदानन्द-
घनमपि परं ब्रह्म समये समये लीलाविनोदाय वा धर्मसंस्थापनाय वा दुष्टानां निग्रहाय
वा विविधानि रूपाणि नामानि च परिगृह्य केनापि व्याजेन विभिन्नेषु प्रान्तेषु भुवमिमा-
मवतीर्य रामकृष्णनृसिंहादिरूपेण समन्ताद् भारतभुवं विविधानि स्थलानि सञ्चारपूतान्य-
करोत् । भारतमाता च वसिष्ठ - वामदेव - भरद्वाज - विश्वामित्र - कश्यपात्रिभृगुप्रभृतीन्य-
प्त्यानि प्रासूय तेषामनुपमेन तपसा भुवः प्रदेशान् परिशुद्धानकार्षीत् । एवं व्यास -
जैमिनि-कपिल-गौतमादीन् महामेधाविनो दार्शनिकतत्त्वसमालोचकान् महर्षीन् संसृज्य
मानवानां बुद्धितत्त्वपरिपोषणायानुकूलसामग्रीं व्यतनिष्ट । जगत्सर्जनस्यापि मूलभूतान्
वेदान्बुधीन् समालोड्य लोकानां चरित्रनिर्माणाय श्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठानौपयिकान् संख्यातीतान्
ग्रन्थान् निर्माय आपस्तम्ब-कात्यायन-बौधायन-लाट्यायनादयो महर्षिवरा भारतमातुरुत्तमाङ्ग-
मुन्नमितमकार्षुः । व्यासमार्कण्डेयप्रभृतयो महर्षयोऽनल्पानि पुराणानि प्रणीय भारतस्य
चिरंतनमितिहासवृत्तगरिमाणं प्राख्यापयन्तोऽनेकान् अनुसन्धान - परिशीलनयोग्यान् विषयान्
सञ्जगृहिरे । मनु - याज्ञवल्क्यप्रभृतयो स्मृतिग्रन्थनिबन्धारसमाजपरिष्कर्तारः स्वस्वमर्या-
दानुलङ्घनेन मानवान् स्थापयितुं नियमान् प्रवर्तयाम्बभूवुः । संस्कृतभाषाविस्ताराय
प्रचाराय च भासकालिदासभवभूतिप्रभृतीनि कविशिरोमणयो भारतरत्नान्यभूवन् ।
गंगा-कृष्णा-गोदावर्यादयः पुण्यसलिलास्सरितः समन्ताद्भारतभुवं प्रवहन्त्यो महर्षिजुष्टाः
पवित्रयन्ति । आध्यात्मिकशक्तिसमेधकानि विविधानि स्थलानि, तीर्थानि, पीठानि
मन्दिराणि च भारतदेशप्रभावं समवद्योतयन्ति । सत्यामस्यां प्रभूतायां सामर्थ्यां
भारतदेशस्य पवित्रतमत्वे कस्सन्देहः ? सत्यं वयं पूर्वसुकृतपरिपाकेन पचेलिमं भागधे-
यमवाप्नुमः, येनास्मिन् पावने देशे वयमजनिष्पहि ।

प्रशस्ततमेऽस्मिन् भारतदेशे किञ्चित्तीर्थं भवति, किञ्चित्क्षेत्रम्, किञ्चित्पुठम् । यत्रैव
दृष्टिं पातयामस्तत्रत्र महामन्दिरेषु दैवसान्निध्यम्, योगिनां महात्मनां भक्तशिरोमणीनां ज्ञानि-

नाञ्चवासम्, वेदाध्ययनसम्पन्नानां शास्त्राध्ययनपूतहृदयानां श्रौतस्मार्तकर्मनिरतानां सततमध्यात्म-
तत्त्वपरिशीलनपराणां त्रिदुषां सञ्चरणमनुभवामः । एतेषु तीर्थादिषु काञ्चीपुराभिधं पत्तने
सर्वैरेतैस्सविशेषेण समवेतमिति कथनं नात्युक्तिस्स्यादिति सम्भावयामि । काञ्चीपुरं तु
दिव्यक्षेत्रम् दिव्यतीर्थम् दिव्यपीठञ्च । सम्प्रत्यपि काञ्च्यां महात्मनां जीवन्मुक्तकल्पाना-
मधिवासः, चतुश्शास्त्रपण्डितानां निवासस्थलम्; भारतस्य प्राणभूतानां वेदानां घोषश्चातु-
भूयते । एवंविधमाहात्म्यस्य किं कारणकमित्यत्रेदमेवोत्तरम्—यदत्र शक्तिरूपिण्याः
कमललोचनायाः कामाक्ष्याः पराम्बाया अधिवास इति । कामाक्षीविलासे मार्कण्डेयपुराणे
देवी स्वयं वदति—

यथा सुधारणवेचाहं मम श्रीपुरसत्तमे ।
सामर्थ्यरूपा जगति शक्तिरित्यभिधानतः ॥

कामाक्षीति तथात्रापि सन्तानादिवरप्रदा ।
निवसाम्यमरा यूयं सदा महर्शने रताः ॥

श्रीपुरादधिकेऽत्रैव स्थितिं कुरुत निश्चलाम् ॥ इति ।

अनेन सन्दर्भेणेदं निश्चेतुं शक्यते यदेतत्काञ्चीक्षेत्रं दिव्यक्षेत्रमिति । अन्यानि भवन्ति
क्षेत्राणि, इदन्तु दिव्यक्षेत्रम् । भवन्तु देवा मानवा राक्षसा दैत्या वा । ते सर्व एव
विलक्षणां काञ्चन शक्तिं सम्पादयितुं पुरा प्रायतन्त, तत्र साफल्यञ्चावाप्नुवन् ।
आसीत्कञ्चन कालः, यत्र देवानां मानवानाञ्च मिथो दर्शनं भाषणं गमनागमनं सत्यवसरे
परस्परं सहयोगश्चेति । भगवतो वसिष्ठानुग्रहेण दिलीपकुमारो रघुस्तादृशमेकं रथमवापत्
यश्च स्थले जले तभसि च निष्प्रत्यूहं गमनशीलोभवत् । कथमन्यथा स्वपित्रा दिलीपेना-
नुष्ठितेऽश्वमेधमहायज्ञे प्रधानं द्रव्यमद्वयं देवराजो विप्रकारो नयति, तेन सह
रघुरयुध्यत विजयीचाभवत् । अर्जुनश्च देवराजस्यार्धासने समुपाविशत्, पारिजाता-
हरणाय मध्यमो देवलोकमगच्छत् । एवमनेके राजानः सहस्राक्षेण सम्प्रार्थिता
देवासुरयुद्धे साह्यमाचरन् । अत्र च काञ्च्यां भगवती शक्तिरूपिणी देवा-
नादिशति—“अत्रैव स्थितिं कुरुत” इति । अधुनापि काञ्चीपुरे पश्यामः—
सर्वदेवानां संख्यातीतानि देवमन्दिराणि । अत इदं दिव्यं क्षेत्रम् । काञ्चीति भूवल्यस्य
मध्यं स्थानम् । शरीरस्य यथा मध्यस्थानं नाभिः तथैव भूवल्यस्य काञ्ची । कवचधारिण-
मिव सर्वान् प्राणिनो नाभिरसन्नहति । सर्वोऽपि जीवलोको गर्भस्थः मातुराहारस्य रसं
नाभिनालेनैव गृणहन् जीवति । अत एव शरीरावयवेषु नाभेर्मुख्यं स्थानम् तथैव सर्वस्य
जगतः काञ्चीपुरं नाभिस्थाने वर्तमानं प्राधान्यमावहति तत्रापि सतीदेव्या नाभेः पतनं
काञ्च्यामिति पुराणानि वर्णयन्ति । तदुक्तं मार्कण्डेये—

जगत्कामकलाकारं नाभिस्थानं भुवः परम् ।

पदपदास्य कामाक्ष्या महापीठमुपास्महे' ॥ इति ।

अनेनेदं निश्चीयते-यद् भगवत्या एकपञ्चाशत्पीठेषु मुख्यं पीठमिति । अयञ्च सन्दर्भो मेरुतन्त्रे नित्याषोडशिकार्णवे ज्ञानार्णवेऽन्येषु च तन्त्रग्रन्थेषु सुविशदं प्रतिपादितो दृश्यते । नाभेर्गह्वरत्वादिदं पीठं विलरूपम् । इदमेव क्षेत्रं कामकोष्ठं कामकोटीश्रीपुरं, भूः, भद्रम्, जीवन्मुक्तिपुरञ्चेति पञ्चधा व्यवहियते । यथा शकटं चालयितुम्, चक्रस्य तन्मध्यगतनाभेश्च प्राधान्यम्, तथैव संसारं परिचालयितुं काञ्चीपुरं चक्रस्थानीयं तन्मध्यगतं नाभिरूपं विलं कामकोष्ठं निश्चित्य भगवती कामाक्षी तदधिष्ठाय संसारं चालयति । काञ्चीति कटिलग्रस्याभरणस्य नाम प्रसिद्धम् । कटिस्तु शरीरस्य मध्यं स्थानम् । अत एव भूदेव्या मध्यस्थानं कटिरूपं नगरमिदं 'काञ्ची' नाम्ना अन्वर्थसंज्ञामभजत । नेदं यादृच्छिकं नाम, किन्तु पुराणप्रसिद्धम् । काञ्चीपुरस्य भौगोलिकस्थितिः विस्पष्टमुपवर्णिता मार्कण्डेयपुराणान्तर्गते कामाक्षीविलासे दशमाध्याये । 'पुरा यत्र स्रोतःपुलिनमधुना' इति भवभूत्युक्तदिशा कियान् विपर्यासः परिलक्ष्येत कामम्, परं तन्नैमित्तिकमेवेति परिगणनीयम् । पुराणमूलकेषु कविभी रचितेषु काव्येषु नाटकेषु, कविप्रतिभोत्थेषु वा तेषु स्यादपि किञ्चिद्वैपरीत्यम् । कवयश्च तानि सहृदयमनः प्रीतये निर्मान्ति स्म पुराणानि च न तथा महर्षिभिः प्रणीतानि । न तेषां काल्पनिकी औत्प्रेक्षिकी वा बुद्धिः, याथातथ्येन वस्तुतत्त्वोद्भूत एव बुद्धिरासीत् । अलौकिकानि तत्त्वानि वेत्तुं ते दिव्यदृष्टय आसन् महर्षयः । परमनस्तर्पणाय, यशःपुञ्जसञ्चयाय, भूयसोऽर्थस्य प्राप्तये वा न तेषां पुराणनिर्माणकर्मणि प्रवृत्तिरभूत् किन्तु सततं वेदार्थतत्त्वपरिशीलनपरिपक्वमति-वैभवास्ते 'इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत्' इति विध्यनुसारेण सर्वात्मना तेषां प्रवृत्ति-रजायत । भट्टपादाः संस्कृतवाङ्मयस्य सर्वस्य प्रामाण्यनिर्द्धारणावसरे स्मृत्यधिकरणे "एवैवेतिहासपुराणयोरप्युपदेशवाक्यानां गतिः । उपाख्यानानि त्वर्थवादेषु व्याख्यातानि" 'भावि कथनमपि त्वनादिकालप्रवृत्तयुगस्वभावधर्माधर्मानुष्ठानफलविपाकवैचित्र्यज्ञानद्वारेण वेदमूलम्' (शा. भा. पृ. १६६ पुण्यपत्तनसंस्काणम्) इति विवृण्वाना पुराणरचयितृणां महर्षाणां विलक्षणज्ञानवैचित्र्यमभ्युपगच्छन्ति । एवञ्च मार्कण्डेयपुराणान्तर्गतकामाक्षी-विलासावलोकनेन काञ्चीपुरम्, तत्तत्स्थाननिर्देशपूर्वकं निर्दिष्टानि तत्रत्य सकलदेवमन्दिराणि, पराम्बायाः कामाक्ष्या निवासालयः कामकोष्ठोऽयमिति सुस्पष्टमवगम्यते । कोष्ठशब्दस्यान्त-र्गृहमित्यप्यर्थः । सकलकामानामन्तर्गृहमिति पर्यवस्यति । एवं कामानां कोटिःअत्युत्कर्षाश्रय इत्यर्थः । सकलजीवलोकवाञ्छितार्थावाप्तौ सिद्धं स्थानमिति पर्यवस्यति । अत एव दिव्य-मिदं कामकोटिपीठम् । कामस्तु तृतीयपुरुषार्थः, तुरीयस्तु पुरुषार्थो मोक्षः स च कोटि-शब्देनाभिधीयते । साधारणजनाभिलषितकामानां लौकिकानाम्, असाधारणमहर्षिवाञ्छा-विषयस्य मोक्षस्य चारिम्न् तपस्थले सिद्धिरिति कामकोष्ठकामकोटि शब्दौ वदतः । अथवा रुद्रनेत्राग्निप्लुष्टस्य कामस्य कोटिसंख्यया सुमुत्पत्तिं जगदम्बा व्यदधादिति कामकोटिरिति । कृच्छस्य तपसः सिद्धिस्थानमिदम् । नाभेर्गह्वररूपत्वेन विलरूपमिदं कामकोष्ठकम् । भूवल-यस्य सर्वाणि क्षेत्राण्यवयवशोऽत्र सन्निधत्ते । सर्वमहाक्षेत्राणां पिण्डीभूतमिदं कामकोष्ठकम् ।

शक्तिरूपिण्या जगदम्बया अधिष्ठानत्वेन कामकोटिपीठनाम्ना क्षेत्रमिदं पुराणेषु
व्यवह्रियते । स्थानमिदमधिष्ठन्ती *कामाक्षी दिव्यलोचनेन कोटिसंख्याकान् कामान्
संसृज्य रतिपतेर्मनोरथं समपादयत् । तदुक्तमंबास्तवे—

दग्धं यदा मदनमेकमनेकधा ते मुग्धे कटाक्षविधिरङ्कुरयाञ्चकार ।
धत्ते तदा प्रभृति देवि ललाटनेत्रं नित्यं ह्रियैव मुकुलीकृतमिन्दुमौलिः ॥ इति ।

कामेन जितश्शिव स्वयं वदति—

‘एषा भूमिर्ब्रह्मपुत्री गोरूपेणाखिलं जगत् ।
धृत्वा वसति चाद्यापि तस्या भूमेः सुरोत्तमाः ॥
वक्त्रं तु गोमुखक्षेत्रं श्रीपुरं शीर्षतां गतम् ।
हिमालयः कण्ठदेशः केदारं कुक्षिदेशगम् ॥
वाराणसीपृष्ठदेशो मूलं तत्कमलालयम् ।
काञ्चीदेशः पुरी काञ्ची तन्मध्ये कामकोष्टकम् ॥
तस्यमध्यमिदं द्वारं विलमेतःसुरोत्तमाः ॥ इति ।

एवं निखिलमहाक्षेत्राणां सङ्गमः कामकोष्ठ इति कामाक्षी जगदम्बा कामकोष्टकमिदं
पीठं विद्यायाद्यापि विराजते । अद्याप्यत्र सर्वतीर्थानां सङ्गमो भागीरथ्यादीनां सर्वतीर्थं
परिगण्यते । अतः काञ्चीपुरं दिव्यक्षेत्रम्, दिव्यतीर्थम्, दिव्यपीठञ्चेति परिगण्यते ।

दिव्यमङ्गलस्वरूपिणी कांक्षितार्थप्रदायिनी सर्वशक्तिमयी शक्तिस्वरूपिणी कामकोटीति
कामाक्षीति च विख्याता राजराजेश्वरी बह्वीर्लीला विधाय पीठमिदमधिष्ठति । अतिचिर-
न्तनमिदं कामकोटिपीठम् । भगवत्पादाः श्रीशंकराचार्याः जगद्गुरवः तत्क्षेत्रपर्यटनावसरे
काञ्च्या वैशिष्ट्यं निश्चित्य यथा तत्र तत्र श्रीचक्रं प्रतिष्ठापयाम्बभूवुः, तथैवात्रापि
श्रीचक्रं प्रत्यतिष्ठिषन् । श्रीचक्राधिष्ठात्रीं श्रीमहात्रिपुरसुन्दरीं विधिवत्समभ्यर्च्य भगवत्याः
कामलोचनायाः कटाक्षैरनुगृहीता आचार्यपादाः काञ्च्यामेव सर्वज्ञयोऽथमधिरुह्य सकलानि
दुर्मतानि विजित्य स्वीयं मठं च संस्थाप्य, तत्र कामकोटिपीठे स्वान्तेवासिनं सर्वज्ञं
विधिवत्संन्यासदीक्षया संस्कृतमभिषिच्य कैलासादानीतेषु पञ्चसु लिङ्गेषु स्वपूजितं योगलिङ्गं
तस्मै प्रदाय, बालकस्यान्तेवासिनसंरक्षणाय श्रीसुरेश्वराचार्यं नियुज्य धर्मरक्षणदुर्मतनि-
सनादिस्वकार्याणि सम्पन्नानीति निर्द्धार्य पराम्बया श्रीकामाक्ष्या सहैकीभावमवापन् । अत्र
च शिवरहस्यमार्कण्डेयसंहितानन्दगिरिशङ्करविजयप्राचीनशङ्करविजय - बृहच्छङ्करविजय -
व्यासाचलीयादि संख्यातीताः प्रामाणिकाः ग्रन्थाः सन्ति । तेषामुल्लेखः विष्टपेषणाय स्यादिति
तर्कयामि । श्रीसर्वज्ञचरणानारभ्य विधिवद्योगलिङ्गं श्रीमहात्रिपुरसुन्दरीञ्च समराधयन्तः

*कामोऽक्षितो यतो जातस्तस्याः कामेशयोषितः ।

कामक्षीति ततः ख्यातिं सा गता काञ्चिकापुरे ॥

इति क्षेत्रमाहात्म्ये ।

धर्मोपदेशेन सञ्चारपूर्तांश्च देशान् विदधतः तत्रतत्र लोकेष्वध्यात्मिकशक्तिं सञ्चारयन्तः
कामकोटिपीठाधीश्वरा भगवत्पादगृहीतं यथावत्परिपालयन्ति । तत्रेदानीं तद्विच्छिन्नपरम्परायां
समागताः करुणामूर्तयो जीवन्मुक्तकल्पा अनवरतमन्तर्मुखाः श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती
श्रीचरणाः जगद्गुरवोऽष्टषष्टितमा आचार्याः श्रीकामाक्षीस्वरूपा विद्योतन्ते । माहाभाग्य-
वन्तः श्रीचरणाः करुणामूर्तयः । तत्र चेदं कारणम्—

व्योमेति बिन्दुरिति नाद इतीन्दुलेखा रूपेतिवाग्भवतनूरिति मातृकेति ।
निष्यन्दमानसुखबोधनिजस्वरूपो विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥

मठपीठसम्बन्धिनं सर्वं कार्यजातं यथावत् निर्बोद्धुं यथाविधि संन्यासदीक्षासंस्कारेण
बाल्यावास्थायामेव संस्कृत्य सकलानि च शास्त्राणि समध्याप्य पूजोपदेशधर्मप्रचारकार्येषु
श्रीजयेन्द्रसरस्वतीपादान् योग्यान् विधाय तेभ्यः एकोनसप्ततितमपीठाधीश्वरत्वं प्रदाय कामकोट्टे
तपस्तपन्तो भगवत्पादानामपरावतारा इव काञ्चीपुरसमीपगत 'कलवै' जनपदे स्वगुरु-
परमगुरुर्विष्टाने निवसन्तो लोकाननुगृह्णन्ति । जगद्गुरवः श्रीजयेन्द्रसरस्वतीश्रीपादाः
आ च कुमारिकायाः आ च हिमवतः क्षेत्राणि तीर्थानि च संसेव्यानितरसाधारण्या-
निष्ठया सपर्यादिकमाचरन्तः कामकोटिपीठाधिपा बिराजन्त इत्यहो भाग्यमस्माकम् ।
उभयेऽप्याचार्या भारतस्य चिरन्तनं गौरवं किञ्चिदिव मालिन्यं भजमानमवेक्ष्य पुरेव गौरवं
व्यवस्थापयितुं भारतस्य प्राणानां वेदानां तन्मूलकशास्त्रागमशिल्पानां समुद्धाराय सततं-
चेष्टमानाः तदुपायांश्चोपदिशन्तः ! तत्र लोकान् प्रवर्तयन्तश्च कामकोटिपीठस्य महिमानं
आसेतुहिमालयपर्यन्तं विस्तारयन्तीति नूनं धन्यधन्या वयम् । न केवलं भारतीया वयं किन्तु
विदेशीया अपि वृद्धश्रीचरणानां दर्शनेन तदन्तेवासिश्रीचरणानाञ्च दर्शनेन पूजाविधि-
विलोकेन तेषामुपदेशवचसां श्रवणेन कृतकृत्याः स्वस्वदेशेषु काञ्चीक्षेत्रस्य कामकोटि-
पीठस्य भगवत्याः कामाक्ष्याश्च माहात्म्यं प्रचारयन्तीति तद्देशीया अपि धन्या इति कथनम्
“स्वं स्वं चरित्रं शिशैरन् प्रथिव्यां सर्वमानवाः इति मानवीमुक्तिं द्रढयति ।

। विजयतां विजयतां विजयतां कामकोटिपीठम् ।

श्रीमात्रे नमः

॥ श्रीकामाक्ष्यैकाम्रनाथयोः विवाहः ॥

नत्वा शिवौ रमा भक्त्या गृहीतसितचामरा ।
वीजयामास संयत्ता वाण्या—सह मुदा तदा ॥
अथाज्ञप्तो महेशेन हरिर्नत्वा शिवौ स्वयम् ।
महोत्सवे महेशस्य दशमे दिवसे शुभे ॥
श्रीकरोत्तरफल्गुन्यां सुमुहूर्ते सुलग्नेके ।
ब्रह्मोक्तशैवमन्त्रेण संकल्प्य च यथाविधि ॥
क्षीराद्यै रमयामुक्तैस्सुवर्णकरकाग्रतः ।
पादौ प्रक्षाल्य देवस्य भक्त्या परमया हरिः ॥
स्वीयपीताम्बराग्रेण मृदु संमृज्य पाणिना ।
दत्त्वा शंकरहस्ताब्जे मधुपर्कं समन्त्रकम् ॥
सुवर्णकरकालक्ष्म्या मुक्तधाराम्बुना सह ।
श्रीमदेकाम्रनाथाय कामाक्षीं प्रददौ हरिः ॥
देवोपि हरिणा दत्तां पाणौ जग्राह पार्वतीम् ।
अथ धाता स विज्ञाप्य शम्भवे मोहहेतवे ॥
माङ्गल्यसूत्रं देवेन धारयित्वा शिवागले ।
आपादयित्वा हवनं विधिवत् पङ्कजासनः ॥
क्रमात् सप्तपदं साधु चारयित्वा समन्त्रकम् ।
लाजहोमादिकं चापि सर्वमङ्गलकर्म च ॥
कारयित्वा स्वयं विष्णुर्ब्रह्मणा सह सङ्गतः ।
कामाक्षीवल्लभं ध्यात्वा स्तुत्वा भक्त्या ननाम च ॥
ततो देवाश्च मुनयो वदन्तो नैगमीं स्तुतिम् ।
केचिज्जयजयेत्युच्चैरन्ये हरहरेति च ॥
तुष्टुवुर्मुनिपत्न्यश्च श्रीमदेकाम्रनाथकम् ।
अथ विष्णुस्तु मनसा ध्यात्वा ते शंकराम्बिके ॥
पायसान्नैस्सुभक्ष्यैश्च मोचापनसराशिभिः ।
भोजयित्वा तु तान् विप्रान् नानारत्नैश्च भूषणैः ॥
गन्धैश्च पुष्पमालाभिस्ताम्बूलैस्सुवर्णपुष्पकैः ।
ब्राह्मणान् तोषयित्वा समर्पयित्वेशपादयोः ॥
इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे श्रीविद्याखण्डे श्रीकामाक्षीविलासे
श्रीकामाक्ष्यैकाम्रनाथविवाहघट्टः ।

With best compliments from

M/s. RAJESH MOTORS

No. 1, SUNIL MANSIONS, TRUCK STAND

BEHIND INDIAN OIL PETROL PUMP

AGRA ROAD, JAIPUR (RAJASTHAN)

MAIN DEALERS

FOR ASHOK LEYLAND PRODUCTS

FOR ENTIRE RAJASTHAN STATE

Telephones

64160/64252

Telex

036-218

Telegram

RAJDEALERS

Telephone: 86001-3 lines

Telex: SPIRIT MS 7180

Trichy Distilleries & Chemicals Ltd.

17/4, Nungambakkam High Road
2nd Floor, P. B. No. 3327
Madras 600 034

Manufacturers of :

INDUSTRIAL ALCOHOL AND CO₂ GAS

Factory at :

Senthannipuram, Tiruchirapalli-620 004

What a lovely saree...
How did you manage to buy it?

Through Central Bank Monthly Interest Deposit Scheme

It's something you could join very easily too. All you have to do is deposit Rs. 5,000/- for 61 months in Central Bank's Monthly Interest Scheme. On this you will earn interest of Rs. 41,66 in cash every month. Your principal amount will remain intact and yet you'll have money to buy a few luxuries—money to treat yourself and your family to a few surprises. Could anything else be better?

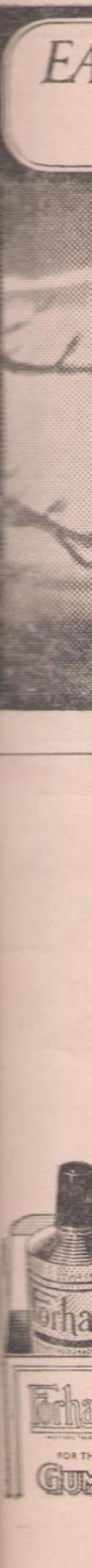
Deposits are accepted for 12 to 61 months and over.

For further details visit our nearest Branch.

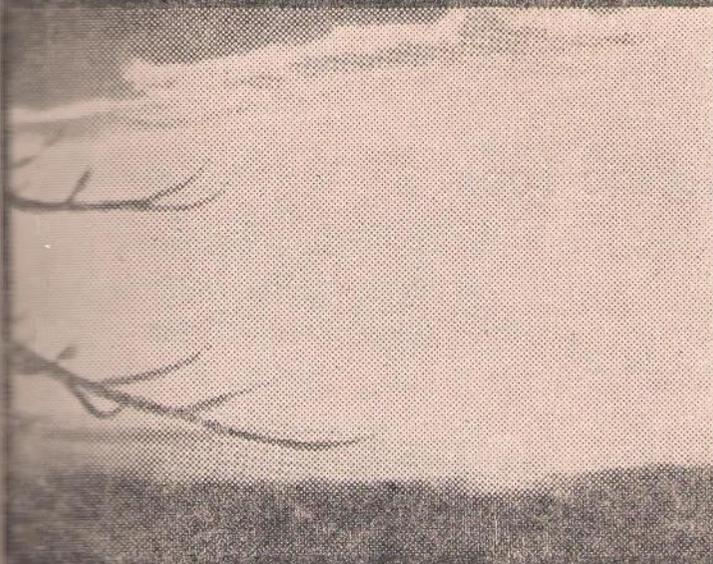

Central Bank of India

PNB-CBI-158-73 A

EACH DAWN HOLDS A PROMISE

From a small beginning, we've grown. From a small textile company... to one of India's leading textile manufacturers. From textiles we've moved to other fields. Into jute, plastics, plywood, dyes, chemicals, and more recently, petrochemicals. Yet there's more to come. Each day means something new.

MAFATLAL GROUP

Mafatlal House,
Backbay Reclamation,
BOMBAY-20 BR

ADYARS M. 56

'First I was not used to brush my teeth at night,'

'I am using Forhan's since when I was twelve. Now I am going to step into twenties. At the time of using Forhan's first time, there was some trouble with my gums. Now they are alright and there is no such trouble. ... first I was not used to brush my teeth at night. But later when I was on my studies at 10 p.m. daily your ad+ reminded me "a new habit",'

recalls Shri Sanwar Mittal, a 20-year-old B.E. (Elect.) student from Patiala, and a regular Forhan's user. (Photostats of unsolicited letters like this one can be seen at any office of Geoffrey Manners & Co. Ltd.) + Radio commercial over Vividh Bharti.

Dentists say, regular brushing of teeth and massaging of gums check gum troubles and tooth decay.

FREE! Informative colour booklet on "Care of your teeth and gums"
For your copy*, please send 25p stamps (to cover postage) with this coupon, to Manners' Dental Advisory Bureau, Post Bag No. 10031, Bombay-400 001.

Name _____ Age _____
Address _____

*Please underline language wanted: English, Hindi, Marathi, Gujarati, Urdu, Punjabi, Bengali, Assamese, Tamil, Telugu, Malayalam or Kanarese.

Forhan's the toothpaste created by a dentist

132F-103

Wolf

Portable Electric Tools

Marketed by

Rallis India Limited

Bombay - Delhi - Calcutta - Madras

With compliments

of

PREMIER TYRES LIMITED

कामाक्षी का कृपाकटाक्ष

डॉ. प्रेम प्रकाश लकड़ नागपुर

जड़चेतनात्मक निखिल सृष्टि का अस्तित्व जिनके भ्रूभङ्ग का परिणाम है, वे एकाग्रनाथप्रिया पराम्बा जीवमात्र पर अकारणकरुणामयी हैं। उनकी कृपाकोर के बिना कोई स्पन्दन संभव नहीं। ब्रह्माण्ड की समस्त चेतना का स्रोत वे ही हैं। भगवत्पाद ने सुकोमल भावधारा में बहते हुए स्वीकारा है कि 'इ' कारात्मिका पराम्बा के बिना 'शिव' चैवनारहित 'शव' रह जाते हैं और जटाधारी, कपाली, श्मशानवासी भिक्षुक को देवाधिदेव महादेव प्रतिष्ठित करने में भगवती का पाणिग्रहण ही हेतु है।

कपाली भूतेशो भजति जगदीशैकपदवीं भवानि त्वत्पाणिग्रहणपरिपाटीफलमिदम् ।'

चैतन्यधारा का पुञ्जीभूतरूप ही समस्त भौतिक पदार्थों में प्रकट है—यह विज्ञान-सम्मत है। बाहरी रूप में जड़ प्रतीत होने वाले एक शिलाखण्ड को भी भौतिक-शास्त्री परमाणुपुञ्ज के रूप में देखते हैं जिसमें चैतन्यधारा अविच्छिन्न रूप से प्रवहमान है। शारीरिक मानसिक और बौद्धिक क्रियाओं से युक्त प्राणियों में चैतन्यशक्ति का अस्तित्व तो स्पष्ट ही है। फिर भी मानव अहंकार के वशीभूत होकर अपने को कर्ता-भोक्ता मानता हुआ निरन्तर दुःखसागर में डुबकियां लगाता रहता है—यह पराम्बा का लीलाविलास ही है। किन्तु जैसे मां अपने धृष्ट किशोर की अटपटी दम्भभरो बातों को अपनी स्नेहधारा में बहाकर निरन्तर उसका हित ही करती है, उसी प्रकार जगज्जननी भी जीवों पर अकारणकरुणा की वर्षा करती ही रहती हैं।

मूककवि ने जगदम्बा की कृपाकोर का आश्रय लेकर 'मूकपंचशती' में भगवती के कटाक्षस्तवन में एक शतक की रचना की है। भक्तिरस से ओतप्रोत इस उच्चकोटि की साहित्यरचना में कवि कहता है—

केशप्रभापटलनीलवितानजाले कामाक्षि कुण्डलमणिच्छविदीपशोभे ।
शङ्के कटाक्षरुचिरङ्गतले कृपाख्या शैलूषिका नटति शङ्करवल्लभे ते ॥

[कामाक्षि, शिवप्रिये गिन्गधश्याम केशों के नीलवितानतले, मणिकुण्डलों के दीपों से जगमग आपकी कटाक्षप्रभा के रंगमंच पर कृपानटी नृत्य करती है ।]

भगवती के कटाक्षविक्षेप समस्त भोग-ऐश्वर्य, वाणीविलास और काममनोहर रूप देकर भक्तों को परमार्थलाभ कराते हैं यही उनका कृपाविलास है । ऐसे सर्वसमर्थ कल्याणकारी करुणाकटाक्ष को नमन करता हुआ कवि आगे कहता है—

कैवल्यदाय करुणारसकिंकराय कामाक्षि कन्दलितविभ्रमशंकराय ।
आलोकनाय तव भक्तशिवंकराय मातर्नमोस्तु परतन्त्रितशंकराय ॥

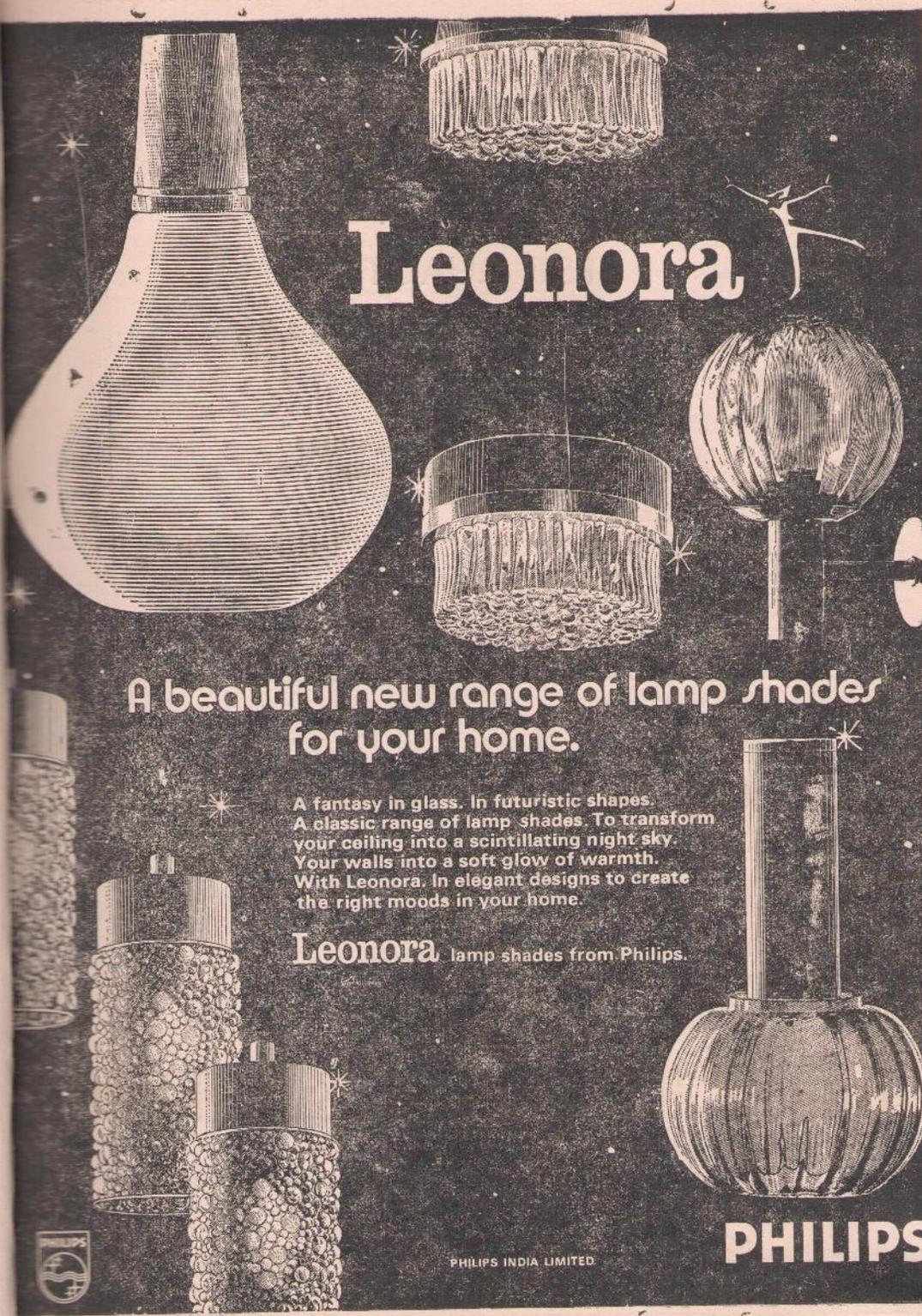
[मातः, सदाशिव को वशीभूत करने वाले, मुक्तिप्रदाता, भक्तों के कल्याणकारी, करुणारस में पगे आपके उन कटाक्षों को नमन है जो स्थाणु में भी विभ्रमविलास अंकुरित करते हैं ।]

कम्पातटविहारिणी काञ्चीवासिनी के उन कृपाकटाक्षों को हमारा भी नमन!

लीये पुरहरजाये माये तव तरुणपल्लवच्छाये ।
चरणे चन्द्राभरणे काञ्चीशरणे नतार्तिसंहरणे ॥

काञ्चीसिधिले विणङ्कुपवणुमं, सन्तिरुणै अुपरणुमाक अणुिन्नुणुंन वणुमं, मुपुपुणङ्कुणै ँरुिन्नुत पुरमुसिवणुिन्नु पत्तुिनुियुक विणङ्कुपवणुमं, मरुयुरसुवणुपुणुिणुुणुमरुण पुरतुैवतुैयु! वणुणङ्कुणवर्कणुिन्नु कणुणुडङ्कुणैपु पुुुकुकुणुिन्नुतुमं, इणुणुनुतणुिणुरैपुुुणुणुनुनु नुिणुणुुं ँणुुिणुुं उडुैयतुुमरुण उङ्कुणुणुडुैय सरणुणुनुतुिणुुं इकुयुमडुैकुणुिणुणुनुं.

—मुकपणुुसुसुतुि

Leonora

A beautiful new range of lamp shades
for your home.

A fantasy in glass. In futuristic shapes.
A classic range of lamp shades. To transform
your ceiling into a scintillating night sky.
Your walls into a soft glow of warmth.
With Leonora. In elegant designs to create
the right moods in your home.

Leonora lamp shades from Philips.

PHILIPS INDIA LIMITED

PHILIPS

THIRU AROORAN SUGARS LTD.

Vadapathimangalam
Tanjore Dist. (Tamil Nadu)

Manufacturers of :

**BEST QUALITY
WHITE CRYSTAL SUGARS**

Registered Office :
17/4, Nungambakkam High Road
P. B. No. 3328, 2nd Floor
Madras-600 034

Telephone : 86001/3 Lines   Telex : SPIRIT MS 7180
Telegrams : "FINESUGAR"

With the best compliments from

Sundaram Industries Limited

37 MOUNT ROAD
MADRAS 600 006

“स्वामि
शिलाहद
मध्ये तु
तयोर्मध्य
स एव
नान्योऽ
जगत्कार
पदपद्म
कामको
यत्र का
सकृद्वा
यो जपे
कोटिव
यो वसे

ஸ்ரீ காமாசுரீ தரிசனம்

[சுரீகாமாசுரீ விலாச:]

'காமகோடி மஹாபத்ம பீடஸ்தாயை நமோ நம:' என்று ஸ்ரீலலிதா அஷ்டோத்தர சத நாமாவளியிலும், 'காமேச்வரீ' 'காமகோடி நிலயா' என்று லலிதா தரிசுதியிலும், 'தரீகூடா' 'காமகோடிகா' என்று ஸ்ரீலலிதா ஸஹஸ்ரநாமாக்களிலும் விளக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ காமாசுரீ தேவியை பிரதி தினமும் தரிசிக்க இயலாதவர்களுக்கு, தரிசனபலனைத் தரவல்ல ச்லோகங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளவை. இந்த ச்லோகங்களும் மார்க்கண்டேய புராணத்தில் காணும் ஸ்ரீகாமாசுரீ விலாசத்தில் உள்ளவைகளே.

“ஸ்வாமிபுஷ்கரிணிதீர்த்தீர் பூர்வசிந்து: பிநாகினி ।
 ஷிலாஹ்நித்யுர்மஹ்யம் யாவதுண்டிரமண்டலம் ॥
 மய்யே துண்டிரமூர்த்தம் கம்பாபேகவதீர்த்தயோ: ।
 தயோர்மஹ்யம் காமகோஷ்டம் காமாசுரீ தத்ர வர்த்தே ॥
 ச ஁வ விப்ரஹோ தேவ்யா: மூலமூர்த்தோ஽திராங்மஹ: ।
 நான்யோ஽ஸ்தி விப்ரஹோ தேவ்யா: காஞ்ச்யா தந்மூலவிப்ரஹ: ॥
 ஜகத்காமகலாகாரம் நாபிஸ்தானம் புவ:பரம் ।
 பதபத்நயஸ்ய காமாசுரீயா: மஹாபீடமுபாஸ்மஹே ॥
 காமகோடிரஸ்துதஸ்யோ஽யம் காரணாதேவசிந்நம: ।
 யத்ர காமகூர்த்தோ தமோ ஜந்துநா யேந கேந வா ॥
 சகூடாபி சுதர்மாணாம் பல் ஢வதி கோடீச: ।
 யோ ஜபேத்காமகோஷ்டே஽ஸ்திந் மந்நமிஸ்தார்த்தீதேவதம் ॥
 கோடீவர்ப்பால்நேவ முக்திலோகம் ச கஞ்சலிதி ।
 யோ வஸேத்காமகோஷ்டே஽ஸ்திந் க்ஷணா஧ம் வா ததர்஧கம் ॥

முக்யதே சர்வபாபேஹ்யஸ்சாஶாஹேவீ நராகூதி: ।
 காயத்ரீமண்டபா஧ாரம் மூநாபிஸ்தானமுத்தமம் ॥
 புருஷார்த்தப்ரதம் ஶம்ஹோர்விலாஶ்ரம் தந்நமாம்யஹம் ।
 ய: க்ஷுரீயாத்காமகோஷ்டஸ்ய விலாஶ்ரஸ்ய ப்ரடக்ஷிணம் ॥
 பதஸங்க்யாக்ரமேணேவ காகர்஢ஜநநம் ல஢ேத் ।
 விஸ்தகாரணேந்நாஶ்யாம் ஶ்ரீமத் த்ரிபுரஸுந்நரீம் ॥
 ஢ந்நகாசுரஸஹ்நீர் காமாசுரீ தாமஹம் ஢ஜே ।
 பராஜந்நமதிநே காஞ்ச்யாம் மஹா஢்யந்நரமாரீத: ॥
 யோ஽ர்ச்சயேத் தத்ர காமாசுரீ கோடீபூஜாபல் ல஢ேத் ।
 தத்஢லோத்஢ந்நகேவல்யம் சகூத்காமாஶிஸேவயா ॥
 த்ரிஸ்தானநிலயம் தேவம் த்ரிவி஧ாகாரமக்யுதம் ।
 ப்ரதிலிஜ்ஜாப்ரஸ்யுக்தம் மூத஢ந்நம் தமாஶ்ரயே ॥
 ய ஹ்நம் ப்ராத்ரஶ்யாய ஶ்நானகாலே பதேந்நர: ।
 ட்வாஶ்ஷ்லோகமாந்ரேண ஶ்லோகோக்த஢லமாந்யுயாத் ॥

சு஢ம்

திருக்காமக் கோட்டத்தில் குடமுழுக்குக் கல்வெட்டு

வி. எஸ்: சுப்ரமணியன், மைசூர்.

கல்வெட்டுக்களில் சுவையான செய்திகள் காணப்படுகின்றன: மாண்புமிக்க மன்னர்களாலோ அன்றி அவர் தம்பணியாளர்களாலோ, குடிமக்களாலோ அல்லது குறுநில மன்னர்களாலோ ஆலய அறங்களைப் பற்றியும், திருப்பணிகளைப் பற்றியும் விரிவான முறையில் வரலாற்றுக்குச் சான்று கூறும் வகையில் செய்திகள் அமைந்துள்ளன. கோயில் வழக்கங்களும், வழக்குகளும் மற்ற சில கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாகக் கூறுவோமானால் ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்மன் கோயில் கல்வெட்டுக்களில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றதை அறிவிக்கும் ஒரு கல்வெட்டும் இவ்வகையில் ஒன்று?

நான் 1954-ஆம் வருஷம் ஆடி மாதம் நமது ஜகத்குரு பெரியவாள் ஸ்ரீ காஞ்சி ஆசார்யரவர்களின் கட்டளைக்கிணங்க ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்மன் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக்களைப் படி எடுக்க அனுப்பப்பட்டேன். அவற்றுள் மேல் கூறியவாறும் கும்பாபிஷேக விழாவை ஒட்டிய ஒரு சிறப்பான கல்வெட்டும் எனக்குத் தற்செயலாகக் கிடைத்தது. இக் கல்வெட்டு காமாக்ஷி அம்மன் கோயில் கும்பாபிஷேகத்தையும், நமது ஆசார்ய சுவாமிகளின் மடத்து முன்னோர்களைப் பற்றிய, மரபு விளக்கத்தையும், வரலாற்றையும் கூறுகிறது. இதைப் பற்றிக் கீழே சற்று ஆராய்வோம்.

தற்போது ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்மன் உறையும் மண்டபத்திற்கு காயத்ரீமண்டபம் என்று பெயர். தொன்றுதொட்டுக் கல்வெட்டுக்களில் அன்னை காமாக்ஷி திருக்காமகோட்டத்துப் பெரிய நாச்சியார் என அழைக்கப்படுகிறாள். இதிலிருந்து காமகோடி என்ற சொல்லுக்கும் காமாக்ஷி அம்மனுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு

இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மேற்கூறிய காயத்ரீமண்டபத்தின் மேற்குப் பிராகாரச் சுவரின் வடமூலையில் (ஆதிசங்கரர் விக்ரிகரத்திற்குச் சற்று எதிராக) இந்தக் கல்வெட்டு தெலுங்கு எழுத்துக்களில் 28 வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கல்வெட்டின் முதல் 16 வரிகள் வடமொழியிலும், 17 முதல் 28 வரை உள்ள வரிகள் தெலுங்கு மொழியிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன: வடமொழியிலுள்ள பகுதி நான்கு சுலோகங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வரலாறு கீழ் வருமாறு. சக வருஷம் 1761 விகாரி ஆண்டு புஷ்ய மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷத்துத் தசமியன்று-பரமசிவன் திருவடிகளை ஆராதனை செய்து பெற்ற ஞானானந்தத்தால் உலகத்தையே ஆனந்தமயமாக்கி அந்தச் சாம்ராஜ்யத்தின் அதிபதிகளாக விளங்குவரும், காமாக்ஷியின் அருகில் பிரசித்தமான மாபெரும் ஸர்வக்ரூபீடத்தில் அமர்ந்தவரும். வேதங்கள், ஸ்ம்ருதிகள் இவைகளில் கூறப்பட்டவைகளும், சிஷ்டாசாரத்தால் ஏற்பட்டதுகளும் ஆன ஆசாரங்களை நிலைநாட்டுபவரும், ஸ்ரீ மஹாதேவ யோகீந்திரரின் பூர்ண னுகர்ஹத்திற்குப் பாத்திரமானவரும், ஸ்ரீ சந்திரசேகரரேந்திரர் என்ற பெயரை உடையவரும், மும்பகோணத்திலிருந்து வந்தவரும் ஆன காமகோடி பீடாதிபதிகளால் ஆலயம் சீர்திருத்தப்பட்டுக் காமாக்ஷி தேவியின் கும்பாபிஷேகம் மகிழ்ச்சியுடன் மங்களகரமாக நடத்தி வைக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறது. இந்தக் கருத்தே கல்வெட்டின் தெலுங்குப் பகுதியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டில் காணப்படும் காலக் குறிப்பின்படி இந்தக் கும்பாபிஷேக விழா சகரையாண்டு 1761 விகாரி புஷ்யபௌதசமி புதன்கிழமை. இதற்குச் சரியாகக் கி. பி. 1840-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இரு

श्रीः

முகசங்கரரின் ஸ்ரீ காமாசுரீ ஸ்தோத்ரம்

பி. வி. சிவராம தீக்ஷிதர்

श्यामा काचन चन्द्रिका त्रिभुवने
पुण्यात्मनामानने
सीमाशून्यकवित्ववर्षजननी
या कापि कादम्बिनी ।
मारारातिमनोविमोहनविधौ
काचित्तमः कन्दली
कामाक्ष्याः करुणाकटाक्षलहरी
कामाय मे कल्पताम् ॥

தேவியினுடைய ஸ்தோத்ரங்களில் ஸௌந்தர்யலஹரியைப் போல சிறந்து விளங்குவது மூகபஞ்சசதீ என்கிற ஸ்தோத்ர ரத்னம். இந்த ஸ்தோத்ரம் ஐநூறு ச்லோகங்களைக் கொண்டது. ஐந்து சதகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை முறையே ஆர்யா சதகம், பாதாரவிந்த சதகம், ஸ்துதிசதகம், கடாசுப் சதகம், மந்தஸ்மித சதகம் என்பவை.

ஆர்யா சதகத்தில் தேவீபக்தன் இடைவிடாது எப்பொழுதும் சிவப்பு ஒளிப்புஞ்ஜத்தின் மத்தியில் தேவியின் வடிவத்தை த்யானம் செய்யவேண்டுமாகவும், பிறகு ஆதரவுடன் தேவியின் பாதலேவையைச் செய்யவேண்டுமென்று பாதாரவிந்த சதகத்திலும், தேவியை வாயார வாழ்த்தி வழிபடவேண்டுமாக ஸ்துதி சதகத்திலும், இந்த ஸ்துதியின் பயனாக பக்தி ரஸத்தில் மூழ்கி விவேக மடைந்து சாஸ்திரங்களைக் கற்று கர்வத்தை ஒழித்து உண்மை கடாசுப்திற்குப் பாத்ரனாகவேண்டுமென்று கடாசுப் சதகத்திலும், அந்த தேவியாகிய

குருமூர்த்தியின் கருணை நோக்கால் அவளுடைய முகஉல்லாஸத்தில் விளைந்த புன்முறுவலான ஆனந்தக் கடலில் கலந்து, பேரின்பவீடு அடையலாம் என்று மந்தஸ்மித சதகத்திலும் உபதேசித்தாக இந்த வரிசையின் கருத்தை பெரியோர்கள் கருதுகிறார்கள்;

சிசபாலவத காவ்யம் எவ்வாறு கவியின் பெயரைக் கொண்டே 'மாகாவ்யம்' என்ற பிரசித்தியை அடைந்துள்ளதோ அவ்விதமே இந்த தேவீ ஸ்தோத்ர பஞ்சசதீ இதன் கர்த்தாவான மூகசுவியின்பெயர் கொண்டே 'மூகபஞ்சசதீ' என்று பிரசித்தமாக விளங்கி வருகிறது.

ஜகன்மாதாவான பராசக்தி, பாரத நாட்டின் நாபீஸ்தானமாக உள்ள காஞ்சி புண்யசுஷேத்ரத்தில் காமகோடி பீடத்தில் ஸ்ரீகாமாசுரீ தேவியாக ஆவிர்ப்பித்து பிரகாசிக்கின்றாள். பிறவியிலேயே ஊமையான இந்த மகாகவிக்கு ஸ்ரீகாமாசுரீ தேவியையும், காமகோடி பீடத்தையும் பூஜிக்க பாக்யம் ஏற்பட்டது. அந்நிலையில் இவருக்கு காமாசுரீ தேவியின் அருளால் வாய்ப்புட்புத் தெறித்து நாக்கினின்றும் தேன் வெள்ளமாகப் பெருகும் கவிபாடும் திறமை உண்டாயிற்று. இவருடைய ஊமை நிலையை ஒருவாறு சுட்டிக்காட்டும் ச்லோகங்கள் இந்த பஞ்சசதியில் ஆங்காங்கே காண்கின்றன. ஆர்யாசதகம் 57-ஆம் ச்லோகத்தில் மூகனாக இருப்பினும் ஒரு கணம் உன்னை நினைக்கின்றவன் உலகத்தில் உயர்ந்த கீர்த்தி உள்ளவனாக ஆக முடியும் என்கிறார்.

मूकोऽपि जटिलदुर्गतिशोकोऽपि
स्मरति यः क्षणं भवतीम् ।

His Holiness Jagadguru Sri Chandrasekarendra Saraswati Swamigal of
Kanchi Kamakoti Peetham

ரக்கால்
ஸத்தில்
னந்தக்
யடைய
திலும்
சையின்
ரர்கள்
கவி
'மாக
ந்துள்
தாத்ர
முககவி
சசதி'
சிறது,
பாரத
உள்ள
கோடி
ஆவிர்ப
லேயே
கவிக்கு
கோடி
ஏற்
மாசு
யட்டுத்
வள்ள
நிறமை
ஊமை
சலோ
ாங்கே
7-ஆம்
ம் ஒரு
உலகத்
ஆக

His Holiness Sri Jayendra Saraswathi Swamigal of
Kanchi Kamakoti Peetham

உலக இந்து மகாநாடு நடைபெற்ற இடத்தின் நுழைவாயில்

ஸ்ரீ காஞ்சி ஜகத்குரு ஆசார்ய ஸ்வாமிகளுடன் ஸ்ரீ. ஆர். வேங்கடராமன்

एको भवति स जन्तुः
लोकोत्तरकीर्तिरेव कामाक्षि ।

ஸ்துதி சதகம் 11-ஆம் ச்லோகத்தில்
ஊமைகளுக்குக்கூட தேவநதியான
கங்கைக்குச் சமமான வாக்கின்
பெருக்கை ஸ்ரீகாமாசுந்தேவி உண்டுபண்
ணக்கூடியவள் என்று துதித்து தனக்குக்
கிடைத்த அம்பிகையின் அருளை பராட்டு
கிறார்.

राकाचन्द्रसमानकान्तिवदना

नाकाधिराजस्तुता

मूकानामपि कुर्वती सुरधुनी

नीकाशवाग्वैभवम्

தேவீ வாக் ஸ்வரூபினி, தேவியே
ஹ்ருதயத்துள்ளிருந்து, சொல்மயமாக
வாக்கினின்று வெளிவந்து ஒளிதருவதும்
தேவியின் சக்தியே. சித் சக்தியாக அவள்
ஹ்ருதயத்தில் பிரதிபலிக்காவிடில் மனி
தர்கள் ஊமைகளே.

மூககவி காஞ்சி ஸ்ரீகாமகோடி பீடத்தை
இருபதாவது ஆசார்யராக இருந்து
அலங்கரித்து, மூகசங்கரர் 'அர்ப்பக சங்க
ரர்' என்ற பெயர்களுடன் விளங்கியதாக
ஸ்ரீஸ்தாசிவ ப்ரஹ்மேந்திரரின் குருரத்ன
மாலிகையில் காண்கிறது. மேலும் இவர்
ஓர் யதீசுவார் என்பதற்கு பல சான்றுகளை
இந்த நூலிலிருந்து காணமுடிகிறது.
உதாஹரணமாக இரண்டொன்றைப்
பார்ப்போம்.

“அகாரம் முதல் சுக்ாரம்வரை
உள்ள ஐம்பத்தோரு அசுக்ரங்களின்
வடிவமாக உள்ளவனும், அதிமதுரமான
சுவையுடன்கூடிய கரும்பை வில்லாக
உடையவனும், காமகோடி பீடத்தில்
விளங்குபவனான ஸ்ரீவித்யாஸ்வரூபி
ணியை என்னுடைய குருராஜன் அதி
ஸமீபத்தில் உள்ளதாக எனக்கு காட்டி
யுள்ளார் என்கிறார் ஆர்யாசதகம் 60-ஆம்
ச்லோகத்தில்.

आदिक्ष्णमम गुरुराडादि-

क्षान्ताक्षरात्मिकां विद्याम् ।

स्वादिष्ठचापदण्डां

मेदिष्टामेव कामपीठगताम् ॥

ஸ்ரீகாமாசுந்தேவின் கடாசுந்தினால்
அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட மஹாபுருஷர்கள்
காட்டையும், அரண்மனையையும், சத்ரு

வையும், ஸ்நேகிதனையும், ஓட்டின்
சல்லியையும், யுவதிகளின் கோவைக்
கணிபோன்ற உதடுகளையும் ஸமமாக
பாவிக்கின்றனர். என்கிறார்.

शिवशिव पश्यन्ति समं

श्रीकामाक्षिकटाक्षिताः पुरुषाः ।

विपिनं भवनममित्रं मित्रं

लोष्टं च युवतिबिम्बोष्ठम् ॥

பர்வத ராஜகுமாரியான ஹைமவதி
கம்பா நதியினிடத்தில் மிக்க ஆர்வம்
உள்ளவளாயும், ஆத்மஞானத்தை
அடைய முயலும் யதிகளின் தூயமனங்
களில் வளிப்பவளாயும், அண்டபிண்ட
சராசரங்களில் வியாபகமாய் விளங்குப
வளாயும், அழிவற்ற நித்ய வாக்கு
களான வேதங்களினால் புகழப்படுப
வளாயும், சந்திரகலையை சிரஸில் தரித்த
வளாயும் விளங்குகின்றாள்.

प्रेमवती कपायां स्थेमवती

यतिमनसु भूमवती ।

सामवती नित्यगिरा सोमवती

शिरसि भाति हैमवती ॥

கம்பா நதீதீரத்தில் மிக்க பரிசயம்
கொண்டதும், பர்வதராஜனின் புண்ணி
யப் பயனும், பரமசிவனுடைய மடிக்கு
அழகைச் செய்யும் ஓர் மங்களாபரணம்
போன்றதுமான ஒரு வஸ்துவை எனது
குருநாதனின் கருணையால் காணப்
பெற்றேன்.

परिचितकपातीरं पर्वत-

राजस्यसुकृतसंनाहम् ।

परगुरुकृपया वीक्षे

परमशिवोत्सङ्गमङ्गलाभरणम् ॥

தாயே! குருவை ஆராதித்த சில
பாக்யவான்கள் உன் கடாசுந்தினால்,
ஸவிகல்பம் நிர்விகல்பம் என்னும் பாகு
பாடுகளை உடைய ஸமாதி என்னும்
படிக் கட்டுகளின் வழியாக முக்தி என்
னும் மாளிகையின்மேல் உப்பரீக்கையில்
ஏறிச் செல்லுகின்றனர்.

सत्कृतदेशिकचरणाः

सवीजनिर्बीजयोगनिश्रेण्या ।

अपवर्गसौधवलमीमारोहन्त्यंब

केऽपि तव कृपया ॥

காமாக்ஷியே! மலைமகளே! உன்னுடைய பாதாரவிந்தங்களுடைய கனம் பொருந்திய மேன்மையானது அபௌருஷ்யமான வேதவசனங்களுடைய தாத்பரியமாக உள்ளது. காணப்படுகின்ற இந்த ஜகத் மேலான ஸத்ய வஸ்து அல்ல, என்று நன்கு சிந்தித்துத் தள்ளி விட்டு சாஸ்த்ர மார்கத்தில் சென்று குசலமான புத்தியுடன் கூடிய தர்பை புல்லின் நுணிபோல் கூர்மையான மனமுடைய யதிகளால் தேடிக்கண்டு பிடிப்பதாகவும் உள்ளது. காமாக்ஷி, கிரிஸுதா என்கிற இரண்டு சொற்களாலும், ப்ரஹ்ம வித்யா ஸ்வரூபினியான தேவியை மகாகவி இங்கே குறிப்பிடுகிறார். வேதங்களுடைய உள் தாத்பரியம் என்பதனால், ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத் காரம் பிரம்ம வித்யைதான் என்ற தத்துவத்தையும் விளக்குகிறார். தேவியின் அநுக்ரஹத்தினால்தான் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத் காரத்தை அடையமுடியும், இந்த அநுக்ரஹம் பெற தேவியின் உபாஸனம் முக்கியம்: அந்த உபாஸன அடிப்படையானது பிரபஞ்சத்தை ஆராய்ந்து அது ஸத் அல்ல என்று தள்ளி, நிஷ்ப்ரபஞ்சமாக உள்ள ப்ரஹ்மத்தை ஸத்தாக கிரஹிப்பதுதான்: இந்த தத்வத்தை ப்ரஹ்தாரண்யகோப நிஷத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதை அநுவதிப்பதாக அமைந்துள்ளது மூககவியின் இந்த ச்லோகம்—

जगन्नेदं नेदं परमिति परित्यज्य
यतिभिः कुशाम्रीयस्वानैः
कुशलधिषणैः शास्त्रसरणौ ।
गवेय्यं कामाक्षि ! ध्रुमकृत-
कानां गिरिसुते गिरामैदपर्य
तवचरणमाहात्म्यगरिमा ॥

பரப்ரஹ்மமே ஸத்வஸ்து, ச்ரவணமனன நிதித்யாஸனங்களினால் இதை தீர்மானம் பண்ணுகிறவர்கள்தாம் இந்த ப்ரஹ்ம விசாரத்துக்கு பூர்ண அதிகாரம் கொண்டவர்கள். அவர்கள் யதிகளே ஆவார்கள். அவ்வாறான யதிகள்தான் ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியின் பூஜைகளைச் செய்ய முக்கிய அதிகாரிகள் ஆவார்கள் என்ற உண்மையும் விளங்குகிறது:

இந்த மூகசங்சரர் ஸ்ரீகாமகோடிபீடத்தில் ஜகத்ருவாக விளங்கியதை அறிவிப்பதுபோல இன்றும் ஸ்ரீமடத்தில் மூன்றாவதுகால பூஜை முடிந்ததும், மந்த்ர புஷ்பாஞ்ஜலி காலத்தில், மூக

பஞ்சசதியிலிருந்து கீழ்கண்ட ச்லோகங்கள் தினமும் அநுஸந்தானம் செய்யப்படுகிறது,

- 1 कारणपरिचद्रूपा...कोमलाङ्गलता ॥
- 2 कञ्चन काञ्चीनिलयं...आनन्दकन्दमवलम्बे ॥
- 3 ऐश्वर्यमिन्दुमौलेः...निगमानाम् ॥
- 4 लीये पुरहरजाये...नतार्तिसंहरणे ॥
- 5 कामपरिपन्थिकामिनि...कामकोटि कामाक्षि ॥
- 6 समरविजयकोटी...पातु मां कामकोटी ॥
- 7 जयजय जगद्भशिवे...चिद्रगनकौमुदीधारे ॥

மூககவி அம்பாளின் பூர்ண அநுக்ரஹம் பெற்றவர். இவருடைய கவிதை எல்லோருடைய மனதையும் கவரும் திறமை வாய்ந்தது.

ஸம்ஸ்கிருத சப்தங்களின் பூர்ண சக்தியையும் அநுபவித்துக் கையாளுகிறார்களே. ஆகவே இவருடைய கவிதைகளில், பக்திப்பெருக்கு மேலிட்டு, அம்பிகையின் அழகுவுடவம் ஒருவாறு தோன்றுமாறும், மனதிற்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத பரம் பரம்பொருளின் உண்மையை சித்தம் அறியச் செய்கிறது. சப்தமும் அர்த்தமும் ஒன்று சேர்ந்து, அனுப்ராஸம் முதலான சப்தாலங்காரங்களினால் அழகுபெற்று, பக்திரஸம் பொங்கித் ததும்பும் பாவங்களைக் கொண்டதாய் இந்த ஐநூறு ச்லோகங்களும் ஸஹ்ருதயர்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கவல்லதாக உள்ளன.

பெரியோர்கள் கண்டுபிடித்த தேவீ வழிபாட்டின் முறையில் உள்ள பல உண்மைகளையும் பின்பற்றி இந்த நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மந்த்ரசாஸ்த்ரம், அஷ்டாங்க யோகம், குண்டலிப்ரபோதம், அத்வைதாநுபவம், இவைகளின் தத்துவங்களை காவ்ய நடையில் கலந்து ரஸமாக உபதேசித்துள்ளார். தேவீ ஸமயத்தை நன்கு அறிந்தவர்களே இந்த கவிதைகளின் முழுப் பொருளையும் அறியமுடியும். சொல்நயம், உயர்ந்த பாவம், ஆனந்தத்தைத் தரும் கவிச்சுவை, நவரஸங்களின் பெருக்கு இவையெல்லாம் பக்தி ரஸத்தில் ஊறிக்கலந்து காண்கிறது இந்த மூகபஞ்சசதியில்:

இவ்வளவு பக்தி ரஸத்தின் நடுவே கவி சமத்காரமான வர்ணனைகளையும் ஆங்காங்கே கையாளுகிறார்.

பரமசிவன் எங்கு பிறந்தார்? தாய் தந்தையர்கள் யார்? என்ன குலம் என்ப

தாக ஒன்றும் கூறமுடியாது. கேட்பாறற்றவர் இந்த ஜகன்மாதாவின் சேர்க்கையைப் பெற்றதின் பயனாய் அவர் ஐச்வர்யவான் ஆகிறார். பரமேச்வரனுக்கு ஈச்வரத் தன்மையை அளிப்பவள் அம்பாள். அவருக்கு மங்காத ஐச்வர்யமாக விளங்குபவள் அம்பிகை. பிரம்மத்துடன் அபேதமாக விளங்கும் பிரக்ருதி ரூபமானதும், காஞ்சிநகரின் மத்யஸ்தானத்தில் விளங்குவதும், சந்திரனை சிரோபூஷணமாக உடையதுமான இந்த ஐச்வர்யம் வேதங்களின் பரமதாத்தர்யமாக பிரகாசிக்கின்றது.

ऐश्वर्यमिन्दुमौलैरैकात्म्य-
प्रकृति काञ्चिमध्यगतम् ।
ऐन्द्वकिशोरशेखरं
ऐदंपर्यं चकासित निगमानाम् ॥

அம்பாளை பத்னியாகக் கொண்டதால் பரமசிவன் பெற்ற பெறுமையை ஸ்துதி சதகத்திலும் ஓர் ச்லோகத்தில் வர்ணிக்கிறார்—

எந்த தோஜோமயமானப் பொருளை பத்னியாகக் கொண்டதால், அந்த பரமசிவன் கிருஹஸ்தாச்ரமத்தை உடைய வராகவும், பௌருஷம் நிறைந்தவராகவும், பரமபுருஷனாகவும் மேருமலையை வில்லாக ஏந்தியவராகவும் பிரஸித்தி பெற்று விளங்குகின்றாரோ, எந்த தோஜோமயப் பொருளின் கடைக்கண்ணிலே காம சாஸ்த்ரத்தின் பெருமை நன்றாக அமைந்துள்ளதோ எந்த தோஜோமயப் பொருளின் அன்பினாலே கருமித்தனமுடைய ஏழையும், முவுகையும் ரக்ஷிக்கும் தலைவனாக சிறப்பை பெருகிறானோ அந்த தோஜோமயமான ஒப்பற்ற தனிப்பொருளானது கம்பாநதிக்கரையிலே விளங்குகின்றது.

येन ख्यातो भवति स गृही
पुरुषो मेरुध्रवा
यदृक्कोणे मदननिगमप्राभवं बोमवीति ।
यत्प्रीत्यैव त्रिजगदधिपो जूम्भते किंपचानः
कम्पातीरे स जयति
महान् कश्चिदोजोविशेषः ॥

குரியன் முதலான நவக்ரஹங்களும் தேவியின் பாதாரவிந்தத்தில் அந்தர்கதம். ஆகவே அம்பாளின் திருவடிகளைச் சரணமடைந்தவர்கள் நவக்ரஹங்களை யும் பூஜை செய்த பலனை பெரு

கின்றனர் என்று பாதாரவிந்த சதகத்தில் தேவியின் பாத கமலங்களின் பெருமையை கூறுகிறார்.

दधानो भास्वत्ताममृतनिलयो लोहितवपुः
विन्म्राणां सौम्यो गुरुरपि कवित्वं च कलयन् ।
गतौ मन्दो गङ्गाधरमहिषि कामाक्षि भजतां
तमः केतुर्मातस्तव चरणपद्मो विजयते ॥

அம்பாளின் திருவடிகளை சரணடைந்தவர்களின் நிலையை விளக்கும் வியாஜத்தில் இந்த கவியின் மனோநிலையை நாம் காணமுடிகிறது. இதை ஸ்துதி சதகத்தில் ஓர் ச்லோகத்தில் எடுத்துக் கூறுகிறார். செல்வத்திலே இன்பம் கொள்ளமாட்டோம். துஷ்டர்களின் ஸஹவாலம் கொண்டு அவர்களை வேவிக்க மாட்டோம். மனத் தடுமாற்றத்தை அடையமாட்டோம். ஸம்ஸாரம் பற்றிய அச்சத்தினாலே துன்பம் கொள்ளமாட்டோம். காஞ்சியிலேயே இன்புற்று வளாய் மன்மதனை அழித்த பரமசிவனின் துணைவியாகிய காமாக்ஷி தேவியின் சரண பல்லவங்களை வழிபடுவதையே நிலைபெற்று இருக்குமாறு நன்றாக நிரப்பிக் கொள்கின்றோம்.

धनेन न रमामहे खलजनान् न सेवामहे
न चापलमयामहे भवभयान्न दूयामहे ।
स्थिरां तनुमहेतरां मनसि किं च काञ्चीरत-
स्मरान्तक कुटुम्बिनीचरणपल्लवोपासनाम् ॥

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர் தேவியின் அநுக்ரஹத்தை ஸௌந்தர்யலஹரியில் எந்தமுறையில் வேண்டுகின்றாரோ அந்த முறையைப் பின்பற்றியதாகவும் மூககவி இந்த நூலில் சில இடங்களில் தேவியின் அநுக்ரஹத்தைப் பெற முயற்சிப்பதைக் காண முடிகின்றது.

அன்னையே வேதங்கள் தம் சிரஸ்ஸில் எந்த உன் பாதங்களை தரிக்கின்றனவோ அவற்றை தயைசெய்து என் தலையிலும் வைப்பாயாக என்று ஸ்ரீபகவத்பாதர் ஸௌந்தர்ய லஹரியில் வேண்டுகிறார்.

श्रुतीनां मूर्धानो दधति तव यौ शेखरतया
ममाप्येतौ मातः शिरसि दयया धेहि चरणौ ॥

மூககவியும் மேலே கண்டவாறு வேண்டுகிறார்.

பரமசிவனின் தேவியான காமாக்ஷி, இரட்டைச் சிலம்புகளின் ஒளியால் அபய வாக்குகளை தருபவையாகவும்,

பரந்த சிவந்தகாந்தி உள்ளவையாகவும், அக்ஞானம் என்ற இருட்டை போக்குவையாகவும், மிருதுவாயுமுள்ள தன்பாதங்களைக் க்ஷணகாலம் என் தலைமீது வைத்து, வணங்கிய என் சிரஸ்ஸை பரிசுத்தமாக்கட்டும் என்று பாதாரவிந்த சதகத்தில் வேண்டுகிறார்

वितन्वीथा नाथे मम शिरसि कामाक्षि
कृपया पद्मभोजन्यासं पशुपरिवृद्धप्राणदयिते

என்கிற ச்லோகத்தில் மூககவி 'தயை செய்து என் கிரஸ்ஸில் உன் பாதார விந்தத்தை வைத்தருள்வாயாக என்கிறார். ஹேசுவே கொஞ்சம் மலர்ந்த உன் நீள்விழியினால் தூரத்திலிருக்கும் தீனான என்னை ஸ்நாநம் செய்வீப்பாயாக என்று,

दृशा द्राघीयस्या दरदलितनीलोत्पलरुचा
दवीयांसं दीनं स्तपय कृपया मामपि शिवे

என்று பகவத்பாதர் ஸௌந்தர்ய லஹரியில் கூறுகிறார். இதுபோலவே மூககவியும்,

★ ★ ★ ★

ப்ரத்யக்ஷ தேவதை யார்?
பூஜிக்கத் தக்க குரு யார்?
எல்லா தேவதா ஸ்வரூபமாகவும்
இருப்பது யார்?
குலம் அழியக் காரணம் என்ன?
எவர் சொல் வீணாகாது?

எது தானம்?

யார் மித்ரன்?

எது அலங்காரம்?
வாக்குக்குப் பூஷணம் எது?
மின்னல்போல் க்ஷணம் தோன்றி
மறைவது எது?
எவர் குலபர்வதம்போல் அசை
வற்றவர்?

யார் மேலான தெய்வம்?
உலகைக் காப்பவன் யார்?
பிழைப்புக்குக் காரணம் யாது?
சூரன் யார்?
காப்பவன் யார்?
யார் ஜகத்குரு?
ஞானம் யாரிடமிருந்து கிடைக்கும்?

मातः क्षुणं स्तपय मां तव वीक्षितेन मन्दा-
क्षितेन सुजनैरपरोक्षितेन ।

அன்னையே நாணம் மிகுந்ததும் ஸஜ்ஜனங்களால் நேராகப் பார்க்கப்படுவதுமான உன் கண்ணால் க்ஷணகாலம் என்னை ஸ்நாநம் செய்துவை என்கிறார்.

ஸ்ரீகாமாக்ஷ தேவியினிடம் அசஞ்சலமான பக்திகொண்டு அன்னையின் அருளைப்பெற்ற வரகவி மூககவி. இவருடைய இந்த நூல் ஓர் அநுக்ரஹ க்ரந்தம். "உலகத்திலே மிகச் சிறந்ததாக விளங்கும் இந்த ஸ்துதி நூலை படிப்பதால் மட்டுமே, அந்த க்ஷணத்திலேயே இந்த மகாகவியோடும்' இறுதியிலே பரதேவதையோடுமே ஒன்றாகும் நிலையை ஸாதகன் அடைகிறான்" என்று அநுக்ரஹித்த ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சீ பெரியவர்களின் வாக்கே இதற்குச் சான்றாகும். அர்த்தத்தில் அதிகமாக ஈடுபாட்டைக் கொள்ளாமலும் கூட, மந்த்ர சாஸ்த்ரத்தைப்போல இந்த மூகபஞ்சதியை அனுசந்தானம் செய்வது மிகப் புண்ணியமாகும்.

தாய்:
தந்தை:
வேதமுணர்த்தும் கர்மானுஷ்டானம்
செய்யும் பிராம்மணன்.
ஸாதுக்களுக்குக் கஷ்டம் விளைவிப்பது:
ஸத்யமுரைப்போர், மௌனி, அடக்கம் உள்ளவர்?

—ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர்:

யாரிடமும் எதையும் கேளாம
லிருத்தல்.
பாபச் செயலிலிருந்து நம்மை தடுப்பவன்.
சீலம்.
ஸத்யம்.
துஷ்டர்களுடைய சேர்க்கையும், யுவதிகளும்.
ஸாதுக்கள்.

—ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர்.

சித்சக்தி:
சூர்யன்.
மழை.
பயந்தவரைக் காப்பவன்.
குரு.
பரமசிவன்.
சிவனிடமிருந்து.
—ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர்.

காஞ்சி ஸ்ரீ காமாட்சி

ஸ்ரீ குறூனந்த மண்டலி ஸ்ரீ ஸ்வாமி சாஸ்திரிகள்

ஆருமெய்தற் கரிது பெரிதுமே
ஆற்ற லெயதற் கரிது பெரிதுமே
தேர ரும்மறி யாது திகைப்பரே
சித்த மும்மறி யாது திகைப்பரே
காந்ரி றத்தம ணர்க்கொரு கம்பமே

* * *

வாரிருங் குழன்மை வானெடுங்கண்
மலைமகள்
மதுவிம்மு கொன்றைத்
தாரிருந்தட மார்புநீங்கத்
தையலா ளுலகுய்ய வைத்த
காரிரும் பொழிற் கச்சிமுதூர்க்
காமகோட்டம்

என்று த்ராவிட வேதத்தாலும் போற்
றப் பட்டது காஞ்சி.

இந்தக் காஞ்சீபுரம் துண்டீர
மண்டலம் என்னும் தொண்டை நாட்
டிற்கு நடுநாயகமாக விளங்குகின்றது.
தபோவனம், ப்ரம்மசாலை, அற்புத
சுஷேத்திரம், அலங்கார நகரம், ஸத்ய
வ்ரத சுஷேத்திரம், பாஸ்கர சுஷேத்தி
ரம், தைஜஸ சுஷேத்திரம், தர்ம சுஷேத்
திரம், ரக்ஷாதாண்டவ சுஷேத்திரம்,
முக்தி சுஷேத்திரம் என்னும் சிறப்புப்
பெயர்கள் பெற்றது.

விநாயகர், ஸுப்ரம்மணயர், ஹரி
ஹரபுத்திரர், பைரவர், வ்ருஷ்ப
தேவர், ருத்ரகோடிகள், சுவேதன்
முதல் நகுலீசர் வரையுள்ள சிவாம்ச
பூதர்களாயுள்ள பெரியோர்கள், திரு
மாவின் அவதாரபேதங்கள், அவஸ்தா
பேதங்கள், மும்மூர்த்திகள், அஷ்ட திக்
பாலகர்கள், தேவகுரு, நவக்ரஹங்கள்,
அனேகம் அஸுரர்கள், மன்மதன்,
தக்ஷன், விஷ்வக்லேனன், கருடன், ஆதி
சேஷன் முதலிய நாகராஜர்கள், மஹா
காளன், ரேணுகாதேவி, கலைமகள், திரு
மகள், அகஸ்தியர், ஹயக்ரீவர், ததீசி,
வ்யாஸர், ஸப்தகுஷிகள், பரகராமர்,
கொங்கணர், மார்க்கண்டேயர் முத
லிய ரிஷிச்ரேஷ்டர்கள், அனேகம்
ஸித்தர்கள், அரசர்கள், இன்னும் என்

ணற்ற பெரியோர்களாலும் வேண்
டப் பெற்ற வரத்தைப் பெற்றதால்
வரநகரம் என்னும் சிறப்புப் பெயர்
பெற்றது இக் காஞ்சீபுரம்.

வேதவேதாந்தங்களால் தேடப்பட்ட
பாதாரவிந்தகளை யுடையவளாயும்,
ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூப ப்ரம்ம சக்தி
யாயும், ஊர்த்தவாம்னாயாதி தேவதை
யாயும், காதி, ஹாதி, ஸாதி, வித்யா
ஸ்வரூபினியாயும், மனு முதலான பதி
னான்கு உபாஸகர்களால் உபாஸிக்கப்
பட்டவளாயும், சக்தி ஸம்பந்தத்தால்
மூன்று சிவ ஸம்பந்தத்தால் இரண்டு,
விஷ்ணு ஸம்பந்தத்தால் ஒன்று
இவ்விதம் ஆறு வகையான பேதங்
களோடு கூடினவளாயும், க்ருத யுகத்
தில் தூர்வாஸ மஹரிஷியால் இரண்
டாயிரம் சுலோகங்களாலும், த்ரேதா
யுகத்தில் பாசுராமரால் ஆயிரத்தை
னூறு சுலோகங்களாலும், துவாபர
யுகத்தில் தெளம்யாசாரியரால் ஆயி
ரம் சுலோகங்களாலும், கலியுகத்தில்
மூககவி என்னும் மஹானால் ஐநூறு
சுலோகங்களாலும் ஸ்தோத்ரம்
செய்யப்பட்ட பெருமையையுடைய
வளாயும், பஞ்சதசாக்ஷீமயமான
காயத்ரீ மண்டபத்தில் விளங்கும் பிலா
காசத்திலிருந்து தோன்றிக் காமலோ
சனா என்று பெயர் பெற்றவளாயும்,
பிலத்தில் தோன்றியவள் காமலோசனா
என்றால் பாலையேதான் பஞ்சதசாக்ஷீ
ரூபமாக விளங்குகிறாள் என்று அர்த்
தம். வாக்பவபீஜம், காமராஜபீஜம்,
சக்திபீஜம் என்று பாலையின் பீஜங்கள்.
இந்த பீஜங்களேதான் வாக்பவகூடம்,
காமராஜகூடம், சக்திகூடம் என்று
பஞ்சதசாக்ஷீ வித்யையில் பெயர்
பெற்று விளங்குகின்றன. விதையே
மரமாவது போல் பாலையேதான் பஞ்ச
தசீவித்யையால் கூறப்படும் காமாட்சி.
காயத்ரீ மஹாமந்திரத்தில் இருக்கும்
மூன்று பாதங்களின் ஸாரம்தான் பஞ்
சதசாக்ஷீ வித்யையின் மூன்று கூடங்

கள் என்று த்ரீபுராதாபீனீ என்னும் உபனிஷத் கூறுகின்றது.

பரமேசுவரனால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட காமகோடி என்னும் பெயர் பெற்ற ஸ்ரீசக்ரத்தில் நித்ய ஸாண்னியத்தமாகவே விளங்குபவளாயும், பஞ்சப்ரேதங்களையே மஞ்சமாக உடைத்தானவளாயும் கைகளில் பாசம், அங்குசம், புஷ்பபாணம், கரும்புவில் இவைகளை தரிப்பவளாயும், மூலாதாரத்தில் விளங்கும் குண்டலினீ சக்தி ஸ்வரூபமாக விளங்குபவளாயும், பரா, பச்சந்தி, மத்யமா, வைகரீ என்னும் நான்கு வாக்ருபமாக இருப்பவளாயும், கலைமகள், திருமகள் இவர்களால் விசப்பட்ட சாமரங்களை யுடையவளாயும், பாலா, பஞ்சதசீ, லௌபாக்ய வித்யை, ஷோடசீ, மஹா ஷோடசீ என்னும் வித்யைகளுக்கு லக்ஷயையாயும், ரதீ தேவிக்கு மாங்கல்ய பிஷையளித்தவளாயும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழில்களை இச்சா மாத்திரத்தினாலேயே விளையாட்டாகச் செய்வளாயும், ஸூர்யன், சந்திரன் இவர்களை இரு குண்டலங்களாக அணிந்திருப்பவளாயும், மூன்று கண்களையுடையவளாயும், சந்திர கலையைத் தரித்தவளாயும், பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக விளையாட்டாக லகுண ஸ்வரூபத்தை ஸ்வீகரிப்பவளாயும், நிர்க்குணையாயும், பந்தகாஸூரன், பண்டாஸூரன் முதலான அஸூரர்களை அழித்து உலகிற்கு ஷேமத்தை அருள்பவளாயும், உலகாணித் தீர்த்தம் என்னும் பஞ்சதீர்த்தக்கரையில் வீற்றிருப்பவளாயும், கம்பாநதீ தீரத்தில் விளையாடுபவளாயும், தசரத சக்ரவர்த்தியின் தவத்திற்கிரங்கித் தன் அம்சபூதர்களான நான்கு குமாரர்களை அருள் செய்தவளாயும், பஹிர்முகமாக உபாஸிப்பவர்களுக்கு மிக தூரத்தில் இருப்பவளாயும், அந்தர் முகமாய் உபாஸிப்பவர்களுக்கு அதிசீக்கிரமாகவே தன் ஞானத்தை அருள் செய்பவளாயும். த்ரீகிரண சுத்தியுடன் தன்னை அண்டி றோர்க்குத் தன் நித்யானந்த நிலையை யுணர்த்துபவளாயும், மும்மூர்த்திகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டவளாயும், சங்கராவதாரமான ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதாள் அவர்களால் அத்தைநிலையை யுணர்வதற்காகத் தனக்கு அபேதமாக உபாஸிக்கப்பட்டவளாயும், இருக்கும் காமலோசனா என்னும் காமாசுநீ நித்ய ஸாண்னியமாகவே காஞ்சீ நகரில் விளங்குகிறாள்.

இக்காமாசுநீ என்னும் மூன்றசுநீரங்களின் மஹிமை ஆதிசேஷனாலும் வர்ணிக்க முடியாதது.

1. காமனைக் கண்ணில் வைத்தாலும்,
2. பக்தர்களின் காமங்களைத் தன்பார்வை ஒன்றினாலேயே பூரணம் செய்வதாலும்,
3. காலத்தையும், மாயையையும் சுண்ணமடையச் செய்வதாலும்,
4. கா-என்றால் ஸரஸ்வதி மா-என்றால் லக்ஷ்மீ இவர்களை இரண்டு கண்களாக வைத்திருப்பதாலும்,
5. காமன் என்றால் ஈசன், இந்த ஈசனுக்குக் கண்களாக இருப்பதாலும்,
6. கா-என்றால், ஸரஸ்வதி. மா-என்றால், மாஹேச்வரி. சுநீ-என்றால் சுநீரஸாகராஜா, அதாவது மஹா ஸரஸ்வதி, மஹாகாளி, மஹாலக்ஷ்மீ ஸ்வரூபமாக விளங்குபவதாலும்,
7. காம என்றால் கடபயாதி ஸங்க்யாரீதியாக ஐம்பத்து ஒன்று. இந்த ஐம்பத்து ஒன்று அசுநீரங்களே பார்வையாக இருப்பதாலும்,
8. கா-என்றால் ஒன்று. மா-என்றால் ஐந்து-பதினைந்து. காமராஜம் என்னும் பஞ்சதசாசுநீ மஹாவித்யை இரு கண்களாக இருப்பதாலும்,
9. கா-என்றால் ஒன்று. மா-என்றால் ஐந்து. சுநீ-என்றால் ஆறு. தான் ஒருவளே காஞ்சீபுரத்தில் த்ரீபுரா, ராஜாராஜேஸ்வரி, மஹாகாமேஸ்வரல்பா. காமாசுநீ, காமகோடி யென்னும் ஐந்து பேர் பெற்று, சக்தி பேதம் மூன்று, சிவபேதம் இரண்டு, விஷ்ணு பேதம் ஒன்று என்னும் ஆறுவகை பேதத்தோடு காஞ்சீபுரத்தில் விளங்குவதாலும்,
10. தான் ஒருவளே பஞ்சகோசா தீத்யாயும் ஷட்பாவரஹிதையாயும் விளங்குவதாலும்,
11. தான் ஒருவளே பஞ்சபஞ்சிகா ரூபமாகவும் ஷடாம்ரைய ரூபமாகவும் விளங்குவதாலும்,
12. தான் ஒருவளே பஞ்சபூத மயமான சரீரத்தில் ஷட்சக்கரங்களில் விளங்கும் யோகினீ ஸ்வரூபமாக விளங்குவதாலும்,
13. தான் ஒருவளே பஞ்சப்ரம்ம மய மஞ்சத்தில் ஷடன்வயீ சாம்பவீ என்னும் வித்யையாக விளங்குவதாலும்,
14. தான் ஒருவளே ஐந்து முகனான பரமேசுவரனாகவும் ஆறுமுகனான குமார கடவுளாகவும் இருப்பதாலும்,

ஞானே
மூலாத
களுக்கு
விளங்கு
தாமரை
பெற்று
பீடத்தி
விளங்கு
இக்க
களாகு
னத்தி
அர்த்த
கொண்
இந்த
பூதி டெ
அனுபவ
கொண்
இந்த
காமகோ
புராம்பி
பூர்ண
துடன்
டத்தில்
ஸ்வரண
யாண
ரம் எ

ம
ஸ்ரீகாமகோ
விளங்கும்
எல்லையு
நிறைவேற்

15. தான் ஒரு வளே ஐந்து ஞானேந்திரியங்களுக்கும் புலனாகாத மூலாதாரம் முதலான ஆறு சக்ரங்களுக்குமேல் ப்ரம்ம ரந்திரத்தில் விளங்கும் ஆயிரம் தளத்துடன் கூடின தாமரை மலரில் குருஸ்வரூபமாக விளங்குவதாலும், காமாசுரீ என்னும் பெயர் பெற்றுக் காஞ்சிபுரத்தில் காமகோடிபீடத்தில் நித்யஸான்னியத்யமாகவே விளங்குகிறார்.

இக்காமாசுரீ என்னும் மூன்றகூரங்களாகும் விலைமதிக்க முடியாத ரத்னத்திலிருந்து இன்னும் அனேகம் அர்த்தங்களாகின்ற பேரொளி வீசிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்தப் பேரொளியை ஸ்வானுபூதி பெற்ற மஹான்கள் அவரவர்கள் அனுபவதிலிருந்து இன்னும் கண்டு கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இந்தக் காமாசுரீ தேவியானவள் காமகோடி மீடத்தில் விளங்கும் த்ரிபுரம்பிகையில் ஜ்யோதிஸ்வரூபமான பூர்ண சக்தியாயும், தவக்கோலத்துடன் விளங்கும் காமாசுரீ தேவியினிடத்தில் ஓர் அம்சரூபமாகவும், ஸ்வர்ண காமாசுரீயினிடத்தில் கல்யாண கௌரீ ரூபமாகவும், ஏகாம்ரம் என்னும் ஜ்யோதிர்லிங்கத்தில்

நிர்க்குண சிவஸ்வரூபினியாகவும், ஏகாம்ரநாதன் என்று பெயர் பெற்ற லிங்கத்தில் ஸகுண சிவஸ்வரூபினியாகவும், தன் அர்த்தாம்சமாயும், பிம்பரூபமாயும் இருக்கும் வரதராஜப் பெருமானிடத்தில் புருஷ ரூபினியாகவும், இவ்விதம் ஆறுவகையான பேதத்துடன் கூடி, காஞ்சி மண்டலத்தில் விளங்குகின்றார்.

நாமும் பரமேச்வரனால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாயும், ப்ரம்மாவினால் பூஜை பண்ணப்பட்டதாயும், காலாந்தரத்தில் இதர மதஸ்தர்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு, நம் பாரத தேசத்தின் பரம பாக்யமான ஸ்ரீ பகவத் பாதாள் அவர்களால் ஜீர்னோத்தாரணம் செய்யப்பட்டதாயும், காமகோடி என்னும் பெயர் பெற்று விளங்கும் ஸ்ரீ சக்ராதிஷ்டாத்திரியாயும் இருக்கும் ஸ்ரீ காமாசுரீ தேவியை அந்தர்முகமாக உபாஸ்தி செய்து இந்த ஸம்ஸார ரூபமான யுத்தத்தில் ஜயம் பெறுவதற்காக இப்போது காமகோடி பீடாதிபதியாயும், சந்திரனை சிரஸ்ஸில் தரித்த காமாசுரீ ஸ்வரூபமாயும், விளங்கும் ஜகத்குருவின் அனுக்ரஹத்திற்காளாகி நித்யானந்தப் பெருவாழ்வைப் பெறுவோமாக!

कामपरिपन्थिकामिति कामेश्वरि कामपीठमध्यगते ।

कामदुघा भव कमले कामकले कामकोटि कामाक्षि ॥

மன்மதனுக்கு விரோதியான பரமசிவனின் சக்தியுள்ள காமேஸ்வரியாயும், ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்தின் மத்தியில் விளங்குபவளாயும், ஸஹஸ்ரதள கமலத்தில் விளங்கும் பராசக்தியாயும், காமகலா ஸ்வரூபினியாயும், எல்லா காமனைகளின் எல்லையாயும், விளங்குகின்ற ஓகாமாசுரீயே! என்னுடைய ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் நிறைவேற்றுகின்ற காமதேனுவாக ஸம்பவிப்பாயாக.

முககனூனப்பதா

ஸ்ரீ மாத்ருகா பீடங்கள்

ஸ்ரீ குஹாநந்த மண்டலீ ஸ்ரீ ஸ்வாமி சாஸ்திரிகள்

நம் பாரத தேசம் மிகவும் புராதனமானது. அனேகம் ஜீவன் முக்தர்கள் வாழ்ந்து வந்த நாடு. இப்போதும் அனேகம் ஜீவன் முக்தர்களும், ஸித்தர்களும், கர்மாக்களில் ஈடுபட்ட புண்ணிய புருஷர்களும் யோகிகளும் பக்திமான் களும் உலகிற்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

பாரதம் என்றால் மஹாப்ரகாசத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றது என்று அர்த்தம். அதாவது அத்வைத்திலேயே திளைத்திருக்கின்றது. இந்த அத்வைதஞானமோ சித்தசுத்தி ஒன்றினால்தான் ஏற்படும். இந்தச் சித்தசுத்திக்குக் காரணம் பலனை இச்சிக்காமல் கர்மாவைச் செய்வதுதான். பலனை இச்சிக்காமல் யாவரும் ஒரு கர்மாவையும் செய்வதில்லை. கர்ம பலனை இச்சிக்காதே என்று கீதாசார்யனும் அர்ஜுனனைப் பார்த்துக் கூறுகின்றார்.

கர்மாவை சாஸ்த்ரோக்தமாக அனுஷ்டானம் செய்யவேண்டும் என்று கூறும் மஹாவைதிகர்களாலும் அந்தக் கர்மானுஷ்டானத்தைச் சரிவரச் செய்ய முடிவதில்லை.

ஏதோ சில புண்ய புருஷர்கள் கர்மாவை ஆடம்பரமில்லாமல் கூடுமானவரை நியமத்துடன் அனுஷ்டானம் செய்துகொண்டு தான் வருகின்றார்கள். இதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை.

கர்மாவை நியமத்துடனும் சாஸ்திரங்களில் கூறியபடியும் அனுஷ்டானம் செய்ய முடியவில்லை. ஆகையால் அந்தக் கர்மாக்களை விட்டு விடுவோம் என்று நினைக்கலாமா? என்று கேட்டால் அதுதான் முடியாத விஷயம்.

சாஸ்த்ரோக்தமான கர்மாக்களை விட்டுவிட்டால் சாஸ்த்ர விருத்தமான கர்மாக்களைத்தான் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. சாஸ்திர விருத்தமான கர்மாக்களைக் கடைப்

பிடிப்பதால் பாபம்தான் வந்து சேருகின்றது. ஆகையால் கஷ்டமோ சுகமோ எதுவாவது ஏற்பட்டும், பெரியோர்கள் சென்ற மார்க்கத்தில் கூடுமானவரையில் நாமும் சென்று கொண்டிருப்போமாக.

நம்மால் இயன்ற அளவு கர்மாக்களைச் செய்துகொண்டு அந்தந்தக் கர்மாக்களுக்குப் பலன் கொடுப்பதற்கு ஒருவர் இருக்கிறார் என்று தீர்மானம் செய்து அவரையும் நாம் உபாஸித்தல் அவசியம்.

கர்மாக்களுக்குப் பலன் கொடுக்க ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் அவர் யார்? அவர் உருவம் என்ன? அவரை நாம் எவ்விதம் உபாஸிப்பது? இது போன்ற அனேகம் கேள்விகள் வரலாம். இதுபோன்ற சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக முதிர்ந்த அனுபவம் பெற்ற ஓர் மஹான ஆசிரயிக்கவேண்டும்.

அந்த மஹான் கூறும் மார்க்கத்தைச் சந்தேகமில்லாமல் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

அவர்களும் அதிகாரிகளைப் பொறுத்துத் தான் மார்க்கத்தையும் காட்டுவார்கள்.

அந்த மார்க்கத்தில் ஆலயம் தொழுவதும் ஒரு பரிசுத்தமான மார்க்கம். “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்று ஓளவைப் பாட்டியும் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

இந்த ஆலயங்களோ வெளில் சில தேவர்களாலும், சில சித்தர்களாலும், சில ரிஷிகளாலும், சில பக்திமான் களான அரசர்களாலும், மனிதர்களாலும் கட்டப்பட்டதாக இருக்கின்றன.

ஆலயமென்றால், நாம் தேவ தர்சனத்திற்காக சேஷத்திரத்தில் சென்றவுடன் உலக சம்பந்தமான நம் சித்தவ்ருத்திகள் நாசமடைந்து எல்லாம் தேவதா மயமாகவே பார்க்கும் தன்மையைக் கொடுக்கக்கூடியது என்று பொருள்.

தம் பாரத தேசத்திலோ கணக்கி டடங்காத சேஷத்திரங்கள் இருக் கின்றன.

சில சில சேஷத்திரங்கள். சில விஷ்ணு சேஷத்திரங்கள். சில தேவீ சேஷத்திரங்கள். சில கணேச சேஷத் திரங்கள். இன்னும் அனேக மூர்த்தி சேஷத்திரங்கள் மஹான்களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று நம் பாரத தேசத்தில் விளங்குகின்றன.

இதில் தேவீ சேஷத்திரங்களை நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

பாதம் புராணத்திலும் தேவீ பாக வதத்திலும் அனேகம் சேஷத்திரங்கள் தேவீ ஸான்னித்யம் பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்றன.

இவை நூற்றெட்டு என்று ம் அறுபத்தெட்டு என்றும் அறுபத்து நான்கு என்றும் ஐம்பத்து ஒன்று என்றும் முப்பத்து ஆறு என்றும் பதி னெட்டு என்றும் பன்னிரண்டு என்றும் கூறப்படுகின்றன.

இதில் அனேக தந்திரங்கள் ஒரே மூகமாக ஐம்பத்து ஒன்று என்று கூறுகின்றன.

ஐம்பத்து ஒன்று என்று கூறப்பட்ட சேஷத்திரங்கள் அகாராதி ஸ்காராந்த மான அக்ஷரமயமாக விளங்குவதால் மிகவும் விசேஷமான பீடங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஐம்பத்தி ஒன்று பீடங்களும் நம் பாரத தேசத் தில் வியாபகமாகவே விளங்குகின்றன.

இந்த ஐம்பத்தொன்று பீடங்களும் மிகக் சிறப்பு வாய்ந்தவை. விசேஷ மான சிறப்புப் பெறுவதற்கு ஒரு கதை புராணங்களில் காணப்படுகின்றது.

தக்ஷ ப்ரஜாபதி தன் ஜாமாதாவான பரமேச்வரனை அழைக்காமல் ஒரு யாகம் செய்தான். அப்போது பார்வதி பரமேச்வரனைப் பார்த்து, "தங்களை என் தகப்பனார் அழைக்காவிட்டாலும் அவர் செய்யும் யாகத்திற்கு நான் செல்லவேண்டும்" என்று பிடிவாத மாகக் கூற, பரமேச்வரனும் செல்லக்கூடாது என்று கூறினார்.

உடனே ஸதீதேவிக்குக் கோபம் வர, அந்தக் கோபத்தைப் பார்த்து பரமேச் வரனும் பயந்து ஓடுவதற்குப் ப்ரயத் தனம் செய்த சமயத்தில் அம்பாள் தசமஹாவித்யா ஸ்வரூபமாகப் பத்து திக்குகளிலும் தோன்றினாள். உடனே பரமேச்வரனும் வருங்காலத்தை நினைத்து ஸதீதேவியை யாகத்திற்குச் செல்ல உத்தரவு கொடுத்தார். யாக சாலையை அடைந்த ஸதீதேவியைத் தக்ஷப்ரஜாபதி வரவேற்காதது மட்டு

மல்ல, அவள் பதியான பரமேச்வரனை யும் அனேக நிந்தியமான வார்த்தை களால் தூஷணம் செய்தான்.

இதைப் பொறுக்காத ஸதீதேவீ யாகசாலையிலேயே யோக சக்தியால் ப்ராணனை விட்டாள்.

இந்த விஷயத்தை நாரதர் மூலம் அறிந்த ருத்ரன் மிகவும் கோபம் கொண்டு வீரபத்ரனை ஸ்ருஷ்டித்துத் தக்ஷ ப்ரஜாபதியையும் யாகசாலையையும் யாகசாலையில் இருந்த ரித்விக்கு களையும் த்வம்ஸம் செய்தார். பரமேச்வரனும் ஸதீதேவியின் ம்ருத சரீரத்தைத் தோளில் சுமந்துகொண்டு திரிய, தேவர்களும் ரிஷிகளும், ம்ருத சரீரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு திரிய வேண்டாம் என்று எவ்வளவோ ப்ரார்த்தனை செய்தும் கேட்கவில்லை.

உடனே விஷ்ணுவும் தம் சுதர்சன சக்ரத்தால் அந்த ஸதீதேவியின் ம்ருத சரீரத்தைத் துண்டு துண்டாக அறுத் தெறிந்தார்.

விஷ்ணு சக்ரத்தால் அறுக்கப்பட்ட ஸதீதேவியின் அங்கங்களும் முன் கூறப்பட்ட அக்ஷரமயமான பீடங் களில் விழுந்தன. இதனால் இந்த அக்ஷர மயமான ஐம்பத்தொரு பீடங்களும் மிகவும் சக்திவாய்ந்தனவாக ஆயின.

மேரு தந்திரத்தில் ஸதீதேவியின் அங்கங்கள் எந்தெந்த அக்ஷரபீடங் களில் விழுந்தன என்ற விவரம் கூறப் படுகின்றது.

வடமொழிப் பரிச்சயம் இல்லாதவர் களுக்காகத் தமிழிலேயே எழுது கிறேன்.

இதில் கூறப்பட்ட ஸ்தானங்கள் தற்சமயம் எந்தப் பெயரால் அழைக் கப்படுகின்றன என்று தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரை இப்போது சொல்லப்படும் பெயரையும் தெரிவிக்கிறேன்.

மேரு தந்திரத்தில் 10-ஆவது ப்ரகாசத்தில், 800-ஆவது சுலோகத் திற்குமேல் 917-ஆவது வரை இந்த விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அ. அ. காமரூபம் (1)

இந்தப் பீடம் அஸ்ஸாம் பிரதேசத் தில் கோஹட்டிக்கு ஸமீபம். ப்ரம்ம புத்திரா நதிக்கரையில் நீலாத்ரி என்னும் பர்வதத்தில் இருக்கின்றது. இவ்விடத்தில்தான் ஸதீதேவியின் யோனி விழுந்தது. இந்த மலை சுமார் 600 அடி உயரம் இருக்கின்றது. 500 அடி உயரத்தில் ஆலயம். அதை ஒட்டிஹற்போல் ஒரு குகை. அந்தக்

குகையில் த்ரிகோணகாரமாகவும் ஜலம் நிறைந்ததாகவும் ஒரு சிறிய குளம் போல் 32 அங்குல அளவில் இந்தப் பீடம் விளங்குகின்றது. இந்தப் பர்வதத்தில் தசமஹா வித்யைகளுக்கும் ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. முத்தியை இச்சித்தவர்களுக்கு முத்தியும், கௌள மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு அந்த றித்தியும் ஏற்படும். முன் காலத்தில் மாதம் மாதம் ரஜஸ் ஏற்பட்டிருந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். இதற்கு உப பீடம் இரண்டு. சாபரமந்த்ரமும் சோகிமந்த்ரமும் இந்த உப பீடங்களில் றித்தியாகும். இது ஸ்ரீவித்யைக்குக் காரணமாக இருப்பதால் அணிமாதி றித்தியை இச்சிப்பவர்கள் அங்கு செல்லலாம்.

அ. ஆ. காசீ (2)

இவ்விடத்தில் அம்பாள் ஸ்தனங்கள் விழுந்தன. ப்ரளயத்திலும் நாசமில்லாதது. இந்தப் பீடத்தில் மரித்தால் முத்தி தான். அம்பாள் ஸ்தனங்கள் விழுந்ததும் அவற்றிலிருந்து பால் பெருக்கெடுத்தது. அந்தப் பெருக்கானது அஸீ, வருணா என்ற பெயருடன் நதி ரூபமாக விளங்குகின்றது. அந்தக் காசியைச் சுற்றி ஒரு யோஜனே தூரம் தேவ பூமி என்று கூறப்படுகின்றது. அங்கு உச்சரிக்கப்படுவதான எல்லா மந்த்ரங்களும் றித்தியைக் கொடுக்கும்.

நான்கு எல்லைகளிலும் நான்கு ஆய்றைய தேவதைகளுக்கும் ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விடத்திலிருந்து ஆய்றைய மந்த்ரங்களை உச்சரித்தால் றித்தி ஏற்படும். கங்கைக்கு அக்கரையில் அதிபவித்ரமான காசீதேசத்தின் மற்ரோர் பாகம் இருக்கின்றது. வியால மஹரிஷியின் சாபத்தால் கர்த்தப ஷேத்திரமாக அது விளங்குகின்றது. அங்கு மந்த்ர உச்சாரணம் செய்தால் தற்காலத்திற்குப் பலன் கொடுக்கும். அளி என்னும் நதிக்கு தெற்குப் பாகத்தில் ஸாரனாத ஷேத்திரமிருக்கின்றது. அங்கு தக்ஷிண மார்க்கத்திற்கு கூறப்பட்டதான மந்த்ரங்கள் றித்தியைக் கொடுக்கும்.

வருணா நதியின் வடக்கு பாகத்தில் உத்தர ஸாரநாத ஷேத்திரமிருக்கின்றது. இந்தப் பீடம் வாமமார்க்க அனுஷ்டானத்தால் றித்தியைக் கொடுக்கின்றது. இவைதான் தக்ஷிண ஸாரநாதம், உத்தர ஸாரநாதம் என்னும் இரண்டு உப பீடங்களாக விளங்குகின்றன.

இ. இ. நேபாளம் (3)

இந்தப் பீடத்தில் அம்பாளின் குதம் விழுந்தது. ஆகையால் இந்தப் பீடம் வாமமார்க்கத்திற்கு மூல ஸ்தானம் என்று கூறப்படுகின்றது. இதற்கு 300 உப பீடங்கள் இருக்கின்றன. இங்கு 56 லக்ஷம் பைரவர்களும் பைரவிகளும், 20,000 சக்திகளும் விளங்குகின்றனர். இந்த நேபாள பீடத்தை ஒட்டிஹ்ர போல் 14 மயானங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் எட்டு உபபீடங்கள் தக்ஷி மார்க்கத்தை ஆச்ரயிப்பவர்களுக்கும் 4 உப பீடங்கள் வைதிக மந்த்ரங்களுக்கும் றித்தியைக் கொடுக்கும். நேபாள தேசத்திலிருந்து கிழக்குப் பாகத்தில் அம்பாள் குதத்திலிருந்து மலம் விழுந்தது; அந்த இடம் கிராதர்கள் என்னும் ஜாதியாரால் சூழப்பட்டது. அவ்விடத்தில் 30,000 தேவயோனிகள் இருக்கின்றார்கள்.

இ. ஈ. ரௌத்ர பர்வதம் (4)

இங்கு ஸதீதேவியின் இடது கண் விழுந்தது. ஆகையால் இந்த ஸ்தானத்தை மஹா பீடம் என்று கூறுவார்கள். எந்த மந்த்ரத்தை உச்சாரணம் செய்தாலும் றித்தி ஏற்படும். வாம மார்க்கானுஷ்டானத்தால் தேவதைகளின் தர்சனம் ஏற்படும்.

இ. உ. காசீரம் (5)

இவ்விடத்தில் ஸதீதேவியின் இடது காது விழுந்ததால் இதுவும் ஐர் மஹா பீடம். எந்த மந்த்ரத்தை ஜபித்தாலும் அதன் றித்தி ஏற்பட்டு வித்யைகளில் கரை கண்டவகையும் தத்துவ ஞானியாகவும் ஆகின்றான். வைதிக மார்க்கத்திலோ, கௌள மார்க்கத்திலோ, ஸ்ம்ருத்யுத்தமான மார்க்கத்திலோ, தக்ஷிண மார்க்கத்திலோ தவறுதல் ஏற்பட்டால், அதற்கு ப்ராயச சித்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவையாயும் உடனேயே றித்தியைக் கொடுக்கக் கூடியவையாயும் மிகவும் ரஹஸ்யங்களாயும் இருக்கின்ற தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளில் மிலேச்சர்களால் சூழப்பட்டவையாக ஆகிவிடும்.

இ. ஊ. காண்யகுப்ஜம் (6)

இவ்விடத்தில் ஸதீதேவியின் வலது காது விழுந்ததால் மிகவும் சோபனமாக இருக்கின்றது. கங்கா நதிக்கும் யமுனா நதிக்கும் மத்ய ப்ரதேசமானது அந்தர்வேதி என்று கூறப்படுகின்றது.

“எழில் மிகு ராசி”

உள்ளம் கொள்ளைகொள்ளும் உன்னத டிசைனர்கள்
கண்கவர் பார்டர்கள், கருத்தைக் கவரும் வண்ணங்களில்
பருத்தி நூல் மற்றும் பட்டுப் புடவைகளுக்கு “ராசி”

“ராசி” நயமானது, நாகரிகமானது!

“ராசி” உற்சாகத்திட்டத்தில் சேர்ந்து பயனடையுங்கள்.

ராதா சில்க் எம்போரியம்,

1, சந்நிதித் தெரு,

மயிலாப்பூர், சென்னை-600004

சார்பு நிறுவனம்:

ராதா சில்க்ஸ்,

‘தன் பில்டிங்ஸ்’

மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-600002

பம்பாய் கிளை:

29, கோவிந்த் மஹல்,

86-B, மரைன் டிரைவ்,

பம்பாய்-400002

நெற்களஞ்சியமாம் சோழவளநாட்டில்

பரிசுக்களஞ்சியத்தை வழங்குகிறது

“தஞ்சாவூர் பர்மனெண்ட் பாங்கின்”

“முத்து” விழா பரிசு பத்திர திட்டம்.

இத்திட்டத்தில் ரூ 25/- முதலீடு செய்து ரூ. 50/- ஆக
திரும்பப் பெறுவதுடன், மாதாமாதம் ரூ 33,000/- வரை
120 மாதங்களுக்கு பரிசுகளாக வழங்குகிறோம்.

உங்கள் முதலீட்டைப்போல் 400 மடங்கு பரிசுகள் பெற
30360 அரும்பெரும் வாய்ப்புகள்.

தஞ்சாவூர் பர்மனெண்ட் பாங்க்

(பதிவு அலுவலகம் - தஞ்சாவூர்)

In Humble Dedication

VENUS PICTURES

FILM PRODUCERS AND DISTRIBUTORS

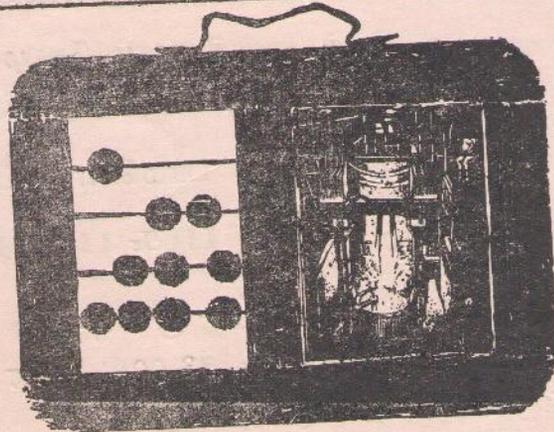
'SRINIKETAN', No. 3, VENUS COLONY

ALWARPET

MADRAS-600 018

Phone: 71602 - 71603 & 71611

Grams: 'VENUS'

The number of ways in which steel helps education is as vast and varied as education itself.

MUSCOSTEEL—Carte d'identité for quality alloy steel.

MUSCOSTEEL MAHINDRA UGINE
STEEL COMPANY LIMITED

Regd. Office: Bakhtawar, Nariman Point, Bombay-400 021.

Enquiries to: **MAHINDRA & MAHINDRA LTD.**
Bombay • Calcutta • Madras • New Delhi

Education truly starts from the mother's lap. As it grows, so do the means of education. In one form or other alloy steel plays a vital part in all the stages without exception.

MUSCOSTEEL plays a vital role in the process of building and equipping our nation by producing a range of alloy steels for a multitude of needs.

IMPRESYN

இந்த ஸ்தானம் ஸோமபானம் செய்யும் தீக்ஷிதர்களின் இருப்பிடமாகக் கூறப்படுகின்றது. இவ்விடத்தில் ப்ரம்மா முதலான தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் பேரால் அனேகம் தீர்த்தங்களை உண்டு பண்ணியிருக்கின்றார்கள். ஒவ்வோர் அடிக்கும் வைதிக மந்த்ரங்கள் ஸித்தியைக் கொடுக்கும். யமுனா நதிக்கரையில் ஸதீதேவியின் கர்ணமலம் விழுந்ததால் இந்த்ரப்ரஸ்தம் என்ற பேருடன் ஓர் உபபீடமானது இருக்கின்றது. அந்தப் பீடத்தின் மஹிமையால் வேதத்தை மறந்து போன ப்ரம்மாவிற்கு மறுபடியும் அந்த வேத ஸ்மிருதியானது ஏற்பட்டது. நிகம போதகம் என்ற பேருடன் ஒரு தீர்த்தமானது ப்ரஸித்தியை அடைந்தது. மஹாகாளியானவள் மஹாகாளரைக் குறித்துத் தவம் செய்து வரம் பெற்ற இடம் இது.

௩. ரு. பூர்ணகிரி (7)

ஸதீதேவியின் நாளிகை விழுந்த இடம். இவ்விடத்தில் யோகப் பயிற்சி செய்தால் சீக்கிரமாகவும் பூர்ணமாகவும் யோக ஸித்தி ஏற்படும். மந்த்ரங்களை ஜபம் செய்தால் அந்த மந்த்ரத்திற்குரிய தேவதை ப்ரத்யக்ஷமாக வந்து அருள் செய்யும்.

௩. ரு. அற்புதாசலம் (8)

ஸதீதேவியின் வஸ்த்ரம் விழுந்த இடம். அம்பாஜி என்று ப்ரஸித்தமாக தேவி வீற்றிருக்கின்றாள். தன் தன் ஆசாரத்தில் மிகவும் ப்ரியமானவள், ஏதாவதொரு மந்த்ரத்தை உச்சரித்தால் அது சரியான காலத்தில் ஸித்தியைக் கொடுக்கும். தேவ ஸ்திரீகள் வாஸம் செய்யும் இடம். அங்கு ப்ரம்ம சர்ய வ்ருதானுஷ்டானம் மிகவும் கடினம். ப்ரம்மசர்ய வ்ருதத்தைப் பன்னிரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஒருவன் சரிவர அனுஷ்டானம் செய்தானே யானால் அவனை நான் பர்த்தாவாக வரிப்பேன் என்று அவ்விடத்தில் அம்பாஜி என்னும் சக்தியானவள் கூறியிருக்கின்றாள். மகான்கள் கூட மூன்று நாட்கள் இருக்கும்போதே ப்ரம்மசர்ய வ்ருதத்திலிருந்தும் நழுவி விட்டதாகக் கூறுவர். வாமமாரீக் கத்தை அனுஷ்டானம் செய்தால் ஸித்தி பெறலாம். தக்ஷிண மார்கானுஷ்டானத்திற்கு விக்கினங்கள் ஏற்படும்.

௩. லு. ஆம்ராதகேச்வரம் (9)

ஸதீதேவியின் வலது கபோலபாகம் விழுந்த இடம். தனதன் முதலான

யக்ஷர்களும் யக்ஷினிகளும் அங்கு வசிக்கின்றார்கள். அங்கு புரச்சரணை செய்தால் தனதன் முதலான யக்ஷர்கள் யக்ஷினிகளுடைய அருள் ஏற்படும்.

௩. லூ. ஏகாம்ரம் (10)

காஞ்சிபுரத்தில் விளங்கும் ஏகாம்ரம் என்னும் பீடத்தில் ஸதீதேவியின் நகங்கள் விழுந்தன. வித்யாதரர்கள் அவ்விடத்தில் தபஸ் செய்திருக்கின்றார்கள். வித்யார்த்திகள் அவ்விடத்தில் ஸரஸ்வதீ ஸம்பந்தமான மந்த்ரங்களை புரச்சரணை செய்தார்களேயானால் அவர்களுக்கு இஷ்டமான வித்யையில் பாண்டித்யம் ஏற்படும். தாங்கள் கேள்விப்படாத வித்யைகள் கூட அவர்கள் புத்தியில் ஸ்புரிக்கும். இது பெரிய காஞ்சிபுரம்.

௩. ஏ. த்ரிஸ்ரோத: (11)

ஸதீதேவியின் த்ரிவலி விழுந்த இடம். இந்த இடத்திற்கு கிழக்கு, மேற்கு, தெற்குப் பாகத்தில் மூன்று உபபீடங்கள். க்ருஹஸ்தானை ப்ராம்மணனுக்கு அங்கு ஸித்தி ஏற்படும். இதரர்களுக்கு ஏற்படாது. புஷ்டியைக் கொடுக்கக் கூடினதான மந்த்ரங்கள் ஸித்தியை கொடுக்கும்.

அந்த இடம் சின்னக் காஞ்சிபுரம் பக்கத்தில் இருக்கும் முக்கூடல்.

௩. ஐ. காமகோடி (12)

ஸதீதேவியின் நாபி விழுந்த இடம். காம மந்த்ரங்கள் எல்லாம் ஸித்தியைக் கொடுக்கும். நான்கு உபபீடங்கள், நான்கு திக்குகளிலும் இருக்கின்றன. அவ்விடத்தில் விளங்கும் தேவியைத் தர்சனம் செய்தாலே தன் இஷ்டங்கள் நிறைவேறும். அங்கு அப்ஸரஸுகள் வாஸம் செய்கின்றார்கள். வித்யைகள் எல்லாம் சீக்கிரமாகவே ஸித்தியைக் கொடுக்கும். இது காமாக்ஷி தேவி விளங்கும் ஸ்தானம்.

௩. ஓ. ஓ கைலாசம் (13)

ஸதீதேவியின் அங்குலிகள் விழுந்த இடம். ஹிமாலயத்தில் விளங்குவது கைலாசம் என்னும் பர்வதம். தேவியின் விரல்களில் கணுக்களெல்லாம் சிவலிங்கங்களாகவே விளங்குகின்றன. கைகளின் ரேகைகளால் எண்ணிக் கொண்டு ஜபம் செய்தால் சீக்கிச்மாகவே அந்தத் தேவதை அருள் செய்யும்.

அ. ஓள. ப்ருகுபீடம் (14)

ஸதீதேவியின் பற்கள் விழுந்த இடம் கல்போக்தமான எல்லா வைதிக மந்த்ரங்களும் தங்கள் தங்கள் உருவத்துடன் அவ்விடத்தில் விளங்குகின்றன. அந்த மந்த்ரங்களை ஜபம் செய்தால் உடன் ஸித்தியைக் கொடுக்கின்றன.

ஆ. அம். கேதாரம் (15)

ஸதீதேவியின் வலது கை விழுந்த இடம். அங்கு ஸித்திகள் சிக்கிரமாகவே ஸித்தியைக் கொடுக்கும். இந்தக் கேதாரத்திற்கு வலது பாகத்தில் அகஸ்த்யாச்ரமம் என்று ஓர் உபபீடமிருக்கின்றது. அங்கு ஸதீதேவியின் கங்கணம் விழுந்திருக்கின்றது. இந்த இடம் எல்லா ஸித்தியையும் கொடுக்கும். அதற்குப் பின் பாகத்தில் ஸதீதேவியின் மோதிரங்கள் விழுந்த இடம் ஓர் உபபீடம். அந்தப் பீடத்தில் இந்த்ராசுநீ என்னும் தேவி விளங்குகின்றாள். இந்த தேவி முன்காலத்தில் இந்திரனால் உபாஸிக்கப்பட்டவள். இந்தப் பீடத்திற்குப் பின் பாகத்தில் ரேவதி என்னும் நதிக்கரையில் ஸதீதேவியின் வளையல்கள் விழுந்த இடம் ஓர் உபபீடம்.

அங்கு ராஜராஜேச்வரி என்னும் தேவி விளங்குகின்றாள். பதிதன்சூட அங்கே விமோசனத்தை அடைகிறாள். வாமா சாரானுஷ்டானத்தில் சீக்கிரம் ஸித்தி ஏற்படுகின்றது. அங்கு ஜபம் செய்தால் யக்ஷணிகள் கண்களுக்குப் புலப்படுவார்கள்.

அ. அ. சந்தர்பூரம் (16)

ஸதீதேவியின் இடது கபோலம் விழுந்த இடம். அவ்விடத்தில் எல்லா மந்த்ரங்களும் ஸித்தியைக் கொடுக்கும். சிறிதும் ஸந்தேஹமில்லை.

க. க. ஸ்ரீபீடம் (17)

ஸதீதேவியின் மஸ்தகம் விழுந்த இடம். கலியுகத்தில் பாபிகளால் அங்கு செல்ல முடியாது. இரவில் எல்லாச் சக்திகளும் ஸ்வேச்சையாக விளையாடுகின்றார்கள். அங்கு செல்லும் தர்ம மார்க்கத்தில் இருப்பவர்களை சக்திகள் ஒன்றும் செய்வதில்லை. தர்ம மார்க்கத்திலிருந்து நழுவினவர்களைக் கொண்டு தின்று விடுவார்கள். இந்த இடத்திற்குப் பூர்வ பாகத்தில் ஸதீதேவியின் காதணி விழுந்ததால் ஓர் உபபீடமேற்பட்டது. அந்தப் பீடத்

தில் பரம்ம வித்தையை ப்ரகாசிப்பிக்கின்றவளான ப்ராஹ்மீ என்னும் சக்தியானவள் விளங்குகின்றாள்.

ஸ்ரீபீடத்திற்கு அக்னிகோணிகாதணியின் ஒரு பகுதி விழுந்ததனால் ஓர் உபபீடமானது ஏற்பட்டது. அந்தப் பீடத்தில் வாக்கூத்தியைக் கொடுப்பவளான மாஹேச்வரி என்னும் சக்தி விளங்குகின்றாள்.

ஸ்ரீபீடத்திற்குத் தெற்குத் திக்கில் ஸதீதேவியின் பத்ரவல்லி விழுந்ததனால் ஓர் உபபீடம் ஏற்பட்டது. அந்தப் பீடத்தில் ஜயத்தை செய்பவளான கௌமாரி என்னும் சக்தி விளங்குகிறாள். (பத்ரவல்லி என்றால் ஸ்திரீகளின் ஸ்தனங்களில் கஸ்தூரியால் எழுதப்பட்ட சித்திரம்.)

ஸ்ரீபீடத்திற்கு நைர்ருதி திக்கில் ஸதீதேவியின் கண்டமாலை விழுந்ததனால் ஓர் உபபீடமானது ஏற்பட்டது. அந்தப் பீடத்தில் இந்த்ராஜால ஸித்தியைக் கொடுப்பவளான வைஷ்ணவீ என்னும் சக்தி விளங்குகிறாள்.

ஸ்ரீபீடத்திற்கு மேற்குத் திக்கில் ஸதீதேவியின் நாஸாபரணமான முத்து விழுந்ததால் ஓர் உபபீடமானது ஏற்பட்டது. அந்தப் பீடத்தில் சத்ருக்களை தவம்ஸம் செய்பவளான வாராஹீ என்னும் சக்தி விளங்குகிறாள்.

ஸ்ரீபீடத்திற்கு வாயு திக்கில் ஸதீதேவியின் நெற்றிச் சட்டி விழுந்ததால் ஓர் உபபீடமானது ஏற்பட்டது. அந்தப் பீடத்தில் க்ஷுத்ர தேவதைகளின் ஸித்தியைக் கொடுக்கக் கூடியவளான சாமுண்டா என்னும் சக்தி விளங்குகின்றாள்.

ஸ்ரீபீடத்திற்கு ஈசான பாகத்தில் ஸதீதேவியின் ஜடைபில்லை விழுந்ததனால் ஓர் உபபீடமானது ஏற்பட்டது. அந்தப் பீடத்தில் நல்ல வாக்கு ஸித்தியைக் கொடுப்பவளான மஹாலக்ஷ்மி என்னும் சக்தி விளங்குகிறாள்.

ஆ. க. ஓங்காரம் (18)

நர்மதாதீரத்தில் அமரகண்டகம் என்னும் ஓங்கார சேஷத்திரத்தில் ஸதீதேவியின் தோள் விழுந்தது. இந்த இடத்தில் உபாஸித்த முனிவர்கள் தபஸ் செய்து ஜீவன் முக்தர்களாக ஆனார்கள்.

இந்த ஓங்கார பீடத்தில் வடக்கு பாகத்தில் ஸதீதேவியின் கஞ்சுகம் (ரவிகை) விழுந்ததனால் ஒரு பீடத்தில் ஜ்யோதிர்மந்த்ரப் ப்ரகாசத்

தைக் கொடுப்பவளான ஜ்யோதிஷ் மதீ என்னும் தேவீ விளங்குகிறார்.

௩. ஜாலந்தரம் (19)

ஸ்தீதேவியின் மார்பு ப்ரதேசம் விழுந்த இடம். அங்கு அக்னி பகவான் ஜ்வாலையோடுகூடத் தபஸ் செய்து தேவமுகன் என்னும் பெயர் பெற்றான். இந்தப் பீடத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜ்வாலாமுகீ என்று பெயர் பெற்ற ஓர் உபபீடமிருக்கின்றது. மந்திர ஸித்திக்கான புரச்சரணை செய்யும்போது ஜபம், ஹோமம், தர்ப்பணம், ப்ராம்மண போஜனம் என்னும் அங்கங்களைச் செய்யவேண்டியது. இந்த அங்கங்களில் கூறிய ஹோமத்தை ஹோமத்ரவ்யத்துடன் இந்த ஜ்வாலாமுகீ என்னும் ஹோமகுண்டத்தில் செய்தால் மந்திர ஸித்தியானது சீக்கிரமாகவே ஏற்படும். கோரக்ஷகர் என்னும் ஸித்தர் இந்த இடத்தில் தான் எட்டு ஸித்தியையும் அடைந்தார். இந்த இடத்தைத் தர்சனம் செய்வதாலேயே எல்லா ஸித்திகளையும் அடையலாம்.

௪. க⁴. மாளவம் (20)

ஸ்தீதேவியின் இடது தோள் விழுந்த இடம். மாளவம் என்னும் ராகத்தைக் குறிப்பிடும்படியான இந்தப் பீடத்தில் அனேகம் கந்தவர்கள் உபாஸ்தி செய்து ஸங்கீதக் கலையில் சிறந்தவர்களானார்கள்.

௫. ங. குலாந்தகம் (21)

ஸ்தீதேவியின் கக்ஷப்ரதேசமானது விழுந்த இடம். (கக்ஷம் என்றால் அக்குள்) வித்வேஷணம், உச்சாடனம் மாரணம், முதலான ப்ரயோகங்களை இந்தப் பீடத்தில் அனுஷ்டானம் செய்தால் சீக்கிரம் ஸித்தியைக் கொடுக்கும்.

௬. ச. கொட்டகம் (தேவகோடம்) (22)

ஸ்தீதேவியின் இடது கக்ஷப்ரதேசம் விழுந்த இடம். ராக்ஷஸர்கள் இந்தப் பீடத்தில் தபஸ் செய்து தேவர்களை ஜயிக்கும் ஸித்தியை அடைந்தார்கள்.

௭. ச.² கோகர்ணம் (23)

ஸ்தீதேவியின் ஜடரம் (வயிறு) விழுந்த இடம். விசேஷமான பீடம்.

௮. ஜ.³ மாருதேச்வரம் (24)

ஸ்தீதேவியின் வலி (வயிற்றின் மடிப்பு) விழுந்த இடம். இந்தப் பீடம்

சிவ மந்திர ஸித்தியைக் கொடுக்கக் கூடியது.

௯. ச.⁴ அட்டஹாஸம் (25)

ஸ்தீதேவியின் வயிற்றின் இரண்டாவது மடிப்பு விழுந்த இடம். கணேச மந்திர ஸித்தியைக் கொடுக்கக் கூடியது.

௧௦. கு. விரஜ: (26)

ஸ்தீதேவியின் வயிற்றின் மூன்றாவது மடிப்பு விழுந்த இடம். எல்லாவிஷ்ணு மந்திர ஸித்தியையும் கொடுக்கக் கூடியது.

௧௧. ட. ராஜக்ருஹம் (27)

ஸ்தீதேவியின் அடி வயிறு விழுந்த இடம். உபவேதங்களின் விசேஷ அறிவைக் கொடுக்கக்கூடியது. ஸ்தீதேவியின் ஓட்டியாணத்தில் இருக்கும் சிறு சலங்கை விழுந்த இடம் ஓர் உபபீடம். கண்டிகை என்னும் பெயர் பெற்ற இந்த உபபீடத்தில் இந்திர ஜால ஸித்தியானது ஏற்படும்.

௧௨. ட.² மஹாபதம் (28)

ஸ்தீதேவியின் ப்ருஷ்டபாகமானது விழுந்த இடம். ஜாதி ப்ரஷ்டர்களான ப்ராம்மணர்களின் சரீரமானது இந்தப் பீடத்தில் ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. அவர்கள் ஜன்மாந்தரத்தை யடைந்து வேதமார்க்கத்திலிருந்து நழுவினவர்களான அதிதேஹ லௌகிக்யத்தைக் கொடுக்கக் கூடினதான அகோரீ மார்க்கத்தை அவலம்பித்து அந்த மார்க்கத்தை நடத்திவைப்பவர்களாக ஆனார்கள்.

௧௩. ட.³ கொல்லகிரி (கோலாபுரம்) 29.

ஸ்தீதேவியின் ஜகனம் விழுந்த இடம். எல்லா வனதேவதா மந்திர ஸித்திகளையும் கொடுக்கக்கூடியது.

௧௪. ட.⁴ ஏலாபுரம் 30.

ஸ்தீதேவியின் வலது தொடை விழுந்த இடம்.

௧௫. ண. காலேச்வரம் 31.

ஸ்தீதேவியின் இடது தொடை விழுந்த இடம், ம்ருத்யும்ஜய மந்திரம், ஆயுஸ்ஸைக் கொடுக்கக்கூடியதான மந்திரங்கள் சீக்கிரம் ஸித்தியைக் கொடுக்கும்.

ந. த. ஜயந்தி 32.

ஸ்தீதேவியின் வலது முழங்கால் விழுந்த இடம். தனுவேத ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியது.

ய. த.² உஜ்ஜயினி 33.

ஸ்தீதேவியின் இடது முழங்கால் விழுந்த இடம். கவச மந்த்ரங்களின் ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியது.

ர. த.³ யோகினி 34.

ஸ்தீதேவியின் வலது கணுக்கால் விழுந்த இடம். கௌள மந்த்ரங்களுக்கும் வாம மார்க்க மந்த்ரங்களுக்கும் ஸித்தியைக் கொடுக்கக் கூடியது. இதர மார்க்கங்கள் ஸித்தியைக் கொடுக்காது.

ப. த.⁴ க்ஷீரிகா 35.

ஸ்தீதேவியின் இடது கணுக்கால் விழுந்த இடம். வேதாள மந்த்ரங்களும் ஸங்கர மந்த்ரங்களும் ஸித்தியைக் கொடுக்கக் கூடியது.

ப. ந. ஹஸ்தினூபுரம் 36.

ஸ்தீதேவியின் வலது கால் கறடு விழுந்த இடம். பாதக் சிலம்புவிழுந்த இடம் உபபீடம். நூபுரார்ணவம் என்று பெயர். இந்தப் பீடத்திலும் உபபீடத்திலும் சூரியன் ஸம்பந்தமான மந்த்ரங்கள் ஸித்தியைக் கொடுக்கும்.

ப. ப. உட்டசம் 37.

ஸ்தீதேவியின் இடது கால் கறடு விழுந்த இடம். ஸாதகர்களுக்கு ஸித்தியைக் கொடுக்கக் கூடியது. உட்டசம் என்னும் மஹாதந்த்ரத்தின்படி அனுஷ்டானம் செய்பவர்களுக்கு ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியது. இடது கால் பாதச் சிலம்பு விழுந்த இடம் டாமரம் என்னும் உபபீடம்.

ப. ப.² ப்ரயாகம் 38.

ஸ்தீதேவியின் தேஹரஸம் (சரீரத்தின் கொழுப்பு) விழுந்த இடம். இந்த இடத்தில் இருக்கும் (மண்) மருத்திகையானது வெருப்பாக இருக்கின்றது.

கங்கை யமுனை மத்தியிலும் இரு கரைகளிலும் ஸ்தீதேவியின் அஸ்திகள் (எலும்பு) விழுந்த இடங்கள் பீடங்களாக ப்ராம்மணர்களால் செய்யப்பட்டது. கங்கையின் கிழக்குப் பக்கத்தில் பகளா முதலான உபபீடங்களும், கங்கையின் உத்

தர பாகத்தில் சாமுண்டா முதலான உபபீடங்களும், கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் மத்தியில் ராஜராஜேச்வரீச்வரம் என்னும் உபபீடமும், யமுனாநதியின் தென் கரையில் புவனேச்வரீ பீடமும் விளங்குவதால் ப்ரயாகையானது தீர்த்தராஜம் என்றும் பீடராஜம் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

ப. ப.³ ஷஷ்டசம் 39.

ஸ்தீதேவியின் வலது குதிகால் விழுந்த இடம். பாதுகா ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியது.

ப. ப.⁴ மாயாபுரம் 40 (ஹரித்வாரம்)

ஸ்தீதேவியின் இடது கால் விழுந்த இடம். தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்கள் மாயா ஸித்தியைப் பெற்ற இடம்.

ப. ம. மலயம் 41.

ஸ்தீதேவியின் சரீரத்திலிருக்கும் இரத்தம் விழுந்த இடம். ரக்தாம்பரர்கள் முதலான பௌத்தர்களுக்கு ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய இடம்.

ப. ய. ஸ்ரீசைலம் 42.

ஸ்தீதேவியின் சரீரத்தின் பித்தம் விழுந்த இடம். எல்லா மந்த்ரங்களும் ஸித்தியைக் கொடுக்கும். விசேஷமாக வைஷ்ணவ மந்த்ரங்கள் ஸித்தியைக் கொடுக்கும்.

ப. ர. மேரு 43.

ஸ்தீதேவியின் மேதஸ்ஸு விழுந்த இடம். ஸ்வர்ணகர்ஷண பைரவ மந்த்ரம் ஸித்தியைக் கொடுக்கும். (மேரு என்பது ஹிமாலயத்தின் ஒரு கொடுமுடி)

ப. ல. கிரிபீடம் 44.

ஸ்தீதேவியின் ஜிஹ்வாக்ரம் விழுந்த இடம். இந்தப் பீடத்தில் ஜபம் செய்தால் வாக்ஸித்தி ஏற்படும். (ஜுன காட்டில் கிரினார் என்று கூறுவார்கள்.)

ப. வ. மாஹேந்த்ரம் 45.

ஸ்தீதேவியின் சரீரத்தின் மஜ்ஜா விழுந்த இடம். எல்லா சக்தி மந்த்ரங்களுக்கும் ஸித்தியைக் கொடுக்கும்.

ப. ச. வாமனம் 46.

ஸ்தீதேவியின் பெருவிரல் (வலது) விழுந்த இடம். இந்த இடத்தில் ஜபம்

செய்தால் மந்தரிகளின் முக்யமான இடத்தைப் பெறலாம்.

47. ஷ. ஹிரண்யபுரம் 47.

ஸதீதேவியின் இடது கால் பெரு விரல் விழுந்த இடம். வாமமார்க்க ஸித்தியை அடையலாம்.

48. ஸ. ஸ. மஹாலக்ஷ்மீபுரம் 48.

ஸதீதேவியின் ருசியானது விழுந்த இடம். ஸர்வஸித்தியையும் கொடுக்கக் கூடியது.

49. ஹ. அத்ரிஸ்தானம் 49.

ஸதீதேவியின் நரம்புகள் விழுந்த இடம். கண் பார்வைக்குத் தெரியக் கூடியன எவ்வளவு ஸித்திகளுண்டோ அவ்வளவும் அவ்விடத்தில் ஏற்படும்.

50. ஸ. ஸ. சாயாபீடம் 50.

ஸதீதேவியின் சரீரத்தின் நிழல் தெரிந்ததனால் சாயாபீடம் என்று பெயர் வந்தது.

51. ஷ. க்ஷ. சத்ரடம் 51.

ஸதீதேவியின் கேசபாகம் விழுந்த இடம். இவ்விடத்தில் ஸித்திகள் சீக்கிரமாகவே ஏற்படும்.

இவ்விதம் மேரு தந்திரத்தில் கூறின விதம் ஐம்பத்தொன்று பீடங்கள்.

நித்யாஷோடசிகார்ணவம், ஞானார்ணவம் முதலான க்ருந்தங்களில் ஒன்றிரண்டு பீடங்களின் பெயர் மாறுதலாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சில தந்த்ரங்களில் சாயாசத்ரம் ஒரே பீடமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அப்போது ஒரு பீடம் குறைவு வருவதால் அதற்குப் பதிலாக ஜலேசம் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதில் கூறப்பட்டிருக்கும் பீடங்கள் எங்கு இருக்கின்றன? இந்த ஸமயத்தில் எந்தப் பெயரால் அந்தப் பீடங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன என்று தெரியவில்லை. தெரிந்தவரையில் நான் எழுதியிருக்கின்றேன்.

ஒரு ஸமயம் மூலக்ரந்தத்தைத் தற்சமயம் காமகோடி பீடத்தில் விளங்கும் காமாக்ஷி ஸ்வரூபமான பெரியவர்களுக்குப் படித்துக் காண்பித்தேன்.

அப்போது அவர்கள் த்ரிஸ்ரோதஸ் என்றால் முக்கூடலாக இருக்கலாம் என்று அருள் செய்தார்கள். ஏனென்றால் ஏகாம்ரம், த்ரிஸ்ரோதஸ், காமகோடி இம்மூன்றும் சேர்ந்தாற்போல் இருப்பதால் முக்கூடலாகத்தான் இருக்கலாம் என்று அருள் செய்தார்கள். பிறகு நான் 'காஞ்சீ மஹிமை' என்ற புஸ்தகம் பார்த்தபோது சின்னக் காஞ்சீபுரத்திற்கு த்ரிஸ்ரோதஸ் என்று ஒரு பெயர் இருப்பதைப் பார்த்தேன்.

களில் போகசக்தியாக எழுந்தருள் செய்தவது மரபு. இம் மரபின்படி திருவேகம்பத்து உள்ள வழிபடு தேவி வடிவம் 'ஏலவார் குழலி' என்பதாகும், எனினும் இன்னும் எக்காலத்தும் எல்லா விழாக்களிலும் வழங்கும் மரபு 'ஸ்ரீகாமாക്ഷிதேவி உடனாய திருவேகம்பப் பெருமான்' என்பதே.

மூலலிங்கம் - ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதி விசாலமானது. தொலைவில் நின்று பார்ப்ப போருக்கும் நன்கு காட்சிதரும் முறையில் மூலவர் சந்நிதி அமைந்துள்ளது. வேதமாகிய மாவடியின் கீழ் வேதத்திற்குத் தலைவராகிய பெருமானே சிவலிங்க வடிவில் எழுந்தருளியுள்ளார். சைவசமய ஆசாரியர்கள் நால்வரும் இப்பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர்.

"கருவார்கச்சித் திருவேகம்பனை வணங்குவோர்க்கு வினைகள் வந்து சேரா" என்பார் திருஞானசம்பந்தர்.

இத்தலத்துப் பெருமானை 'எப்போதும் இனியவகை' அருபவித்து, "கண்ணிலுண்மணி கச்சியேகம்பனை" என்று போற்றுகின்றார் திருநாவுக்கரசர்.

"ஏலவார் குழலாள் உமை நங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற, காலகாலனைக் கம்பன் எம்மானைக் காணக்கண் அடியேன் பெற்றவாரே" என்று வாயாரப் புகழ்ந்து மனமுருகிப் பாடித் துதிக்கும் சுந்தரமூர்த்திகளின் அமுதவாக்கின் ஆற்றலை என்னென்போம்!

"ஏதலூர் தங்கா வாதலூர் கோமான்" இப்பெருமானையும் கோயிலையும் சொல்லும்போது, "தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தாடும் கச்சித் திருவேகம்பன் செம்பொற்கோயில்" என்று தம் திருவாசகத்துள் போற்றுகின்றார்.

"தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தாடும்" என்று பாடும் மணிவாசகர் தொடருக்கு ஒப்ப அப்பர் வாக்கும் நம் நினைவுக்கு வருகிறது. அப்பர் பெருமான் தம் திருத்தாண்டகம் ஒன்றில், "எல்லாவுலகமும் ஆனாய் நீயே, ஏகம்பம் மேவி இருந்தாய் நீயே" என்று பாடுகின்றார். இவ்விரு தொடர்களிலும் கருத்தொற்றுமையை நம்மால் காணமுடிகிறதல்லவா! "செம்பொற்கோயில்" என்றதனால் கோயிலின் அழகும் பெறப்படுகின்றது.

மாவடி வைகும் பரமஞான ஏகாம்பரநாதனை நாம் அனைவரும் வழிபடவேண்டும் என்பதை நமக்குணர்த்தும் வகையில் காமாட்சியே (அம்பிகையே) சிவபூசை செய்யுந்தலம் இஃதொன்றே. வழிபாட்டு மேன்மையை உணர்த்துவதன்றிச் செய்தும் காட்டுகின்ற செம்மை இத்திருக்கோயிலுக்கே உரியதொன்றும்.

அவ்வாறு செய்த தேவிக்குப் பெருமான் மாவின் மூலத்து வந்து தோன்றிய தகைமையைச் சேக்கிழார் அருமையாகப் பாடுகின்றார்.

தலமாகிய மாவடி அளவற்ற பெருமையுடையது, வேதமே மாமரம். நான்கு வேதங்களும் நான்கு கிளைகள். இத்தலமரம் வேத வடிவாதலின் இதன்மீது ஏறுவதற்கு அநுமதி இல்லை. இம் மாவடியின் சிறப்பைக் காஞ்சிப் புராணத்துள், ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவர் பலபடப் போற்றிப் பாடியுள்ளார். இங்குப் பெருமான் சோமாஸ்கந்த வடிவில் வீற்றிருக்கின்றார். கையில் சின்முத்திரைக் கோலம். கீழே பதஞ்சலி, வியாக்கரபாதர் வடிவங்கள். அதற்குக் கீழ் ஒருபுறம் பஞ்சாக்கனி நடுவில் தபஸ் காமாட்சி வடிவமும், மறுபுறம் இலிங்கோற்பவ வரலாறும் உள்ளன. இவ்விடம் சிறந்த பிரார்த்தனை இடம்.

தழுவக் குழைந்த பிரான்:

கைலையில் இறைவன் பின்னின்று விருப்புடன் தேவியார் பெருமானின் திருக்கண்களை மூடினார். உலகங்கள் இருளில் மூழ்கின. ஒருகண நேரம் உலகங்களுக்குத் துன்பம் நேர்ந்தமையின் அதற்குக் கருவாயாகப் பெருமானின் ஆணைப்படி தேவியார் காஞ்சி வந்து கம்பையூற்றின் கரையில் மாவடியின் கீழ் மணலால் இலிங்கம் அமைத்துப் பூஜைசெய்து வழிபடத் தொடங்கினார். ஒருநாள் வழிபாட்டின்போது வெள்ளம் வருமாறு பிரான் அருள, அதைக் கண்டு மனங்கலங்கி, "ஒரு பொற்கொடி வளர்ந்து தன் இரு தளிர்களாலும் இரு புறங்களிலும் மேருமலைச் சிகரத்தைத் தழுவிக்கொண்டாற் போலத் தேவி விரைந்தெழுந்து சிவலிங்க பீடத்தின் மேல் தன் வலது முழந்தாளை ஊன்றிப் பெருமானைத் தம் இரு கைகளாலும் இறுகத் தழுவிக்கொண்டார். பெருமானும், பெருமாட்டியின் தழுவுதலுக்குக் குழைந்து காட்டினார். அன்றுமுதல் பெருமான் 'தழுவக் குழைந்த தலைவர்' ஆயினார். இந் நிகழ்ச்சியை உள்ளத் தெண்ணிச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்,

"என்கல் இன்றி இமையவர் கோளை ஈசனை வழிபாடு செய்வான்போல் உள்ளத்துன்கி உகந்துமை நங்கை வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு வெள்ளங்காட்டி வெருட்டிட அஞ்சி வெருவியோடித்தழுவ வெளிப்பட்ட கள்ளக்கம்பனை எங்கள் பிரானைக் காணக்கண் அடியேன் பெற்றவாரே"

என உள்ளமுருகப் பாடிப் போற்று
கின்றார்.

காமாக்ஷி தேவியார் இறைவனிடம்
இரு நாழி நெல் பெற்றுக் காஞ்சியில்
எண்ணெக்கு (8+4=32) அறங்களையும்
வளர்த்து வந்தார், இதுபற்றியே அம்பா
ளுக்கு 'அறப்பெருஞ் செல்வி' என்றும்
பெயர் வழங்கலாயிற்று. இதற்குச் சான்
ருக இத்தலத்தில் 'அறப்பெருஞ் செல்வித்
தெரு' என்று ஒரு வீதியிருப்பதும் கண்
கூடு. காமக்கோட்டத்திலிருந்து அறம்
வளர்க்கும் அம்பாளின் தகைமையைச்
சேக்கிழார் பெருமான் மிகவும் அருமை
யாகப் பாடுகின்றார்.

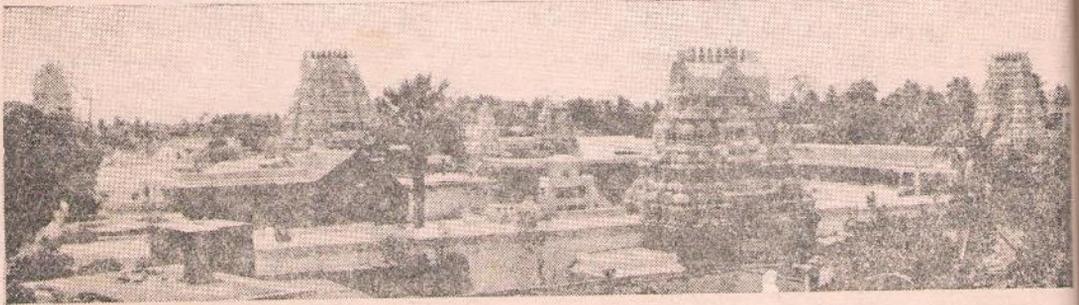
“எண்ணரும் பெருவரங்கள்முன் பெற்றங்
கெம்பிராட்டி தம்பிரான் மகிழ்ந்தருள
மண்ணின்மேல் வழிபாடு செய்தருளி

மனையறம் பெருக்குங் கருணையினால்
நண்ணும் மன்னுயிர்யாவையும் பல்க
நாடுகாதலின் நீடிய வாள்க்கைப்
புண்ணியதிருக்காமக் கோட்டத்துப்
பொலியமுப்பதோடிரண்டறம்புரக்கும்.”

(பெரியபுராணம்; 1153)

ஐகன்மாதாவாக எழுந்தருளி அரு
ளாட்சி செய்துவரும் ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவி
யையும், திருவேகம்பப் பெருமானையும்,
இக்காலத்துக் கண்கண்ட தெய்வமாய்
விளங்கி நமக்கெல்லாம் அருள்பாலித்து
வரும் காஞ்சி ஸ்ரீகாமகோடி பீடாதிபதி
ஐகத்துரு ஸ்ரீசங்கராசாரிய சுவாமிகள்
அவர்களின் திருவடிக் கமலங்களையும்
தரிசித்து, இறையருளும் குருவருளும்
துணைநிற்க நன்னெறி யொழுகிப் பிறவிப்
பயனைப் பெறுவோமாக!

நித்யஸுகம், அல்பஸுகம் என இரண்டு ஸுகம் உண்டு. இதைப்
பகுத்தறிவது கஷ்டம். ஜலமும் பாலும் கலந்தாற்போல இது ஒன்றாக
இருக்கும். ஹம்ஸ பக்ஷியைப்போன்ற விவேகியே இதைப் பிரித்து அறிவான்.
நித்தியஸுகம் மோக்ஷம். அல்பஸுகம் ஸம்ஸாரம், இவ்வுலகைத் தவிர
பரலோகமில்லை என்று சொல்பவன் அடிக்கடி இறந்து, பிறந்து, யமன்
வசமாகிறான்.
—ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்மன் கோயில் கோபுரங்களின் தூர தோற்றம்

மாட்சிகொள் காமாஷி

ரா. கணபதி

காமாஷியின் மஹிமையையும், கருணையையும், கவினழகையும் எழுதி முடியுமா?

சிவாலயங்களுக்கெல்லாம் பிரதானமாகச் சிதம்பரம் 'கோயில்' என்ற பெயர் பெற்றிருப்பதுபோல், விண்ணகர (விஷ்ணு க்ருஹ)ங்களுக்கெல்லாம் முக்கியமாக ஸ்ரீரங்கம் 'கோயில்' எனவே வழங்குமாப்போல், சக்தி ஆலயங்களுக்கெல்லாம் மூலமாக முடியணியாக ஒன்றைச் சொல்லலாம் எனில் அது காம கோஷ்டம்—காம கோட்டம்—தானே?

மன்மதனுக்குச் சிவபெருமான் மீது வெற்றி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சமயம் பரதேவி, சகல ஆலயங்களிலுமுள்ள அம்பிகைகளின் ஜீவகலைகளை யெல்லாம் இக் காம கோஷ்டக் கருவறைக்குள் தான் ஆகர்ஷித்துக்கொண்டு காமதஹனைக் காமாவஸ்தைக்கு ஆளாக்கினாள். பிறகு அவர் மதனனின் வெற்றியை ஒப்பியவுடன், இங்கிருந்தே அந்த ஜீவகலைகளைப் புதுச் சக்தியுடன், முன்னிலும் பொலிவுடன் அந்தந்த ஸ்தலங்களுக்குத் திருப்பி அனுப்பினாள். ஆகவே இன்று எந்த அம்பாள் சந்நிதியில் நாம் நுகரும் அபரிமித அருளாற்றலும் ஒரு காலத்தில் காம கோஷ்டத்தில் தங்கியிருந்து அங்கேயே புதுப் போஷாக்குப் பெற்றவைதாம். இதனால் தான் அம்பாள் ஸந்நிதி எதற்குமே 'காம கோஷ்டம்' என்ற பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

மானாரம் என்ற சில்பசாஸ்திரம் தேவீ ஸந்நிதியமைப்பைக் கூறத் தொடங்குகையில், "காம கோஷ்ட விதிமவக்ஷயே" (படலம் 65. ச்லோ 1) என்றே சொல்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிதம்பரம், திருவொற்றியூர், திருப்பழனம், கோயிலாடி, திருக்காட்டுப்பள்ளி, அவிநாசி, விஜயமங்கலம், திருப்பாலவனம், வல்லம், ஹஸ்திகிரி

ஆகிய ஆலயக் கல்வெட்டுக்களிலே அந்தந்தக் கோஷ்ட அம்பாள் ஸந்நிதியைக் காமகோட்டம் என்றே வர்ணித்திருக்கிறது. அப்பர் ஸ்வாமிகள் திரு அதிகையிலும், ஞானசம்பந்தர் திரு இரும்பூளை [ஆலங்குடி]யிலும், காமகோட்டியைப் பாடியுள்ளனர். இவர்களோடு சுந்தரமூர்த்தியும் கச்சியிலேயே உள்ள ஓணகாந்தன் தளியில் காம கோட்டத்தைப் போற்றுவதால், மூவரும் நாவாரத் தேவாரம் இசைத்த பெருமை நம் தேவி காமாஷிக்கே உரித்தாகிறது.

'திவாகரம்' என்ற நிகண்டுவில், தெய்வப் பெயர்த் தொகுதியில், "காமகோட்டி, அம்பிகை, கௌரி, ஆரியை, சக்தி, அயிராணி, பார்வதி, இமயவல்லி, உமையவள் பேரே" என்பதாகக் காமகோட்டியே தேவீ நாமங்களில் முதலிடம் கொள்கிறாள். அவளது மிகப் பிரசித்தமான அம்பிகை, கௌரி, சக்தி, பார்வதி, உமை என்ற பெயர்களும் இதன் பின்னரே கூறப்படுகின்றன.

பிரபஞ்ச மத்தியும், காஞ்சி மத்தியும் ஜீவனின் ஹ்ருதய மத்திக்கு ரூபமாக, அப்படிப்பட்ட பரமபுண்யஸ்தானத்தில் பரப்பிரம்ம சக்தியின் பரமங்கள ரூபமாகக் காமாஷி அமர்ந்து அகிலாண்ட சராசரங்களை மாட்சியுடன் ஆட்சி புரிந்து வருகிறாள். தன் காட்சியாலாயே இந்தப் பிரபஞ்ச நாடகத்திலிருந்து மீட்சியும் தருகிறாள் கருணைடாக்ஷியாம் காமாஷி.

இப்படிச் சொன்னால் ஒன்றுக்கொன்று முரணாகத் தோன்றுகிறது: அதாவது பிரபஞ்சத்தை இயக்குபவளே அதினின்று விடுவிக்கவும் செய்கிறாள் என்றால் எதிரெதிர் தருவங்களான காரியங்களைச் செய்வதாக ஏற்படுகிறது. இதுவேதான் ஆதி ஆசார்யர்கள் நயம்பட்ட கூறும் அவளது, "துரதிகம நிஸ்ஸீம மஹிமா"

—அதாது “அறிதற்கரிய எல்லையிலாப் பெருமை.”

பிரம்மம் பரமசாந்தமாக எச்செயலும் அற்று, தன்னில் தானை இருக்கிறது. அதே போதில் மஹாசக்தியுடன் இத்தனை ஜீவஜடப் பிரபஞ்சங்களைச் சிருஷ்டித்து, அவர்களைத் தன்னில் வேறுபோல் எண்ணச் செய்து, ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டுமிருக்கிறது. ஜீவர்களின் நல்ல எண்ணங்கள், நல்ல உள்ளுணர்ச்சிகள், நல்ல உந்துதல்கள் ஆகியவற்றைப் போலவே தீய எண்ணங்கள், தீய உள்ளுணர்ச்சிகள், தீய உந்துதல்கள் யாவற்றுக்கும் கூட அதே மஹாசக்திதான் காரணமாக இருக்கிறது. நல்லதின் அழகு போலலென்ப் புலனாகவே இத்தீமை உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் மனித மனங்களைச் சுதந்தரமாக விட்டிருப்பதுபோல் அது விளையாட்டுக் காட்டும்போது, மக்கட்குலமானது சய நலனை விரும்பித் தீமை யிலேயே அதிகம் பாய்கிறது. இதன் விளைவாக, தண்டனையாக, துக்கத்தையே அதிகம் அநுபவிக்கிறது. இந்தத் துக்கத்தை நீக்கி நித்யானந்தப் பெருவாழ்வை நல்க மஹாசக்தி பல திவ்ய ரூபங்களைத் தரித்து வந்து அநுக்கிரஹம் புரிகிறது. அது துக்க நிவிருத்தியைப் பல விதங்களில், பல மட்டங்களில் செய்கிறது. ஒரு நிலையில் லௌகிக இன்பங்களை வழங்கி அதன் மூலமே லௌகிகத் துன்பங்களைப் போக்குகிறது. இன்னொரு நிலையில் இப்படிப்பட்ட உலகியல் நலன்களை நல்காமலே, துன்பத்தைத் தாங்கவும், அதைப் பொருட்படுத்தாமலிருக்கவும் செய்கிறது. ஒரு நிலையில் உலகு முழுதும் தன் அலகிலா லீலை இலகு அற்புதம் என உணர்வித்து, பக்தியின்பத்தில் ஆழ்த்துகிறது. இன்னொரு நிலையில் உலகம் முழுதும் தன் மாயமே என உணர்வித்து, இம் மாயத்தை அடியோடு அகற்றி, மூலமாம் அத்வைத ஞானநூலியில் ஈடுபட்டிருக்கச் செய்கிறது.

இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட, ஒன்றுக் கொன்று முரணாகவும் தோன்றுகிற, திருவிளையாடல்களைப் புரிவதில் காமாக்ஷிக்கு இணையில்லை.

ஸ்ரீ வித்யா சாஸ்திரமானது காமகலா எனப் போற்றும் பூர்ணப் பிரம்ம சக்தியே காமாக்ஷி எனும்போதே சிலருக்கு முரண்பாடு தோன்றி முகம் சுளிக்கிறார்கள். ஜீவனின் பரமவிரோதி காமத்தான் என்பதால் காமகலா என்றவுடன் அருவருப்புத் தட்டுகிறது.

மூலதரிகோணம் முதலிய மந்திர—யந்திர - தந்திர விஷயங்களும் இந்தப் பொல்லாக் காம சம்பந்தமாகவே தோன்றிப் பீபதலத்தை உண்டாக்குகின்றது. இனிபுராண ரீதியில் பார்த்தாலும் காமாக்ஷியானவள் பரமேசுவரனை விரஹதாபத்தில் துடிக்க வைத்தாள், மன்மதனுக்குப் புத்தியிரும் புது வடிவும் தந்ததோடு அவன் சிருபெருமானையே வெற்றிகொள்ளுமாறு அருள் புரிந்தாள் என்றெல்லாம் பார்க்கும் போது, இதெல்லாம் ஆன்மிகம், தெய்விகம் என்பனவற்றுக்கு முற்றிலும் முரணாக இருப்பதாகவே, தத்துவங்களை உள்ளபடி உணராதாருக்குத் தோன்றலாம். வெறும் மனோதத்துவ ரீதியில் மட்டும் மத விஷயங்களை அலசும் நவீன ஆராய்ச்சியாளர்கள், ‘புலன் கடந்த ஆன்மநெறிக்கு முயன்ற ஹிந்துக்கள், இப் புலன்களின் உந்தல்களை மீற முடியாமலே அவதிப்பட்டு, இவ்வுந்தல்களைத் திருப்தி செய்து கொள்ளவே லிங்க ஆராதனை, சாத்த தந்திரங்கள் ஆகியவற்றை உண்டாக்கிக்கொண்டு, அவற்றுக்குப் பெத்தப் பெயர் கொடுத்து ஏமாற்றுகிறார்கள்’ என்று சாடுவது உண்மைதானே என்று மயங்கவும் செய்யலாம். நம்மாழ்வார், மணிவாசகர் முதலிய பரம அத்வைதிகளிலிருந்து, ஸமீபத்து அத்வைதாவதாரமான ஸ்ரீரமண மஹரிஷிகள் வரையிலான மஹான்கள் நாயிகா பாவத்தில் பாடியிருப்பதையும் இவ்விதமே நா கூசாமல் வியாக்கியானம் செய்பவர்களும் உண்டு.

ஆனால் உண்மையில் இந்தக் காமகலையின் அர்த்தம் என்ன? “ஸோகாமயத” என்று ச்ருதி கூறுகையில், எவ்வாறோ அசலமான நிர்க்குணப் பிரம்மத்திலும், சிருஷ்டி செய்து தன்னைப் பலவாகக் காட்டவேண்டும் என்கிற காமமான சலனம் ஏற்பட்டதைச் சொல்கிறது. காமம் என்பது எல்லா ஆசைகளையும் இச்சைகளையும் குறிப்பது. பிரம்மம் இக் காமத்துடன் கூடிப் பிரபஞ்ச வியாபாரத்தை நடத்துகிறது. அந்தச் சமயம் அதற்கு இன்னொரு இச்சையும் உள்ளது. தான் ஏற்படுத்திய புலன் மனம் இவற்றின் உந்தல்களிலிருந்து ஜீவர்களை விடுவித்துத் தன்னோடு அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆசையே இது. இப்படி மூலத்தோடு சேர்ந்திருப்பதில் இருவகை உண்டு. காணும் யாவும் அம்மூலத்தின் தோற்றமே என்பதாகக் காட்சியை ஒப்பி ரளிக்கும்

பக்திநிலை ஒன்று. மற்றது, காட்சியும் காண்பவனுக்கு அந்நியமாயிலலாமல் ஒன்றி மறைந்துவிட்ட ஞான ஸமாதி.

இவ்வாறாகப் பிரம்மத்துக்கு உள்ள சிருஷ்டி ஆசை, சிருஷ்டித்ததைத் தன்னுள் லயப்படுத்திக்கொள்ளும் ஆசை, இரண்டுமே காமகலா ரூபகமாக அது பூதிமான்களுக்கு உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. உலகியல் வாழ்க்கையில் தாம் பத்தியம் என்று ஏற்பட்டிருப்பது பிரம்ம சக்தியின் நிர்மிதம்தான். இந்தச் சேர்க்கைக்கு மூலம் பிரப்பிரம்மம் மேற்சொன்ன காமத்தோடு சேர்ந்து நடத்தும் அதிசய தாம்பத்தியம்தான். உலக தாம்பத்தியத்தால் உந்தப்பட்டு மூலத் தத்துவத்தையும் காம கலாவாக்குகிறார்கள் என்று கூறும் மனோதத்துவ 'மேதாவி'கள், பிரதிபிம்பத்திலிருந்து மூல பிம்பம் உண்டாயிற்று என்று கூறும் அனர்த்தத்தையே செய்கிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் புருஷ ஸைத்தாதிகளிலிருந்து ஏற்படுவது யாதெனில், நாம் காண்கிற பிரபஞ்ச வாழ்வு முழுதுமே பிரம்ம கற்பணியில் உண்டான தத்துவ ரூபகங்கள் (symbols) தான். இவற்றில் பல ரூபகங்கள் பராசக்தியின் கண்ணாமூச்சி விளையாட்டில் மூலத் தத்துவத்தையே மறைக்கிற அளவில் திரிந்து உருமாறி விடுகின்றன. இப்படித்தான் புனிதமான தத்துவ காம கலாவானது மனித வாழ்வில் நீசமானதாகிவிடுகிறது. ஆனாலும் ஸம்ஸ்காரங்களால் சுத்திகரிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாக்கள் மஹாத்மாக்களாகிறபோது, சாக்த தந்திர அநுபவிகளாகிறபோது, அல்லது மாணிக்கவாசகர் போன்ற ஞான பக்தக் கவிகளாகிறபோது பிரம்மத்தின் சிருஷ்டி-லய சிருங்காரத் தூய்மையை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்து, அதில் ஆழ்த் திளைக்க முடிகிறது. சிருஷ்டி காமம், லய காமம் என்று இரண்டு காமங்கள் இல்லை. பிரம்மத்தின் ஒரே காமம்தான் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களைப்போல சிருஷ்டியாகவும் லயமாகவும் உள்ளது. இக்காமத்தைத் தூண்டிவிட்ட மஹாசக்தி தான் கருணை, கிருபை, அருள், அறுக்கிரஹம், தயை, ப்ரேமை என்றெல்லாம் சொல்லப்படும் பரம மதுரமான அன்பு. தன்னில் தானான பிரம்மத்தில் எப்படியோ அன்பு என்ற அமுதக் கடல் வெடித்துப் பொங்கிவிட்டது. பிரேமை எனில் அதைப் புரிபவர் என்றும், அதற்குப் பாத்திரராகிறவர் என்றும் இருவர் இருந்துதானே ஆக வேண்டும். இதற்காகத்தான் மூலப்

பரம்பொருள் தன்னையே அன்பைப் புரிகிற ஸகுணப் பிரம்மம் என்றும், அதைப் பெறும் ஜீவ-ஜடப் பிரபஞ்சம் என்றும் இரண்டுபோல் தோற்றுவித்துக்கொண்டது. விலகியிருந்து பின் சேர்ந்தாலே அன்பின் பூர்ண ருசி விளங்கும் என்பதால் ஜீவர்களை விலக்கி வைக்கிற இந்திரிய-மனோ விகாரங்களை உண்டாக்கியது. விகாரப்பட்டவர்கள் அடியோடு விநாசமாகி விடாதிருக்கவே திவ்ய ரூபங்களாலும், அவதாரங்களாலும், ஆசார்ய புருஷர்களாலும் அன்பின் அழைப்பை விடுக்கிறது.

பிரம்மத்தில் இந்தக் காமத்தைத் தூண்டிவிட்ட கருணைப் பெருஞ்சக்தியே காமாக்ஷி. காமத்தின் அச்சு (axis) தான் காமாக்ஷி. ஆதியில்—கால தத்துவமே இதன் பின்தான் பிறந்தது என்பதால் அதை ஆதி என்பதும் கூடப் பொருந்தாதுதான்-பிரம்மத்தில் இக்காமத்தைத் தூண்டிவிட்டவளே, பிற்பாடும் பிரபஞ்சலீலை போதும் என்பதுபோல் பிரம்ம சிவன் மன்மத தஹனம் செய்துவிட்டு மோனத்து ஆழ்ந்தபோது, "என்ன, அன்பை மறப்பதாவது? த்வைதம்போல் பாவித்து அன்பு செலுத்தும்போதும், உள்ளூற மோன ஸமாதிச் சனை பொசிந்து கொண்டேதானே இருக்கிறது? இரண்டுந்தான் வேண்டும்" என்று அதை மறுபடி லீலாவிநோதத்தில் வலிந்து தள்ளுகிறது. இதுவே அதன் கால்ய ரூபகத்தில் காமேச்வர காமேச்வரீ திருக்கல்யாணமாகிறது.

அன்புக்கு ஆஸ்பதமாகப் பிரபஞ்சலீலை நடக்கவேண்டுமெனில், மக்கள் தாம்பத்தியத்தில் ஈடுபடத்தான்வேண்டும். அவர்களுக்கு இதிலே எப்போது பார்த்தாலும் குற்ற வுணர்ச்சி (Guilty conscious) இருக்கலாகாது எனக்காமாக்ஷியின் தாயுள்ளம் எண்ணுகிறது. "தர்மத்துக்கு விரோதமில்லாத காமமாக நான் இருக்கிறேன்" என்ற கீதாவாக்கியப்படி, அவளுடைய லீலானந்தத்தில் மக்கள் முதலில் கட்டுப்பட்டு இல்லறம் செய்வதில் தவறில்லை. இதில் பக்குவமான பிறகு அவளே இந்த லோக தர்மத்துக்கு மேற்பட்ட நிலைக்குத் தூக்கி விடுவாள். இதனால்தான் காமத்தை அடியோடு நீசமாக எண்ணிப்பொருக்கி விட்ட பரமேசுவரனையே ஜீவராசிகளுக்குக் கெல்லாம் முன்னுதாரணமாகக் கருதி அவனையும் மன்மதாவஸ்தைக்கு ஆளாக்கினான். லோகத்துக்காக ஸ்ரீராமன் ஸீதா தேவியை அக்னிப் பரீக்ஷை செய்துபோலவே, தேவி ஈசனை காமாக்

னியில் வறுத்து, காமனிடமே அவனுக்கு அபஜயத்தை வாங்கித் தந்தாள். இதில் அவள் செய்த தியாகம் பெரிதா, ஈசுவரன் செய்த தியாகம் பெரிதா என்றே சொல்ல முடியாதுதான்.

இதற்குப் பின் அவளே காமனுடைய கரும்பு வில்லையும் மலரம்பையும் தாங்கிக் காஞ்சீபுராதிசீவரியாக அமர்ந்து விட்டாள். இது எதற்காக? மன்மதன் இத் தனுசையும் பாணகளையும் அளவு மீறிப் பிரயோகித்து ஜீவர்கள் தர்மம் மீறியும் தறிகெட்டும் போகச் செய்கிறான். அம்பாளோ அவர்களது ஐம்புலன்களைத் தர்மத்தில் கட்டுப்பட்டு நிறுத்தவே புஷ்ப பாணங்கள் ஐந்தினையும், அவர்களுடைய மனத்தை அறத்தில் அடக்கிக் கொண்டு வரவே கரும்பு வில்லையும் தாங்கியிருக்கிறான். பிறகு பக்குவ உச்ச நிலையிலே, தர்மத்தில் கட்டுப்பட்டு அதற்கிணங்கச் செயலாற்றும் இம்மனத்தையும் புலனையும் அடியோடு செயலிழக்கச் செய்து தன்னில் தானாகவும் கனிவித்துக்கொள்வாள். மனித மனோ—இந்திரியங்களுக்கு அதிதமான பராபக்தி உணர்விலோ, அல்லது உணர்விறந்த நிர்விகல்ப ஞான நிலையிலோ இப்படிப்பட்ட ஜீவப் பிரம்ம ஐக்கியத்தை உண்டு பண்ணுவாள்.

தர்மத்தில் கட்டுப்படவே முதலில் ஜீவர்களுக்கு மனம் வராதே! அவர்களுக்கு இதற்கான பக்குவத்தைத் தன்னிடம் அவர்கள் கொள்ளும் அன்பினாலேயே ஏற்படுத்தவேண்டும் எனத் திருவுளம் கொள்கிறார் பரம தயாநிதியான தாய். இதற்காகவே முதலில் அவர்கள் எதை வேண்டினாலும் அதை அருள்கிறான். இந்த அருளால் அவர்கள் இவளிடம் அன்பு பூணுகிறார்கள். பிறகு சிறிது கிறிதாக அன்பு அம்மா எதைச் செய்தாலும் சரி, அதுவே ஆனந்தம் எனக் காண்கிறார்கள். பிறகே அவள் தர்மத்தில் கட்டுப்படுத்துவது. முடிவில் தர்ம—அதர்ம அதிதமான ஆத்மனில் நிலை நாட்டுவது. "In the beginning I give them what they want in order to make them ultimately want what I want to give" என்ற கதைதான். ஆரம்பத்தில் நமது கோடி காமங்களையும் டூர்த்தி செய்து, முடிவில் காமங்கள் யாவும் முடியும் கோடியான பரஞானத்தில் நம்மைச் சேர்ப்பவளே காமகோடியான ஸ்ரீ காமாக்ஷி மஹா த்ரீபுரஸுந்தரி.

இந்த ஆரம்ப நிலைக்கும் இறுதி நிலைக்கும் இடையே எத்தனை முரண்

பாடுகள்? இதனால்தான் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களில் பித்துக்குளியான ஃபால் ஸ்டாஃப் முரண்பாட்டு மூட்டையாக (bundle of incongruities) இருப்பது போலவே ஸாக்ஷாத் இந்த ராஜராஜேசுவரியும் இருக்கிறாள். ஒருவேளை இதனால்தான் 'பித்துக்குளி காமாக்ஷி' என்ற பெயரே வந்ததோ என்னவோ? பித்தனென்றே போற்றப்படும் பரமேசுவரனில் முழுக்கிக் குளித்துக் கொண்டிருப்பவனும் அன்றோ? நிர்க்குண ஆத்மா விலும் நிலைத்து, லோக லீலையையும் ரனிக்கும் ஞானியை, "பால-உன்மத்த - பிசாசுவத்" என்பதற்கேற்ப ஸ்ரீகாமாக்ஷியும் பாலாவாக, பித்துக்குளியாக, 'பேய்க் காமாக்ஷி'யாக இருக்கிறாள்.

அவளுடைய முரண்பாடுகளைத்தான் மூகர் விசேஷமாக ரனிக்கிறார். ச்ருங்காரத்திலிருந்து அத்வைதம்வரை எல்லாமாக அவள் இருப்பதை, "ச்ருங்காராத்வைத தந்த்ரஸித்தாந்தம்" என்பார்! "மனஸிஜ ஸாம்ராஜ்ய கர்வபீஜமாக" இருப்பவளையே "ஸாரஸ்வத புருஷகார ஸாம்ராஜ்ய" ராணியாக வர்ணிக்கிறார். முரண்பாடுகளைக் கவித்வ சமத்காரத்துடன், "உன்காற்சிலம்புகள் எப்போதும் வாயாடிக் கொண்டிருந்தாலும் மோன முனிவர்க்கும் ஆனந்த மூட்டுகின்றனவே!"; "உன் திருவடி சிவந்திருப்பினும் மனத்தை வெள்ளையாக்குகின்றனவே!"; "தூசுபட்டால் கண்ணாடி அழுக்காகும் என்பதற்கு மாறாக, உன்பாததூளி பட்டாலோ உள்ளழுக்கெல்லாம் நீங்கி அது தெள்ளிய கண்ணாடியாகிறதே!"; "நீபவனுக்கு (சிவனுக்கு) ஆனந்தமளித்துக்கொண்டே பவத்துக்கு (ஸம்ஸாரத்துக்கு) அழிவைச் செய்கிறாயே!"; "சிவனுக்கு மோஹ மூட்டிய நீயே ஜீவர்களின் மோஹத்தை விரட்டியடிக்கிறாயே!" என்றெல்லாம் பல படித்தாக விவந்து கூறுவார்.

கருணைக்காகச் சிவனுக்குக் காமமூட்டுபவளேதான் நமக்கு ஞானதாயகியாக இருப்பவள். இதையே வள்ளலார் ரத்தினச் சுருக்கமாக,

கருணைக் கொடியே! ஞான சிவகாமக் கொடியே! அருளுகவே! என்பார்.

அத்வைத பரமாசார்யர்களும் கடைசியில் இந்தக் கருணைக் காமக் கொடியிடமே வந்தார். உத்தமோத்தமமான காமகோடி பீடத்தை ஸ்தாபித்தார்,

அம்பாளது ஐம்பத்தொரு பீடங் களுமே இக் காமகோடி பீடத்தில் அடக்கம். எல்லா சிவாலய சக்திகளும் குடி கொண்ட ஸர்வ சைவாலயேச்வரியான தபஸ்காமாக்ஷி விக்ரஹத்தைப்போல, ஸ்ரீகாமகோடி பீடமான ஸ்ரீயந்திரமானது ஸகல பீடஸமஷ்டி என்றே சொல்லலாம். ஏனெனில் இந்த ஐம்பத்தொரு பீடங்களை வடித்தெடுத்த ஸாரமாக மூன்றைச் சொல்லுகிறார்கள். இம்மூன்றில் காமாக்ஷி பீடம் வாக்கபவம் என்றும், ஜ்வாலாமுகி மத்ய பீடம் என்றும் காமாக்கியா சக்தி பீடம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு. ஆனால் காஞ்சியே விசுவத்தின் மத்யஸ்தானம் என்பதையும், காமாக்ஷியே காமனுக்கு வெற்றியீட்டித் தந்தவள் என்பதையும் நினைவு கூர்ந்தால் அவ்விரு பீடங்களும் கூடக் காமகோடியிலேயே இணைவதாக ஆகின்றன. அதாவது பூரணப் பிரம்ம சக்தியானது பேராற்றலுடன் தனது பெருங் கருணையைப் பெருக்கவிடும் மஹாபீடம் இதுவே.

ஐம்பத்தொரு பீடங்களைப்போல் பஞ்சபூதக்ஷேத்திரங்களும் காமகோட்டத்தில் அடக்கம். சைவ பஞ்சபூதஸ்தலங்களில் மண்ணாக உள்ள காஞ்சி சாக்த பஞ்சபூதத் தலங்களிலே ஆகாசமாக இருப்பது காமாக்ஷிக்கே உரித்தான இன்னொரு இனிய முரண்பாடு. "வானந்தம் மண்ணினந்தம் வைத்துப் பார்க்கப் பார்க்க எனக்கானந்தம் தரு" பராபர தத்துவம் அவள் என்பதே இதன் பொருள்.

சைவ ரீதியில்: பிருத்விக்ஷேத்திரநாயகியான இவளிடம் அப்புத் தல அகிலாண்டேச்வரி வாராஹியாக வந்து சுற்றிலே உறைகிறாள். மூன்றாவதாக, தேயுத்தலமாம் அருணாசலம். அருணாசலம் என்பதே அருணாசலம்! அசலம் என்றால் அசைவு (ஸ்பந்தனம்) இல்லாத பிரம்மம். இது வண்ணமற்ற வெள்ளையாக, ச்வேதாசலமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதுவோ செக்கச் சிவக்க அருண வருணத்தில் வருணிக்கவொண்ணாத கருணையாக ஆகியுள்ளது. அருணாசலத்தின் இந்த அருணா அசல் காமாக்ஷிதான் என்பதற்கு. "அருணா கிரண ஜாலை", "அருணா கருணா தரங்கிதாசுமீம்...", "ஐகத்திராதும் சம்போ: ஜயதி கருணா காசித் அருணா..." ஆகிய மேற்கோள்கள் போதாதா? லலிதையின் தநுர் பாண-பாசாங்குசங்களுடன் பஞ்சப் பிரம்மாஸனத்தில் அமர்ந்துள்ள ஸ்ரீகாமாக்ஷி யன்றி அருணா வேறு எவர்?

நாலாவதாக வாயுக்ஷேத்திரமாகாளத்தி ஞானம்பிகை. "குருமூர்த்தேத்வாம் நமாமி காமாக்ஷி" என்ற படிக்குப் பரஞானப் பெருவடிவு நம் காஞ்சியன்னைதானே? இறுதியாகச் சிதம்பரம். சித்-அம்பரமேதான் இங்கு பில-ஆகாசம். அங்கே புருஷ ரூபத்தில் பஞ்சுருத்தயத்தை நஞ்சும் புரிபவளே, இங்கு ஸ்திரீ ரூபத்தில், "பஞ்சுருத்தய பராயண"வாக இருக்கிறாள். இங்கே காமேச்வரி; அங்கே சிவ காமேச்வரி. திரு உருவ நடராஜனும், அருவ ரஹஸ்யமும் கொண்ட சிற்றம்பலத்தில் அருவருவ ஸ்படிக லிங்கத்தைப் ப்ரதிஷ்டை செய்த அதே பகவத் பாதர்கள்தான், ஸுஸ்வரூப காமாக்ஷியும் அரூப பிராகாசமும் கொண்ட காமகோட்டத்தில் அருவருவ ஸ்ரீ சக்ரத்தை ஸ்தாபித்து இதையும் அதையும் ஸர்வ ஸாம்யமாக்கியிருக்கிறார்.

இனி சாக்த பஞ்சபூதக்ஷேத்திரங்களைப் பார்த்தால்: முதலில் அயோத்யா. காமகோஷ்டத்திலுள்ள ஸந்தான ஸ்தம்பத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்தே அயோத்யாதிபதி தசரதன் ஸ்ரீராமனைப் புத்திரகைப் பெற்றான் என ஐதிஹ்யம் உள்ளது. அடுத்து (வட) மதுரை. மதுராதிபதியாம் சோர சிகாமணியான கண்ணன் இங்கே அம்பாளின் வலத்தே கள்ளர் பெருமாளாக இடம் கொண்டு ஆழ்வாரின் மங்களாசாஸனமும் பெற்றுவிட்டான். மூன்றாவதாக ஹரித்வாரம் எனப்படும் மாயாபுரி. "மஹாமாயா விச்வம்ப்ரமயனி" என்றவாறு மாயையை இலகும் காஞ்சிபுரியும் மாயாபுரிதான். அடுத்து, காசி. ஓர் அவஸரத்தில் பதாரி நாதத்தில் காத்யாயனருக்குப் புத்திரியாக உத்பவித்த காமரக்ஷிதான், காசி சென்று அன்னபூரணியாக அறம்பாலித்துவிட்டு, பின்பு காஞ்சி சேர்ந்து இங்கும் அன்னப் பணியாற்றிவிட்டு (கருவறை வாசலெதிரே அன்ன பூர்ண ஸந்திதி உள்ளது) பிற்பாடு கம்பை நதியில் சம்புவை வழிபட்டு மணந்திருப்பவள். ஐந்தாவதாக அசல் காஞ்சியே. சாக்த ஐம்பூதத்தலங்களில் அயோத்தி - பிருத்வி; மதுரை - அப்பு; மாயாபுரி - தேயு; காசி - வாயு; காஞ்சி - ஆகாசம்.

இந்த ஆகாசத்தில் உபநிஷத வாக்கியப்படியே மற்ற எல்லாமும் கோக்கப் பட்டிருக்கின்றன!

"பாங்கதம் வா இதம் ஸர்வம்" என்ற ச்ருதி வாக்கியப்படி, ஐந்தைந்தாக உள்ள தத்துவங்களில், காமாக்ஷி

யின் ராஜதானி இரு விதத்திலும் ஐம் பூதத் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது.

மேலும் சில பஞ்சகங்களைப் பார்ப்போம்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷி சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம் ஹாரம், மாயையாம் திரோதானம், மாயா நீக்கமான மோக்ஷ அநுக்கிரஹம் ஆகிய ஐந்தொழில்களைப் புரிகிறார்.

ஐம்புலன்களை வசப்படுத்தப் பஞ்சபாணம் தரித்திருக்கிறார். 'பஞ்சமீ' என்றே ஸஹஸ்ர நாமத்தில் அவளுக்கு கொடு பெயர்.

கர்மம்-பக்தி-யோகம்-ஞானம்-மந்த்ரம் என்று ஆன்ம நெறிகள் ஐந்து. காமகோட்டத்தில் எண்ணெக்கு அறம் இயற்றிய அன்னபூரணியே கர்மம். காமாக்ஷியை வழிபட்டுக் குரூபம் நீங்கி ஸௌந்தர்ய லக்ஷ்மியான திருமகள்—பக்தி. ஐயஸ்தம்பத்தின் இடப்புறம் குண்டலினி நாக வடிவாக விளங்கும் ஸுப்ரஹ்மண்யன்—யோகம். புருஷாக் குழியில் இறைவனின் புருஷகாரமாக விளங்கும் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்—ஞானம். ஸ்ரீ சக்ரம்தான் மந்த்ர ஸாதனை என்பதைச் சொல்ல வேண்டு வதில்லை.

அன்ன மயம், ப்ராணமயம், மனோ மயம், விஞ்ஞான மயம், ஆனந்தமயம் என்ற ஐங்கோசங்களில், அன்னபூரணி அன்னமயம், நாக ஸுப்ரஹ்மண்யன் ப்ராணமயம், அஷ்டபுஜ வீணாதாரினி யாக ஸகலகலைகள் மூலம் மனோரஞ்ஜன மூட்டும் ராஜச்யாமனை மனோமயம், ஹயக்ரீவ - அகஸ்த்ய-தூர்வாலாதிகள் விஞ்ஞானமயம், ஜகன்மாதா ஸ்ரீ மூல காமாக்ஷி ஆனந்தமயம்.

மூல காமாக்ஷி, தபஸ் காமாக்ஷி, ஹேம காமாக்ஷி (இன்று பாதுகா வடிவில் மட்டும்), பிலம், ஸ்ரீ சக்ரம் என்பதாக அம்பாளே இங்கு ஐந்து ரூபங்களில் பிரகாசிப்பது இன்றொரு விசேஷம்.

இதனால்தான் ஆசார்யர்களும் தமது ஐந்தாவதான ஸ்ரீ மடத்தை இங்கு ஸ்தாபித்து அதனைத் தாமே அலங்கரித்து மற்றொரு காமாக்ஷியாக ஞானாட்சி புரிந்திருக்கிறார். பிறகு அவ னுடனேயே விதேஹமாக ஐக்ய முற் றிருக்கிறார்.

அவரது அருள்நெறி ஓர் அற்புத ஆசாரிய பரம்பரை மூலம் இன்றளவும் காமாக்ஷி தாஸர்களாகவும், அவ னோடு தன்மயமானவர்களாகவும் உள்ள மஹநீயர்கள் மூலம் பாய்ந்து வரு கிறது.

ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திரப் பெருமான் பரமேச்வரனே பரதேவதையை வழி பட்டாற்போல் காமாக்ஷியை உபாஸிக் கிறாரெனில், ஸ்ரீ ஜயேந்திரப் பெருந் தகையோ குமரப் பெருமானைப்போல் அவனை ஆராதிப்பதாக அடியார் பலர் கருதுகிறார்கள். இவர்கள் ஜயேந்திரர் களிலேயே சந்திரசேகரர்களையும் காண் கிறார்கள்—குக்னிலேயே சிவனைக் காண்பதுபோல. அவரது திருநாமத் திலேயே ஞானத்தந்தை-தனயர் இரு வரின் இணைப்பும் இருக்கிறது. 'ஜய' என்பது ஜயந்தனை தேவராஜ குமார னின் பெயர்; 'இந்திர' என்பதுதான் அவனது தந்தையான தேவர்கோமான். ஜிதேந்திரியர்களான ஞானேந்திர சந்த்ரசேகரப் பெருமான் சங்கற்பித்த காமாக்ஷி கும்பாபிஷேகத் தைத் தம் ஸதா ஸர்வகால தபஸாகக் கொண்டு ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் ஈடேற்றி வைக்கும் அற்புதம் மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் அரும் கடன்.

பஞ்சமீதேவிக்கு வஸந்த நவராத் ரிப் பஞ்சமியிலேயே குடமுழுக்கு நடக்கும் பொருத்தத்தை என் சொல்ல?

கும்பாபிஷேகத்தில் அம்பாளும், இரு பெரியவர்களும், லக்ஷோப லக்ஷம் பக்தர்களும் பெறும் உள்ளக் குருமை இவ்வுலகு முழுவதிலும் ஆன்மிக வித் தினைப் பச்சிடச் செய்யும் ஆனந்த வர்ஷமாக இருக்கட்டும்!

**சர்வாதி பரம ஸாதக
குர்வாதீதாய காமபீட ஜுஷே |
ஸர்வாக்ருதயே சோணிம-
கர்வாயாஸ்மை ஸமர்ப்பயதே
ஹ்ருதயம் ||**

(பரமேச்வரன் முதலிய உத்தம உபாஸகர்களான குரவர்களால் காமகோடி பீடத்தில் உறைவிக்கப் பட்டவரும், அனைத்தும் தன் வடிவானவரும், செம்மையின் கொழுத்த செழிப்புமான ஸ்ரீகாமா க்ஷிக்கு இதய ஸமர்ப்பணம்.)

FROM

Automotive Manufacturers Limited

Bombay * Secunderabad * Ahmedabad * Vijayawada * Rajkot *

Poona and Nagpur

Main Dealers for

Ashok Leyland Vehicles for

Maharashtra, Gujarat and Andhra Pradesh

THE ANDHRA PRADESH PAPER MILLS LIMITED

Manufacturers of top quality
paper in a number of varieties

**REMEMBER : IT'S ANDHRA MILLS FOR PAPER THAT IS
GOOD FOR EVERYTHING**

Registered Office & Mills :

RAJAHMUNDRY (A. P.)

Administrative Office :

**Shreeniwas House
Hazarimal Somani Marg
Bombay 400 001**

ASHOK LEYLAND LIMITED

MADRAS 600057

COMET, VIKING PASSENGER & GOODS VEHICLES

&

BEAVER, HIPPO HEAVY DUTY TRUCKS AND DUMPERS

&

INDUSTRIAL / MARINE

ENGINES

இசுகோலெய்லண்ட்

மதராஸ் 600057

இசுகோலெய்லண்ட்

குசு-

குசு-

உத்யத்

மஹ

நம் நா

பத்திலும்

கும் பரா

டத்தினிள்

உமையே!

குள் இன்

உள்ளன.

கர்பக்ருவ

சேத்திர

ஒவ்வொரு

திலும்

கின்றது.

ஸ்ரீலலி

ணங்கள்,

திரம், ஆ

திருமுறை

கோடி" எ

மான த

இங்கு

மேலே க

விடையை

ஸ்ரீ லலிதா

லலிதா

காயை நட

லலிதா

யாயை நட

லலிதா

மஹாபத்

இவ்விதம்

அர்ச்சனை

காமகோஷ்டமும் நாயன்மார்களும்

सुकुण्डलपुष्पेषु पाशाङ्कुशकरोव्वलाम् ।

उच्चसूर्यानिभां वन्दे महात्रिपुरसुन्दरीम् ॥

இஷு-கோதண்ட-புஷ்பேஷு பாசாங்
குச-கரோஜ்வலாம் |

உத்யத்-ஸூர்யநிபாம் வந்தே
மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீம் ॥

நம் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும் ஸாந்நித்யம் பெற்று விளங்கும் பராசக்தி ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோட்டத்தினின்று ஆவிர்பவித்த தாய் உமையே! காஞ்சி ச்ஷேத்திரத்தின் எல்லைக்குள் இன்றும் சுமார் 50 சிவாலயங்கள் உள்ளன. ஒன்றிலாவது அம்பாளின் கர்பக்ருஹம் கிடையாது. ஆனால் காஞ்சி ச்ஷேத்திரத்தின் எல்லைக்கப்பாலுள்ள ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும், ச்ஷேத்திரத்திலும் அம்பாளின் கர்பக்ருஹம் இருக்கின்றது. இது ஏன்?

ஸ்ரீலலிதா அர்ச்சனைக்கோவை, புராணங்கள், தந்த்ர நூல்கள், சிற்ப சாஸ்திரம், ஆகமம், கல்வெட்டுக்கள், சைவத்திருமுறைகள் ஆகியவற்றில் “காமகோடி” என்ற சொல்லும், அது சம்பந்தமான தகவல்களும் காணப்படுவதை இங்கு எடுத்துக்காட்டி, ஆராய்ந்து, மேலே காணப்படும் கேள்விக்குத் தகுந்த விடையைக் காணலாம்.

ஸ்ரீ லலிதா அர்ச்சனைக்கோவை:—

லலிதா ஸஹஸ்ர நாமம்—காமகோடி
காயை நம:

லலிதா த்ரிசதி—காமகோடி நிலை
யாயை நம:

லலிதா அஷ்டோத்ரம்—காமகோடி
மஹாபத்மபீடஸ்தாயை நமோ நம:

இவ்விதம் லலிதாம்பிகையின் மூன்று
அர்ச்சனைக் கோவைகளிலும் ஸ்ரீகாம

கோடி பராசக்தியின் நாமாக்கள் காணப்
படுகின்றன.

புராணம்:—

பாகவதம்: உலகப்புகழ்பெற்ற பாகவத புராணத்தின் பழைய தெலுங்குக்ரந்த விபிகளில் உள்ள பிரதிகளில், தசமஸ்கந்தத்தில், பலராம தீர்த்தயாத்ராப்ரகரணத்தில் “காமகோடி புரி காஷ்மி” (காமகோடி புரி காஞ்சிம்) என்று காஞ்சி ச்ஷேத்ரம் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவல்லபாசார்யர் இயற்றியுள்ள “ஸுபோதினி” என்ற பாகவத வ்யாக்யான நூலிலும் இவ்வாறே காணப்படுகிறது. வடஇந்திய பாகவத புராண நூல்களில் “காமகோடி” என்ற சொல் “காமகோணபுரி காஷ்மி” (காமகோஷ்ணி புரி காஞ்சிம்); என்று சிறுமாமுதலுடன் காணப்படுகிறது.

காமாஷ்மி விலாஸம்: முன்பு சிவபிரானால் எரிக்கப்பட்ட மன்மதன் காஞ்சி புரத்தில் ஸ்ரீகாமாஷ்மிதேவியைக் குறித்துத் தவம் செய்ய, அவன் தவத்திற்கு மகிழ்ந்து, காமாஷ்மி தன் கடாஷ்மத்தால், அவனுக்கு மறுபடியும் சர்ரத்தைக் கொடுக்க, மன்மதன் தான் சிவபிரானை ஐயிப்பதற்கும் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அவனுடைய பிரார்த்தனையை அங்கீகாரம் செய்து, ஸ்ரீகாமாஷ்மி எல்லா சிவாலயங்களிலுமுள்ள சக்திகளையெல்லாம் ஆகர்ஷித்துத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டுவிட்டாள். இதன்பிறகு, ஒருசமயம் பிரம்மா சிவபிரானைத் தரிசிப்பதற்காகக் கைலாஸம் சென்று, சிவபிரானை வணங்கிவிட்டுத் தேவியைத் தரிசிக்கச் சென்றார். ஆனால் தேவியை அங்கு காணவில்லை, பிறகு அவர் பூலோகத்திலுள்ள ஸகல சிவாலயங்களுக்கும் போய்ப் பார்த்தார். எந்த சிவாலயத்திலும் தேவியின் ஸாந்நித்யம்

இல்லாமலிருந்தது. இப்படி இல்லா திருக்கக் காரணம் என்ன என்று பிரம்மா சிந்திக்க, இதெல்லாம் ஸ்ரீகாமாക്ഷியின் செயலே என்று அறிந்து, மறுபடியும் முன்போல எல்லா சிவாலயங்களிலும் தேவியின் ஸாந்தித்யம் ஏற்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், ஸ்ரீகாமாക്ഷியின் ஸந்திதியை அடைந்து, ஸ்ரீகாமாட்சியைத் தியானித்துத் தவம் செய்தார். ஸ்ரீகாமாட்சியும் ப்ரத்யக்ஷமாகி, “காஞ்சீபுரத்திலுள்ள சிவாலயங்களில் தவிர மற்ற சிவாலயங்களில் தேவியின் ஸாந்தித்யம் ஏற்பட்டதும், ஆனால் சிவஜித் கேஷத் திரம் என்ற பெயரை அடைந்த இந்தக் காஞ்சீபுரத்தில் வேண்டாம்” என்று அனுகூலித்தார்.

புரா பக்ஷரோ஽நங்: ப்ரவ்யக்ஷாங்ஜாமிலாபயா ॥
காமகோஷ்ட் சமாசா஥ காமாஷீ ச்ர்ப்ரபூஜ்ய ச ।
ஹ்ரி ஥்யா஥்வா து தா காமஸ்தபஸ்தேபே஽தி஢ு஥்ரம் ॥
ததஸ்தக்ராமதேவஸ்ய தபஸா துஷ்டமானஸா ।
கடாசித் தத்ர காமாஷீ மஹத்ரிபுரஸுந்ரீ ॥
ப்ரஸந்நாய மஹாஸக்தி: ஸ்வகடாஷ்நிரீக்ஷணாத் ।
ததௌ காமாய திவ்யாங்ஜ் நுணாமானந்தாடயகம் ॥

* * *

ததா ஸ்ரீஷு ஶீஷு கௌஸா஥ாலயேஷு ச ।
யத்ர யத்ர ஶிதாஸ்ஸர்வா கௌரி: ஶ்ரீஸதயா ஶிதா: ॥
ஸமாகூஷ்யைக்யதௌ தேவீ தூணீமாஸீக்ஷுமானநா ॥

* * *

கடாசிதய லோகேஷ: கௌஸா஥ாலயேஷு ச ।
ஸேவா஥் ப்ரமேஸாஸ்ய ஶமாஸ்யாலயம் ததா ॥
தேவீஹீநாலயம் தூஷ்டா ஶிவஸ்யானேஷு ஶர்வஸ: ॥
கிமர்த்மஸ்த்விகா நாஸ்தி ஶர்வஸீவாலயேஷு ச ॥
ஶதி சிந்நய ததௌ ப்ரஹ்மா காமாஷ்யாஷ்த்ரிமஸ்த்யபி ।
விஜ்ஞாய ஜ்ஞானதூஷ்டயா து காமகோஷ்டமஹீதலே ॥
காமாஷ்யாஸந்நி஥ி ப்ராப்ய ஥்யா஥்வாரா஥்ய ச ஶஷ்ரீம் ॥
ஸர்வாலயேஷு ஶீஷேஷு ஶர்வலோகஸிதேஷு ச ॥
யதா ஶம்ஸுஸ்தயா கௌரி ஶதா ஶாநி஥்வகாஷ்யா ।
ஹ்ரி ஥்யா஥்வா து காமாஷீ ஢்வா஢்ஸா஢் தபௌகரௌ ॥

ततः प्रसन्ना सा देवी कामाक्षी भक्तिकामदा ।
तत्र ब्रह्माणमालोक्य वचनं चेदमब्रवीत् ॥

* * *

शिवजित्क्षेत्रमित्युक्तमिदं क्षेत्रं विना भुवि ।
सर्वालयेषु शैवेषु सन्निधत्तां सदाश्रिता ॥

—காமாட்சி விலாஸம்

(சீலோகங்கள் 9-12; 31-32; 68-73; 75.)

காஞ்சீ மாஹாத்மியம்: பஞ்சபூத கேஷத் திரங்களில் சிதம்பரம் ஆகாசகேஷத்திரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பஞ்சபூத சக்தி பீடங்களுள், காஞ்சீபுரம் ஆகாச பீடமாகக் கூறப்படுகிறது. எனவே சிதம்பரமும், காஞ்சியும் ஆகாச கேஷத் திரங்கள்.

சிதம்பரத்தில் கனகஸபை மாத்திரம் ஆகாச ஸ்தானம். காஞ்சியிலோ காஞ்சீ புரம் முழுவதுமே ஆகாச ஸ்தானமாகச் சொல்லப்படுகிறது. காஞ்சீபுரத்தில் காமாட்சி கோயிலில் காயத்ரி மண்டபத்தின் அடியிலுள்ள குகையில், அம்பாள் பிலாகாச ரூபிணியாக இருக்கிறாள். இந்த ஆகாசமே இந்த கேஷத்திரம் முழுவதும் பரவியிருப்பதால். இந்த கேஷத்திரத்திற்குச் சங்கங்களில் (கூட்டத்தில்) ஸ்பர்ச தோஷம் கிடையாது என்று காஞ்சீ மாஹாத்மியம் கூறுகிறது. காஞ்சியில் ஸ்பர்ச தோஷம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. காஞ்சியிலும் இதுபோல் ஸ்பர்ச தோஷம் இல்லை என்று காஞ்சீ மாஹாத்மியம் கூறுகிறது.

यत्रापूर्वं त्वया काञ्च्यां स्मरतार्थमिमं हृदि ।
पूजनीयो महालिङ्गे नाम्ना मर्दलमाधवे ॥
तत्रैव च महानृत्तं सर्वरक्षाकरामिवम् ।
करोमि सततं हृष्टः पराकाशे बिलान्तके ॥
अत्र दभ्रसमामात्रं पराकाश इति स्मृतम् ।
तत्र सर्वाभिभूः काञ्च्यां पराकाशः स्मृतो बुधैः ॥
सत्यं ज्ञानमनन्ताद्यं यो वेदस्य गुहोन्तरे ।
परम्योस्मि च वै काञ्च्यां सोऽश्नुतेयमथेप्सितान् ॥
सर्वज्ञेनाणुनाणोर्वा महतो महतान्तरम् ।
ये तु पश्यन्त्यात्मकृतगुणाधिककृतशुग्जनाः ॥
तत्र ये परमाकाशे प्रविशन्ति जना हरे ।
ते सर्वे मन्मयाः स्युर्वै मुक्तात्मानस्तु ते स्मृताः ॥

अग्निमध्यगतं वस्तु तन्मयं स्याद्यथा क्षणात् ।
 एवं काष्ठीं प्रविष्टा ये मन्मयाः स्युर्न संशयः ॥
 अस्मादत्र नृणां सङ्घे श्वपचानान्न सूतकम् ।
 चण्डालानामपि हरे स्पृष्ट्वा काञ्च्यां न सूतकम् ॥

—காஞ்சி மாஹாத்தமியம்

(அத்தியாயம் 44-ச்லோகங்கள் 4-11)

தந்திர நூல்கள்:—

மேரு தந்திரம்: இடுப்பைச்சுற்றி அணியும் ஆபரணம் ஓட்டியாணம் எனப்படும். அதன் மத்திய பாகத்தில் காஞ்சி என்ற உறுப்பு உண்டு. இது நாபி ஸ்தானத்தை ஒட்டி அமையப்பெறும். மேருதந்திரம் என்ற நூலில் காஞ்சி கேஷத்ரம் நாபி ஸ்தானமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. (மேரு தந்திரம் 10-ஆவது ப்ரகாசம், 848-ஆவதுச்லோகம்)

ஸௌபாக்ய சிந்தாமணி: தூர்வால மஹரிஷியால் இயற்றப்பட்டு, இன்றும் காஞ்சியில் ஸ்ரீ காமாக்ஷி ஆலயத்தில் பின்பற்றப்படும், 'ஸௌபாக்ய சிந்தாமணி' எனும் கிரந்தத்தில் மூன்றாம் படலத்தில், 24 ஆவதுச்லோகத்தில், "அயோத்யா திஷு பீடேஷு ப்ரதிவ்யா திஷ்வனுக்ரமாத்" என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அயோத்யா, மதுரா, மாயா, காசி, காஞ்சி, அவந்திகா, புரித்வாரவதீ, என்னும் ஸப்த (?) மோக்ஷ புரிகளில், முதல் ஐந்தும் (அயோத்தி முதல் காஞ்சி முடிய) முறையே ப்ருதிவி மூதலான 5 சக்தி பீடங்கள். அவற்றுள் கிரமமாகக் காஞ்சிபுரம் ஆகாச பீடமாகிறது. ஆகவே முன்னர் கூறப்பட்டது போல், கிதம்பரம் எப்படி பஞ்சபூத கேஷத்திரங்களில் ஆகாச கேஷத்திரமாகக் கொள்ளப்படுகிறதோ அதேபோல் காஞ்சி புரமும் ஆகாச கேஷத்திரமாகவே காஞ்சி மாஹாத்தமியத்தில் கூறப்படுவதோடு இந்தத் தந்திர நூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

சிற் ப சாஸ்திரமும், ஆகமமும்:—சிற் ப சாஸ்திரங்களில், ஆலயங்களில் தேவியின் ஸ்தானத்தைப்பற்றிக் கூறும் இடங்களில் "காமகோஷ்டம்" என்றே சொல்லப்பட்டுள்ளது. மானஸாரம் என்ற சிற் பநூல், "காமகோஷ்டவிதிம் வக்ஷ்யே" என்று கூறுகிறது. (படலம் 65,ச்லோகம்-1)

சைவ ஆகமங்களிலும் தேவியின் ஸ்தானத்தைக் கூறும் இடத்தில் இப்படியே 'காமகோஷ்டம்' என்ற பதம் காணப்படுகிறது.

“भोगांगमर्चनं कुर्यात् सर्वसम्पत्सृष्टिदम् ।
 रात्रौ पूजावसाने तु अर्घयामेन कारयेत् ॥
 मन्दिरस्योत्तरे भागे कामकोष्ठस्य मध्यमे” ।
 (कारणागमे (तालपत्र) योगाङ्गार्चनभागे)

* * *

“காமகோஷ்டவிதி வக்யே ஶ்ருணுவ் தத் ப்ரமஜ்ந”

(மூக்ஷமாगमे शक्तिप्रतिष्ठाकामकोटि विधिपटले)

கல்வெட்டுக்கள்:—காஞ்சி காமகோஷ்டத்தில் பிரஸன்னமாக இருக்கும் ஸ்ரீ காமாக்ஷி முன் கூறப்பட்டபடி எல்லா சிவாலயங்களுக்கும் சக்தியை அனுக்ரஹித்ததால், காஞ்சிபுரத்திற்கு வெளியில் உள்ள சிவாலயங்களில் (வெகு தூரத்தில் உள்ள சிவாலயங்களில் கூட) அம்பாள் ஸந்நிதி இருக்கும் இடம் 'காமகோட்டம்' என்று கூறப்பட்டு வருகிறது என்று பல சிவாலயங்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களிலிருந்து புலப்படுகிறது. அநேக சிவாலயங்களில் உள்ள தேவியின் ஸ்தானங்களைக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டுக்களில் அடுத்துள்ள பக்கங்களில் சில தரப்பட்டுள்ளன. அவைகளில் அம்மன் ஸந்நிதிகள் காமகோட்டம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. [South Indian Temple Inscriptions—(தென்னிந்தியக் கோவில் சாஸனங்கள்)—Published by the Government Oriental Manuscripts Library, Madras.]

पीताम्बरं काञ्चनमेष देव्याः तत् काम-
 कोष्ठस्थितिमास्थितायाः

चकार यद्वैरिविलासिनीनां वनाग्निधूमा-
 म्बरतां करोति ॥

(பீதாம்பரம் காஞ்சனமேஷ தேவ்யா: தத் காமகோஷ்ட ஸ்திதிமாஸ்திதாயா: சகார யத்வைரிவிலாஸிநீநாம் வநாக்னி தூமாம்பரதாம் கரோதி.)

சைவத்திருமுறைகள்:—

திருவதிகைத் திருத்தாண்டகம்: கோயில்களில் கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதை ஒத்து, 7ஆம் நூற்றாண்டில் திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்) தமது திருவதிகை வீரட்டானத்துத் திருத்தாண்டகத்தில் "காமகோட்டி" என்றும் பெயரை உபயோகித்துள்ளார்.

எழுந்திரை நதித்துவலை நனைந்ததிங்கள்
முள்ளநிலாத்திகழ்கின்ற வளர்சடையனே
கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்

“காமகோட்டி”
கோங்கையினை யமர்பொருது கோலங்
கொண்ட
தழும்புளவே வரைமார்பில் வெண்ணூ
லுண்டே
சாந்தமொடு சந்தனத்தினன்றுதங்கி
சமுத்திய செந்திருவுருவில் வெண்
ன்றறனே
அவனாகிலதிகை வீரட்டத்தானே!

கச்சி-ஓணகாந்தன்தளித் தேவாரம்:
காஞ்சியம்பதியில் ஸர்வதீர்த்தக் கரை
யின் வடபாகத்திலுள்ள ஓணகாந்தன்
தளித் தேவாரத்திலும் சுந்தரமூர்த்தி
ஸ்வாமிகள் காமகோட்டத்தைப்பற்றிப்
பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

வாரிருங் குழன்மை வாணெடுங்கண்
மலைமகண் மதுவிம்மு கொன்றைத்
தாரிருந் தடமார்பு நீங்காத் தையலா
னலகுய்ய வைத்த
வாரும் பெரழிற் கச்சிமுதூர் காம
கோட்ட முண்டாக நீர்போய்
வாரும் பிச்சைகொள்வதென்னே
ஓணகாந்தன்றளியுளீரே.

(7ஆம் திருமுறை-ஓணகாந்தன் தளி-6)

ஆலங்குடித் தேவாரம்: ஏழாம் நூற்
குண்டில் ஞானசம்பந்தர் “கச்சி காமக்
கோடி” என்று கச்சியைத் (காஞ்சியை)
தென்னாட்டு சிவப்பதிகளில் ஒன்றான
ஆலங்குடி என வழங்கும் திருவிரும்பூளை
யற்றிய தேவாரத்தில் பாடியுள்ளது
குறிப்பிடத்தக்கது.

“நச்சித்தொழுவீர் கணமக்கது
சொல்வீர்
கச்சிப்பொலி காமக்கொடியுடன் கூடி
இச்சித்திரும் பூளையிடங் கொண்ட
வீசன்
உச்சித்தலையில் பலி கொண்டுமு
லானே.”

(இந்த ஆலங்குடித் தேவாரத்தில்
“காமக்கொடி” என்று சொல்லியிருக்
கிறது. இங்கே “கொடி” என்பது குற்
றெழுத்தாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால்
பழைய காலத்தில் குறில், நெடில் ஆகிய
இரண்டும் ஒரே ஓர் எழுத்தாலேயே
குறிக்கப்பட்டு வந்தது. பழைய கல்
வெட்டுக்களைப் பார்த்தால் இது நன்றாக
விளங்கும். வெள்ளைக்காரர்கள் அச்சக்
கடங்களை ஏற்படுத்தியபிறகுதான் குறிலே
யும், நெடிலையும் குறிக்க வெவ்வேறு
அடையாளங்கள் ஏற்பட்டன.)

இன்னும் எவ்வளவோ தேவாரங்கள்
மறைந்துகிடக்கின்றன. அவைகள் அகப்
பட்டு, ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டால்,
அவைகளிலும் “காமகோட்டக்” குறிப்
புக்கள் காணப்படலாம்.

முடிவுரை: அம்பிகை மன்மதனுக்குப்
புத்துயிர் அளித்தற்கு அனுகுணமாக
ஸ்ரீ சிவபிரான் தேவியைத் தேடி அலை
யட்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஸ்ரீ காஞ்சி
யில் ஸ்ரீ காமாக்ஷி பிலாகாசத்தினுள்
எல்லாச் சக்திகளையும் ஒடுக்கி வைத்துக்
கொண்டுவிட்டாள். தேவியின் ஆகாச
க்ஷேத்திரமாகிய காஞ்சியில் இன்னும்
உள்ள சுமார் 50க்கு மேற்பட்ட சிவால
யங்களில் ஓர் ஆலயத்திலும் அம்பாள்
ஸந்நிதி (கர்பக்ருஹம்) கிடையாது.
காஞ்சிபுர நகர எல்லைக்கு வெளியில்
உள்ள எல்லாச் சிவாலயங்களிலும்,
தேவியின் ஸந்நிதி (கர்பக்ருஹம்) இருக்
கிறது. இதுவே காஞ்சிபுர நகர எல்லையை
நிச்சயிப்பதற்கும் ஒரு காரணமாகிறது.

இப்படி காஞ்சிபுரத்தில் மாத்திரம்
ஒரு சிவன்கோவிலிலாவது அம்பாள்
ஸந்நிதியில்லாமல் அதன் எல்லைக்கு
வெளியிலிருக்கும் எல்லா ஊர்களிலும்
அம்பாள் ஸந்நிதியிருப்பதற்கு, முன்பு
சொன்ன காமாக்ஷி விலாஸ புராணத்
தில் உள்ளபடி காமனுக்கு அம்பாள்
தனது அக்ஷியின் (கண்ணின்) கடாக்ஷத்தி
னால் அருள் செய்ததும், அதையனு
ஸரித்து அம்பிகை எல்லா சிவஸ்தானங்
களிலும் உள்ள தனது சக்திகளையும்
இக்காஞ்சியில் உள்ள தனது பிலாகாச
ஸ்வரூபத்தில் ஆகர்ஷித்துக் - கொண்ட
தும் தான் காரணம். காஞ்சி நகரத்தின்
எல்லைக்குள் மாத்திரம் பெரிய கோவி
லாயினும், சிறிய கோவிலாயினும் ஒன்றி
லாவது ஏன் அம்பாள் ஸந்நிதி இல்லை
என்று இந்நூலின் தொடக்கத்தில்
குறிக்கப்பட்ட கேள்விக்கு காமாக்ஷி
விலாஸம் என்னும் ஸ்தல புராணத்தைப்
பார்க்காமலிருந்தால் காரணமே தெரி
யாது. பழைய காலத்தில் கோடிக்கணக்
கான பொருள்களைக்கொண்டு அரசர்
களாலும், பெருமக்களாலும் சிற்ப
சாஸ்த்ரங்களையும், ஆகம சாஸ்த்ரங்
களையும் அனுஸரித்துக் காஞ்சி நகரத்
தில் நிர்மிக்கப்பட்ட எல்லா சிவாலயங்
களிலும் வெளியிலுள்ள சிவாலயங்களுக்கு
மாறுபாடாக அமைப்பு ஏற்பட்டிருப்பது
இந்த ஒரு ஸ்தலபுராணத்தின் ஆதாரத்
திற்பேரிலேயே என்பது ஸ்திரமாகிறது.
ஸ்தல புராணமென்றால் அதைத் தற்கால
ஜனங்கள் வெகு லேசாக அலக்ஷ்யம்
செய்கிறார்கள். காஞ்சியில் 1964-ஆம்
வருஷம் நடந்த ஆகம, சிற்ப ஸ்தலில்

ஸ்ரீமேசூர் மஹாராஜா காலஞ்சென்ற ஜயசாமராஜ வாடியார் அவர்கள் ஸ்தல புராணங்களின் முக்கியத்வத்தைச் சொல்லியிருப்பது இங்கு நினைவூட்டற்பாலது.

முன்னர் சொல்லப்பட்ட மானஸாரம் என்னும் சிற்ப நூற்படியும், காரணகமம், ஸக்ஷமா கமம் என்னும் ஆகமங்களின் படியும், திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகளுடைய திருவதிகைத் திருத்தாண்டகத்தின்படியும், முன்னர் கூறப்பட்ட 10 ஊர்களிலுள்ள சாலனங்களின்படியும், சிவாலயங்களில் எழுப்புவிக்கப்பட்டிருக்கும் அம்பாள் ஸந்நிதிகளுக்கு எல்லாம் 'காமகோஷ்டம்' அல்லது 'காமகோட்டம்' என்ற பெயர் இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் காமாசுக்ஷிலாஸ ஸ்தல புராணப்படி காமகோஷ்டத்தில் விளக்கும் பராசக்தியினின்று வெளிவந்த சக்திகளின் ஸ்தானங்கள்தான் எல்லா கேஷத்திரங்களிலும் 'காமகோஷ்டம்' என்னும் பெயருடன் விளங்குகின்றன என்பது கும்பகோணத்திற்கு அடுத்த ஆலங்குடி (திருஇரும்பூளை) ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகளின் தேவாரத்தில் கச்சிக்காமக்கொடி என்ற தொடரால் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. காமாசுக்ஷிலாஸ ஸ்தல புராணமும், ஆலங்குடித் தேவாரமும் நமக்குக்கிடைத்திராவிட்டால், சிற்ப சாஸ்திரப்படியும், ஆகம சாஸ்திரப்படியும் சிவாலயங்களிலுள்ள தேவியின் ஸ்கானங்களுக்கெல்லாம் காமகோஷ்டம் என்று பெயர் என்பதை மாத்திரம் நாம் அறிந்திருப்போம். தனிச்சக்தி கோவிலாயுள்ள காஞ்சி காமாசுக்ஷியின் காமகோஷ்டபிலாகாசத்திலிருந்து வெளிவந்ததனாலேயே உலகத்திலுள்ள ஸகல சிவகேஷத்திரங்களின் சக்தி ஸ்தானங்களுக்கும் 'காமகோஷ்டம்', 'காமகோட்டம்', 'காமகோடி' என்ற பெயர்கள் சிற்ப சாஸ்திரம், ஆகம சாஸ்திரம், தேவாரம் முதலியவற்றில் வழங்கப்படலாயின. ஆகம, சிற்பசாஸ்திரங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டதன் முன்பே ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோஷ்ட

பிலாகாச ஸ்வரூப தத்வமும் அதினின்று காஞ்சி நகர எல்லைக்கு வெளிப்புறமுள்ள எல்லா சிவகேஷத்திரங்களிலும் சக்தியின் விஸ்தாரமும் அந்தந்த சாஸ்திரப்ரவர்த்தகர்கள் ஸாக்ஷாத்கரித்த தத்துவம் என்பது வெளியாகிறது.

ஒரு ஸ்தல புராணத்தில் சொல்லியிருக்கும் தத்துவம், இவ்வளவு கல் வெட்டுக்களிலும் உறுதிப்பட்டதும், சிற்ப, ஆகம சாஸ்திரங்களும் அதற்கு ஆதாரமாய் நின்றலும், சமயாச்சார்யர்கள் மூவரும் தம் பண்களில் அந்த தத்துவத்தையே வெளிப்படுத்துவதையும் நாம் கண்கூடாகக் காணும்பொழுது இன்னும் எந்தெந்த ஸ்தல புராணத்தில் என்னென்ன தத்துவம் அடங்கியுள்ளதோ என்று வியப்பு ஏற்படுகிறது. சம்பந்த ஸ்வாமிகள் எங்கேயோ ஆலங்குடியிலுள்ள சக்தி கோஷ்டத்தைக் 'காமக்கொடி' என்று மாத்திரம் சொல்லாமல் 'கச்சிப்பொலி காமக்கொடி' என்கிறார். காஞ்சி கேஷத்திரத்தில் உள்ள ஆகாசம் முழுமையும் பராசக்தி ஸ்வரூபமானதுதான். இக்காஞ்சியில் உள்ள சிவாலயங்களில், தனிச்சக்தி கோஷ்டம் வேண்டாம் என்கிற காரணமும் வெளியாகிறது. காஞ்சி கேஷத்திரத்திலுள்ள ஸகல சிவாலய, விஷ்ணு ஆலய உத்ஸவங்களும், எவ்வளவு கோவில்கள் இருந்தாலும், காமகோஷ்டத்தைச் சுற்றியுள்ள ராஜவீதிகளிலேயே நடத்தப்படுகின்றன என்பதும், காஞ்சியில் உள்ள ஆலயங்களின் பிரதான கோபுர வாயில்கள் எல்லாம் காமகோஷ்டம் உள்ள திக்கைப் பார்த்தே அமைந்திருக்கின்றன என்பதும் நாம் நேரில் காணும் சான்றுகளாம்.

சமரவியஜகோடீ சாபகானந்தாடீ
 மூடூகுள¹ரிவேடீ முக்யகாட²வாடீ ।
 முனிநுதபரிபாடீ மோஹிதாஜாட³கோடீ
 பரமசிவவஹூடீ பாது மா காமகோடீ ॥

தேவ வாக்கு

வேதம் எல்லா தர்மங்களுக்கும் மூலமானது. அதில் சொல்லியிருப்பவற்றையே நாம் செய்யவேண்டும், ஏனென்றால் அது காலத்தினால் நின்று நிலைத்தவந்திருக்கிறது. எல்லாக் காலத்துக்கும் பொதுவான சாச்வதமான தர்மங்களை அது சொல்லுகிறது. வேதம் வைரம்பாய்ந்த மரம். அநாதியாக வந்து கொண்டிருக்கும் சட்டபுஸ்தகம் அது. 'வேத வாக்கு' என்றால் வெகு சுத்தமாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்தான், யாராவது ஏதாவது சொன்னால், 'என்ன வேதவாக்கோ?' என்று சொல்லும் பழக்கம் உண்டாகியிருக்கிறது.

— ஐகத்திரு ஸ்ரீ காஞ்சி முனிவர்கள்

னின்று
முள்ள
த்தியின்
ரவர்த்
த்துவம்

சொல்லி
வு கல்
டடதும்,
அதற்கு
ாச்சார்
அந்த
தையும்
பாழுது
ணத்தில்
அடங்கி
டுகிறது.
ஆல்
த்தைக்
சொல்
டி" என்
உள்ள
ஸ்வரூப
உள்ள
காஷ்டம்
வெளியா
ள ஸகல
ங்களும்,
தாலும்,
ராஜ
ன என்
ங்களின்
எல்லாம்
பார்த்தே
நாம்

11

வியிருப்ப
நிலைத்து
களை அது
டிருக்கும்
ம் என்ற
ரக்கோ?

விவர்கள்

ஸ்ரீ சங்கரரின் சில உபமானங்கள்

டாக்டர் பி. கே. சுந்தரம்

உவமைகளைச் சொல்லி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் உண்மைகளை விளங்க வைப்பதில் பகவான் சங்கரருக்குள்ள ஆற்றல் அதிசயிச்சக்த தக்கது. தெரிந்ததை வைத்துத் தெரியாததைச் சொல்லித் தருவதுதான் உவமையின் தொழில்:—

ப்ரஸித்த-வஸ்து ஸாதர்மயாத்
அப்ரஸித்த வஸ்து ஸாதனம்

பார்க்கப்போனால் கல்வியின் தத்துவமே இதுதான். ஒரு நஷுத்திரத்தைக் காட்டி அதன்பின் அதற்குப் பக்கத்தி னிருக்கும் முக்கிய அருந்தீ நஷுத்திரத் தைக் காட்டுவதுபோல, ஏற்கனவே தாம் அநுபவத்தில் தெரிந்துவைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு இன்னொன்றைப் புரியவைப்பது கல்விமுறை, உவமை இல்லாமல் அநுமானம்கூடக் கிடையாது. உலகம் வெறும் மாயாகாரியமே என்று சொல்லுவதற்குக்கூட உபமானம் தேவைப்படுகிறது. கிளிஞ்சலில் வெள்ளி தோன்றுவதுபோல, கயிறு பாம்பாகத் தெரிவதுபோல, பரம்பொருளினிடத் தில் உயிகம் தோன்றுகிறது என்று உவமைகள் சிசால்லுவது வழக்கம், இந்த உவமைகள் சங்கரரால் சொல்லப்பட்டு அதனால் புகழ்பெற்றன.

பழுதைக்கயிறு பாம்பாகத் தெரிவது எப்படி என்பதைப் புரிந்துகொண்டால், பிரமமத்திவிருந்து உலகம் தோன்றிய முறை புரிந்துவிடும். பழுதையில் தோன்றுகிற பாம்பு உண்மையும்ல்ல, ஒரேயடியாகப் பொய்யுமல்ல. உண்மை யாக இருந்தால் அது எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும்.

அப்படியில்லை. நெருங்கி நிதானித்து வெளிச்சத்தில் பார்த்தால் கயிறுதான் இருக்கிறது. பாம்பின் தோற்றமே முழுப்பொய்யோ என்றால் அப்படியு மல்ல. முழுப்பொய் என்றால் எவ்வகை யிலும் அநுபவத்திற்கு வராது, முயல் கொம்பை யாராவது பார்த்திருக் கிறார்களா? சரி. முயலைப் பார்த்திருக் கிறோம், ஆகவே முயலையும் கொம்பை யும் கற்பனையில் இணைத்துப் பார்க்க முடியும்.

ஆனால் மலடிமகளை இப்படிக்கற்பனை செய்வதுகூட முடியாது, இப்படிப்பட்ட இடங்களெல்லாம்தான் பொய் எனப் படுகின்றன. "வட்ட சதுரம்", "கல் யாணமான பிரம்மசாரி" என்பதெல் லாம்கூட இவ்வகையான பொய்கள் தாம். இவற்றுக்குத் தோற்றங்கூட இல்லை. கயிற்றில் தோன்றுகிற பாம்பு இத்தகைய பொய்யல்ல, அது பார்க்கப் படுகிறது. "ஐயோ!" என்று அலற வைக்கிறது. தோற்றமிருப்பதால் அது பொய்யன்று, தோன்றுமளவிற்கு அதற்கு இருப்பு உண்டு, நெருங்கி விசாரித்துப் பார்த்தால் இல்லாமற் போய்விடும். இதுபோல, இந்த உலகம் என்னும் தோற்றமும், ஈசுவர அநுக்ரஹத்தால் மெய்யறிவு வரும்வரைதான் இருக்கும்.

பாம்பின் தோற்றம் மறைந்த பின்னரும் எது அந்தப் பாம்பாகத் தோன்றியதோ அந்தக் கயிறு மிஞ்சி நிற்கும். அதுபோல உலகத் தோற்றம் மறைந்தபின்னரும் பரம்பொருளே எஞ்சி நிற்கும்.

இன்னும்: கயிற்றைப் பாம்பென்று அஞ்சி நடுங்கி ஓடுகிறான். கூச்சலிடு கிறான். கூட்டம் கூடுகிறது. இத்தனை

ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கிடையிலும் கயிறு என்னவோ அப்படியேதான் இருக்கிறது. அதில் ஒரு மாறுதலுமில்லை, அதுபோல, உலகத்து ஆரவாரங்களெல்லாம் ஆத்மா வினிடத்து ஒரு சலனத்தையும் உண்டு பண்ணுவதில்லை. பொய்மைப் பேய்மைகள் கோடிகோடியானாலும் உண்மை மாறுமோ என்கிறார் பகவான் சங்கரர்.

மேலும்; நிஜப் பாம்பாக இருந்தால் தடிக்கொண்டு அடித்தால் சாகும். பிரமை யாகத் தோன்றுகிற பாம்பைத் தடிக்கொண்டு அடிப்பது எப்படி? கருட மந்திரம் ஜபித்தால்தான் போகுமா? கிடப்பது கயிறுதான் என்ற அறிவு வந்தாலொழிய இந்தப் பாம்பு மறை யாது. இதுபோலவே, பொய்த்தோற்ற மான உலகத்தை என்ன செய்தாலும் போகாது. அணுக்குண்டு வைத்துத் தகர்த்தாலும் மறையாமல் இருப்பது பரம்பொருளே என்ற நிச்சயமான அறிவு வந்தால் அப்பொழுது இந்தத் தோற்றம் போகும்.

“பூமி ஏழு தீவுகளடங்கியது” என்பது போன்ற, உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லுகிற வாக்கியங்களால் ஆன பயன் ஒன்றுமில்லை. ஏதாவது ஒரு காரியத்திற்கு நம்மை ஏவுகிற சொற்களால் பயனுண்டு, ஆகவே ஏதோ, “ஸத், சித், ஆனந்தம்” என்று வர்ணிப்பதால் என்ன லாபம்? அந்த வர்ணனையை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது என்று பார்க்கவேண்டும். இவ்வளவு உயர்ந்த தன்மையுள்ள பரம்பொருளை உபாஸனை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அதில் பொருள் இருக்கிறது. வேதாந்த வாக்கியங்களெல்லாம் உபாஸனை செய்யச் சொல்லுகின்றன. இப்படிச் சிலர் எண்ணுகிறார்கள். இதை மறுத்துச் சங்கரர் பதில் சொல்லும் பொழுது ஒரு சிறு உவமையினால் விளக்கிவிடுகிறார்:

“அப்பா! ஒரு செய்தியை உள்ளபடி தெரிந்துகொள்வதால் பலனே இல்லை யென்று சொல்லுகிறாய்? கயிற்றைப் பாம்பு என்று எண்ணிப் பயப்படும் ஒருவனைப் பார்த்து, அது பாம்பல்ல, கயிறுதான் என்று தெளிவாக்கினால் அவன் பயம் தெளிந்து நிம்மதியடைகிறானே? அது பெரிய பயனில்லையா? இதுபோல, நாம் என்றும் நமது என்றும் எண்ணியிருப்பதெல்லாம் தோற்ற மயக் கங்களே; உண்மையில் இருப்பது மெய்ப்பொருளே என்று தெரிந்து கொண்டாலே போதுமே! அத்தனை

துன்பங்களும் நீங்கிவிடுமே! இது பெரிய பயன் இல்லை என்று யார் சொல்லுவார்கள்? உள்ளதை உள்ளபடி தெரிந்து கொள்வது ஒன்றுதான் நாம் செய்ய வேண்டியது. இதைத் தவிர வேறு செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லை.”

ஒருவன் செல்வச் சீமானாக வாழ்கிறான். தனது செல்வத்தைக் கவனமாகக் காப்பாற்றி வளர்க்கிறான். பின் ஒரு நாளில் அந்தச் செல்வத்தில் அவனுக்குப் பிடிப்பு விட்டுப்போகிறது. அந்த நிலையில் அந்தச் செல்லம் பறி போய்விடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது அவன், “ஐயோ! செல்வம் போய்விட்டதே!” என்று அழுவானா? மாட்டான்.

பொய்யில் பிடிப்பு ஏற்பட்டால் அதுதான் துன்பத்துக்கு விதை. விட்டு விடுதலைபெற்றால் அது இன்பத்துக்கு ஏணி என்பது சங்கரர் தரும் குறிப்பு.

“எங்கும் பரந்துள்ள இறைவன் இதயத்துள் எப்படி அடங்கி ஒடுங்கி இருப்பதாகச் சொல்லமுடியும்? அவனை இப்படிச் சிறுமைப் படுத்தலாமா? அபசார மில்லையா?” என்று கேட்டார்கள். சங்கரர் ஓர் உவமையைக் காட்டிப் பதில் சொல்கிறார். “அப்பா! எல்லா உலகத்திற்கும் அரசனாக ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் அயோத்திக்கும் அரசனாகத்தானே இருப்பான்?” இப்படித் தான் நீக்கமற எங்கும் பரந்து நிற்கும் இறைவன் இதயத்தினாலும் இருக்கத்தானே செய்வான்? இதற்கு மாறாகச் சொன்னால்தான் இறைவனுக்குச் செய்யும் அபசாரமாகும் என்பது விளக்கம்.

இதயத்துள் ஏன் இறைவனை வைத்துச் சிந்திக்கவேண்டும் என்பது கேள்வி. சங்கரர் சொல்லுவார்: சாளக்ராமத் தையே விஷ்ணுவாக உபாஸிப்பதுண்டு, அதைவிட இன்னும் அந்தரங்கமான இடமாயிற்றே உன் இதயம்! அங்கு வைத்துச் சிந்திப்பதால் ஈசன் மகிழ்கிறான். இதயத்தை இறைவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டுச் சும்மா இரு என்பது தொனி.

பரம்பொருளான ஆத்மாவை அணைக்கட்டு என்று வேதம் அழைக்கிறது. இது ஏன் என்று சங்கரர் ஓர் உவமை மூலம் அழகாகக் காண்பிக்கிறார். அணைக்கட்டு ஆற்றின் பெருக்கைத் தடுத்து நிற்கிறது. இதன் மூலம் வெள்ளம் பாய்ந்து நெல் விளையும் வயல்கள்

அழிந்து நன. தண்ணீர் ஊர்களி பொழுது வேறு யாகப்

இப்ப நியதிகை வைத்து என்பது எவ்வெ அவ்வப் யறிந்து கிறான் வன் அ வேண்டி

துய அதற்கு ரோஜா ஸ்படிக பனிக்கி கமே போல் ஒன்று தைப் ப நினைக்கி கும் சி கிறேம் யாகிவி அதிசயி எப்படி போகிற

இப்ப வண்ண எண்ண யெல்ல போலு திற்கும் மெய்யு உலகத் பொ சிந்தை மாளி

குரி மற்ற தில்லை இந்த உலகம் யானால் ஓர் ஒ

அழிந்துவிடாமல் காப்பாற்றப் படுகின்றன. அதுமட்டுமா? அணைக்கட்டிலில் தண்ணீரைத் தேக்கி அளவோடு அந்தந்த ஊர்களின் தேவைக்கேற்ப அவ்வப்பொழுது நீரை விடுவதாலும் வெவ்வேறு பகுதிகளிலுள்ள வயல்கள் முறையாகப் பாசனம் பெற்றுத் தழைக்கின்றன.

இப்படியேதான் உலகத்தின் தரும நியதிகள் இறைவனால் வரம்பிற்குள் வைத்துக் காப்பாற்றப் படுகின்றன என்பதுடன் எந்தெந்தத் தரும நெறிகள் எவ்வெப்பொழுது ஏற்படவேண்டுமோ அவ்வப்பொழுது உயிர்களின் தேவையறிந்து அவற்றை அளித்துக் காப்பாற்றுகிறான் அவன். எல்லாவற்றுற்கும் இறைவன் அணை. எல்லாம் கட்டுக்குள் இருக்கவேண்டும் என்பது அவன் ஆணை.

தூய ஸ்படிகக் கல் ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு நேர் எதிரே ஒரு சிவப்பு ரோஜாவை வைத்துவிட்டால், அந்த ஸ்படிகத்தில் ரோஜாவின் சிவப்புப் பிரதிபலிக்கிறது. வெண்மையான தூய ஸ்படிகமே இப்பொழுது சிகப்பாக பவளம் போல் ஒளி வீசுகிறது. சின்னக்குழந்தை ஒன்று வருகிறது. அது அந்த ஸ்படிகத்தைப் பார்த்துவிட்டு சிவப்புக்கல் என்று நினைக்கிறது, சட்டென்று பக்கத்திலிருக்கும் சிவப்பு ரோஜாவை அகற்றிவிடுகிறோம். உடனே ஸ்படிகக்கல் வெண்மையாகிவிடுவதைக் குழந்தை பார்த்து அதிசயிக்கிறது; மலர மலர விழிக்கிறது. எப்படிப்பட்ட மாயம் என்று மகிழ்ந்து போகிறது.

இப்படித்தான் தூய பரம்பொருளில் வண்ணங்களாக உலகம் தெரிகிறது; எண்ணங்கள் எழுகின்றன. சரி, இவையெல்லாம் பரம்பொருளுடைய இயற்கை போலும் என்று குழந்தைபோல் மயங்கி திற்றும்பொழுது, வேதாந்தங்களும் மெய்யுணர்ந்த ஆசாரியனும் பளீரென்ற உலகத் தோற்றத்தை நீக்கிய தூய பரம்பொருளைக் காண்பிக்கிறபொழுது சிந்தை தெளிந்து உய்ந்துபோகிறது மானிட இனம் என்பது சங்கரர் வாக்கு.

சூரியனும் சந்திரனும் தாரகைகளும் மற்ற ஒளி மண்டலங்களும் ஆத்ம ஜ்யோதிஸ்ஸை ஒட்டித்தான் ஒளி வீசுகின்றன. இந்த இறைத்தத்துவம் இல்லையென்றால், உலகம் இருண்டுபோய்விடும். அப்படியானால் சூரியனைப்போல இறைவனும் ஓர் ஒளி மண்டலமா என்னும் ஐயம்

எழக்கூடும். ஒன்றையொட்டி இன்னொன்று ஒளிவீசுகிறது என்றால் இந்த இரண்டும் ஒரே வகையான பொருளாக இருக்கவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை என்று சொல்லிச் சங்கரர் அதற்கு உவமையும் காட்டுகிறார்.

ஓர் இரும்புக் குண்டை அனலில் போடுங்கள். சிறிது நேரங்கழித்துப் பார்த்தால் இரும்புக் குண்டு நெருப்புக் கோளமாய்த் திகழும். இரும்பே நெருப்பாகிவிட்டதா என்ன? அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. சூட்டையும் ஒளியையும் இரும்பு கொஞ்சநேரம் நெருப்பினிடமிருந்து கடன் வாங்கியிருக்கிறது, அவ்ளவுதான். இரும்பு சுடுகிறது என்று சொல்வதும் தவறு. சுடுவது என்னவோ நெருப்புத்தான். இரும்பு நெருப்பாகுமா? இருந்தும் அது சூட்டையும் ஒளியையும் பெற்றுக் காட்சி அளிக்கிறது. இப்படித்தான் இறைவனிடமிருந்து கேவலம் பௌதிகப் பொருளான சூரியன் முதலிய ஒளி மண்டலங்கள் ஒளி பெற்றுத் தோன்றுகின்றன. எனினும், இறைவனுடைய இயல்பு வேறு, பௌதிக ஒளிகளின் இயல்பு வேறு.

“புழுதிவாரி அடிக்கிறது” என்று சொல்லுகிறோமே? அங்கு மாத்திரம் என்ன? மேலைக்காற்று புழுதியை அள்ளி அடிக்கிறது. காற்றின் வேகத்தால் புழுதியும் பலம் பெறுகிறது. எனினும் காற்றின் இயற்கையும் புழுதியின் இயற்கையும் வேறு. “புழுதிதான் புழுதியை வாரி அடிக்கமுடியும், ஆகவே காற்றும் புழுதிதான்” என்று யாராவது சொல்வார்களா?

வேதத்திலிருக்கும் சொற்கள் நித்யம் என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? அப்படி நித்யமில்லாத சொற்களை வைத்துக் கொண்டு ஈசுவரன் உலகங்களைப் படைக்கிறார் என்பதுதான் எப்படிப் பொருந்தும்! என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டு எதிராளி மேலும் சொல்லுகிறான். வஸுக்கள், ஆதித்யர், ருத்ரர், மருத்துக்கள் முதலிய தேவகணங்கள் சாகவதமல்ல. ஆகவே அவர்களைக் குறிக்கும் வேதச் சொற்களுக்கும் பொருளில்லாமல் போய்விடுவதால் அவையும் சாகவதமல்ல, இதுதான் வாதம்.

இதற்குச் சங்கரர் ஒரு சின்ன உவமையைக் காட்டிப் பதில் சொல்லுகிறார். “அப்பா! தனித்தனிப் பசுக்கள் பிறக்கின்றன; இறக்கின்றன. ஆனால் பசு

ஜாதிக்குப் பிறப்புமில்லை; இறப்பும்மில்லை. அதுபோல இந்திரன் வந்து போகக்கூடும். ஆனால் இந்திர பதவி என்றுமிருப்பது தான். நாமும் நமது அநுபவத்தில் பார்க்கிறோமே? ராணுவத்தில் ஒரு சேனாபதி வருகிறார்; பிறகு போகிறார். ஆனால் சேனாபதி பதவி என்றுமிருப்பதுதானே? ஆகையால் இந்திரன் முதலிய சொற்கள் குறிப்பதற்கு ஆளில்லாமல் போய் விடாது. அவை சாசுவதமே.”

நாமும் கூட நினைத்துப்பார்த்துக்கொள்கிறோம். “அமைச்சரவைகள் வரும்; போகும், ஆனால் அரசாட்சி தொடர்ந்து நடக்கும்.” என்று சொல்வதில்லையா? இது அப்பொழுதே சங்கரர் கொண் சங்கதிதான்.

நமக்கு ஒன்று தெரியவில்லை என்பதால் அப்படி நடக்கவே நடக்குடியாது என்று சொல்லிவிடலாமா? வியாஸர்

முதலிய பெரியவர்களுக்கு எது ஸாத்தியமோ அது எல்லாருக்கும் ஸாத்தியம் என்று கூறுவதற்கில்லை. வியாஸர் முதலிய பெரியோர்கள் தேவர்களுடன் நேரில் பேசியதாகச் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இதெல்லாம் கட்டுக்கதை என்று உதறமுடியாது. நம்மால் முடியவில்லை என்பதால் முன்னோர்களால் முடியவில்லை என்பது நகைப்புக்கு இடமாகும், இதைச் சின்ன உதாரணத்தால் விளக்குகிறார் சங்கரர்:

உலகெல்லாம் ஒரு குடையின் ஆளுகிற சக்ரவர்த்தி இப்பொழுது யாரேனும் இருக்கிறார்களோ? இல்லை. இந்தக் காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட சக்ரவர்த்திகள் ஒருபொழுதும் இருந்ததில்லை என்று சொல்லமுடியுமா?

என்னுடைய அறிவிற்குள் வருவதைத் தான் நான் ஒப்புக்கொள்வேன் என்ற அசட்டுப் பிடிவாதமும் அறிவின்மையே ஆகும் என்பது உவமையின் கருத்து;

தெய்வம் ஒன்றே

ஹிந்துசமயம் சொல்லும் எல்லாத் தெய்வங்களும் ஒன்றேயாகும். இப்படி இருக்க ஒரு தெய்வம் இன்னொன்றைவிடப் பெரியது என்றும் ஜனங்கள் ஏன் சண்டைபோட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்?

ஒரு நதிக்குக் குறுக்கே கட்டிய பாலத்துக்குப் பல கண்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கண்ணுக்குள் பாதி வளைவுக்கு அடியில் நிற்கும் ஒருவனுக்கு, மற்ற கண்களும் வளைவுகளும், தான் நிற்கும் கண்ணையும் வளைவையும்விடச் சிறியனவாகவே தோன்றும். இதேபோல பக்தன் ஒருவனுக்குத் தன் இஷ்டதெய்வத்தினிடம் வைத்திருக்கும் பற்றுக் காரணமாக, மற்றத் தெய்வங்கள் தன் இஷ்டதெய்வத்தைவிடத் தாழ்வானவையாகவே தோன்றும். ஆனால் எல்லாத் தெய்வங்களுமே ஒவ்வொரு வகையில், மூலமான ஒரே தெய்வத்தின் தோற்றங்களேயாம். பாலத்தின் கண்கள் யாவும் ஒரே அளவில் கட்டியவையே.

— ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சி பெரியவர்கள்.

கா

இரு
முற்ப
யிப்ப
கப் ப
கலிங்
நூல்க
உண்
எனவே
ரத்தை
களும்
பாலு

இவ
சர்கள்
ரங்கள்
அர்த்
ராந்தி
அரசர்
முன்
களுக்
மனைய
கள் வ
சொத்
கள் த
விரு
வழங்க
எழுத
திரை
கொடு
முதற்
பற்றி
வெற்
கூறப்
படும்.
ரைப்
டது
அளித்
இந்த
களின்
பின்ன
அத்த
தான்
பின்ப
கால
வெள்

காலத்தை வென்ற காமகோடி

N. ராமேசன், I. A. S.

இருநூறு, முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நம் தேச சரித்திரத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு ஆதார பூர்வமான அரசாங்கப் பத்திரங்கள் எதுவும் கிடையாது. கவிங்கத்துப் பரணி போன்ற ஒரு சில நூல்களிலிருந்து கிடைக்கும் வரலாற்று உண்மைகளும் மிகவும் சொற்பமே. எனவே அந்தப் பழங்காலச் சரித்திரத்தை நிர்ணயிப்பதற்குக் கல்வெட்டுக்களும், செப்புப் பட்டயங்களுமே பெரும்பாலும் உதவுகின்றன.

இவற்றில் செப்பேடுகள் என்பவை அரசர்கள் செய்த தானங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் பொறித்தவையாகும். கிரகணம், அர்த்தோதயம், மகோதயம், ஸங்க்ராந்தி முதலிய புண்ணிய காலங்களில் அரசர்கள் தம் சந்ததியின் மேன்மையை முன்னிட்டு அந்தணர்களுக்கும், ஆலயங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் நிலமாகவோ, மனையாகவோ, கிராமமாகவோ தானங்கள் வழங்குவதுண்டு. இந்தத் தானச் செய்துக்கொள்ளும் அரசாங்க சேவகர்கள் தவறுதலாக வரிகள் விதித்து விடாமலிருப்பதற்காக, அவ்வரசர்கள் தானம் வழங்கிய விவரங்களைச் செப்பேடுகளில் எழுதச் செய்து அவற்றைத் தமது முத்திரையுடன் தானம் பெற்றவர்களிடம் கொடுப்பார்கள். இந்தச் சாதனங்களின் முதற்பகுதியில் தானம் தந்த அரசைப் பற்றிய விவரங்களும், அவர் பெற்ற வெற்றிகளும், அவரது வம்சாவளியும் கூறப்பட்டிருக்கும். இது பிரசஸ்தி எனப்படும். பிற்பகுதியில் தானம் பெற்றவரைப் பற்றியும் தானம் அளிக்கப்பட்டது எதற்காக என்பது பற்றியும், அளித்த நாளும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இந்தச் செப்பேடுகள் தானம் பெற்றவர்களின் தலைமுறையினரால் காக்கப்பட்டுப் பின்னர் அஜாக்கிரதையினாலோ அல்லது அத்தலைமுறை நசித்தவுடனோ, அல்லது தானம் அளித்த அரச வம்சம் முடிந்த பின்போ காணாமற் போய்விடுகின்றன. காலப்போக்கில் தற்செயலாக இவை வெளிப்படும்போது பழைய அரசர்களைப்

பற்றியும், அவர்கள் காலத்தைப்பற்றியும் பல விஷயங்கள் நமக்குத் தெரியவருகின்றன. நம் சரித்திரத்தைப் புனர்நிர்மாணம் செய்யவும் இவை உதவுகின்றன.

அரசாட்சி புரியும் ராஜ வம்சத்தைப் பற்றி மட்டும் அல்லாமல், பல நூறு ஆண்டுகளாகத் தண்டம் தாங்கி ஞான ஆட்சி புரிந்து வரும் ஞான வம்சத்தைப் பற்றிச் செப்பேடுகள் சொல்லும் சுவையானதொரு சரித்திரத்தை இங்கு காண்போம்.

காலம் காலமாகத் தமிழ் நாட்டில் தருமம் தழைக்கச் செய்து வரும் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்துக்கும், அதன் பீடாதிபதிகளுக்கும் பல நூறு வருடங்களுக்கு முன்பிருந்து பல மன்னர்கள் கிராமங்களாகவும், தோட்டங்களாகவும், அணிபணிகளாகவும் காணிக்கைகள் சமர்ப்பித்திருக்கின்றனர். இந்தக் காணிக்கைகள் பற்றிய விவரங்களைச் செப்பேட்டில் பொறித்து அந்தச் சாதனங்களையும் ஸ்ரீமடத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கின்றனர். இவை இன்னும் ஸ்ரீகாமகோடி பீடத்தின் நூல்நிலையத்தில் வைத்து காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றை பரிசீலிக்கும் வாய்ப்பை எனக்கருளிய இன்றைய பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீசந்திரசேக சேந்திர சரஸ்வதி ஸ்ரீசங்கராசார்ய சுவாமிகளுக்கு என் இதயபூர்வமான அஞ்சலிகளைச் செலுத்தி, இந்தச் செப்பேடுகள் கூறும் விவரங்களைச் சொல்லத் தொடங்குகிறேன்.

இந்தச் செப்பேடுகள்தான் தாம் எவ்வளவு அதிசயமான விவரங்களைச் சொல்லுகின்றன? குதுப்ஷாஹி வம்சத்தைச் சேர்ந்த கோல்கொண்டா சுல்தானம் முகம்மதிய மன்னருக்குட்பட்ட இரு அமைச்சர்களும் கூட அல்லவா காமகோடி பீடாதிபதிகளுக்கு காணிக்கைகள் செலுத்தியிருக்கிறார்கள்! அப்படியானால் இப்பீடத்தின் பெருமை நம் தமிழ் நாட்டு எல்லையையும், ஏன் இந்து மதத்தின் எல்லையையும் கூடக் கடந்து பரவி

யிருக்கிறது என்று தெரிகிறதல்லவா? ஆம், அருளுக்கு எல்லை ஏது?

ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்துக்குத் தான சாலனம் அளிக்கப்பட்டுள்ளவற்றில் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த ஒரு செப்பேட்டை இப்போது அறுதியிட்டு உறுதியாகக் கால நிர்ணயம் செய்யலாம்.

ஸ்ரீ காமகோடி பீடநூல் நிலையத்தில் காணப்பட்ட செப்பேடுகளில் ஒன்று ஒரு வாக்கியத்தின் நடுவிலிருந்து தொடங்குவதால், அதற்கு முற்பகுதி ஒன்று உண்டு என்பது நிச்சயமாயிற்று. ஆனால் அந்த முந்தைய ஏடு, எவ்வளவு தேடியும் கிடைக்கவில்லை? கிடைத்த ஏட்டின் கடைசியில் 'ஸ்ரீ விஜய கண்ட கோபால தேவன்' என்று தெள்ளத் தெளிய தமிழில் கையொப்பம் இருந்தது. இவன் தான் காணிக்கை செலுத்திய கோமகன். ஸ்ரீ ஹஸ்திசைலநாதஸ்வாமியின் கோயிலுக்கு மேற்கேயுள்ள ஸ்ரீ சங்கரமடத்திலிருக்கும் ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகளுக்கு இக் காணிக்கை அர்ப்பணிக்கப்பட்டதாக வடமொழியில் தெளிவாகக் கூறுகிறது செப்பேடு. ஆம், கையொப்பம் தவிர மீதி வாசகம் முழுதும் வடமொழியில்தான் அமைந்திருக்கிறது. இவை ஏழெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தைய கிரந்த விபியில் பொறிக்கப்பட்டு சுலோகங்களாக அமைந்தவை. அளித்தவன் யார்? யாருக்கு அளித்தான் என்பவை மட்டுமின்றி அளிக்கப்பட்ட பொருளைப் பற்றியும் இந்தச் செப்பேடு தெரிவிக்கிறது. அம்பிகா என்ற ஒரு கிராமம் முழுவதுமே இந்தக் காணிக்கைப் பொருள். ஸ்ரீ விஜயகண்ட கோபாலனின் காணிக்கையான அது வேகவதியாற்றுக்கு வட கரையிலுள்ள வளமிக்க பகுதி. அதன் வளத்தைப் பற்றிய சுலோகங்களிலும் வளம் இருக்கிறது.

தினம் நூற்றியெட்டு அந்தணர்களுக்கு உணவு அளிப்பதற்காக இந்தக் கிராமம் ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்துக்கு அளிக்கப்பட்டது என்கிறது சாலனம்.

சரித்திரத்தை நிறுவிக் காட்டுவதற்கு மிகவும் வசதியாக, தானம் வழங்கப்பட்ட தேதியையும் இச்செப்பேடு கூறுகிறது. கர வருடம் ஒன்றில், சூரியன் கர்காடக ராசியில் இருக்கும்போது— அதாவது ஆடி மாதத்தில்—சுக்லபட்ச தசமியன்று, இந்து வாரமென்ற திங்கள் திருநாளில், அநுராத நட்சத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் காணிக்கை செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வளவு விரிவாக தானம் பற்றியும் தானம் அளித்தவர்-அளிக்கப் பெற்றவர் குறித்தும், தானம் வழங்கப்பட்ட தேதி

குறித்தும் இந்தச் சாலனம் சொல்லியும் கூட சரித்திரபூர்வமாக அதனைப் பற்றிய உண்மை இதுவரையிலும் சரிவர அறியப்படவில்லை. காரணம் முதல் செப்பேடு இவ்வளவு காலமாக வெளிப்படாததுதான்.

கி. பி. 1250-ம் ஆண்டு பட்டத்துக்கு வந்த விஜய கண்ட கோபாலன் என்ற ஒரு தெலுங்குப் பல்லவ மன்னனைச் சரித்திரம் அறியும். எனவே, முன்பு இந்தச் சாதனத்தைப் பரிசீலனை செய்திருந்த ஸ்ரீ டி. ஏ. கோபிநாத ரால், பேராசிரியர் ஸ்ரீ எஸ். வி. வெங்கடேசுவரா. ஸ்ரீ எஸ். கிருஷ்ண சாஸ்திரி, திவான் பகதூர் எல். டி. சுவாமிக்கண்ணுப் பிள்ளை முதலிய அறிஞர்கள் இது அந்தத் தெலுங்குப் பல்லவ மன்னனின் காணிக்கை என்றே கருதினர். கி. பி. 1291-ம் ஆண்டு கரவருஷமாதலால் இந்தக் காணிக்கை விஜய கண்ட கோபாலனின் ஆட்சிக் காலத்தின் நற்பத்தொன்றாவது ஆண்டில் அளிக்கப்பட்டது என்று அவர்கள் அநுமானம் செய்தார்கள். என்றாலும், கி. பி. 1291-ம் ஆண்டின் ஆடி மாத சுக்கிலபக்ஷ தசமி ஒரு சனிக்கிழமையாக இருக்கிறது; செப்பேடு சொல்லுவதுபோல் திங்கள் அல்ல. அன்றைய நட்சத்திரம் விசாகம்; அநுராத அல்ல. செப்பேடுகளில் தேதி விவரம் தப்புவது மிகவும் அரிது; எனவே இம்முரண்பாடுகளைக் கவனித்த இந்த அறிஞர்கள், தீர்மானமாகக் கால நிர்ணயம் செய்ய இயலவில்லை என்று தயங்கியப் பிறகு விஷயத்தையே விட்டு விட்டார்கள். (இந்த இரண்டாது ஏட்டைப் பற்றிய தகவல்கள் 1615-ம் வருஷத்திய 'எபிக் ராபிகா இண்டிகா'வின் பதினமூன்றாவது புத்தகத்தில் பேராசிரியர் வெங்கடேசுவரா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.)

முதல் ஏடு நெடுங்காலமாகத் தேடப்பட்டு வந்தது. ஒருவேளை 'இரண்டாம் ஏட்டில் காணக் கிடைக்காத தகவல்களை அது தெரிவிக்கக் கூடும்; இதுவரை நிச்சயப்படுத்திக் கூறமுடியாத கால விவரத்தை அது தெளிவாக்கக்கூடும்? என்று நான் நம்பினேன். என்னுடைய அதிர்ஷ்டம் என்றே சொல்லவேண்டும்; சில மாதங்களுக்கு முன்பு இந்த முதல் ஏடும் ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்திலிருந்து கிடைத்து விட்டது. அதோடு, ஸ்ரீ ஆசாரியசுவாமிகள் அதனை எனக்கு அனுப்பி வைத்ததும் நான் எதிர்பார்த்தது போலவே அது சந்தேகங்களைத் தீர்த்து வைத்ததும், நம்முடைய நல்வினைப் பயனேயாகும். இது சின்னஞ்சிறிய செப்பேடுதான். ஆனாலும் இத்தனை ஆண்டுகளாக ஆழப் புதைந்து

கிடந்த விவரத்தையல்லவா வெள்ளிடை மலையாக எடுத்துக் கூறிவிட்டது.

இந்தப் புராதன கிரந்த விபியை உள்ள படி புரிந்துகொள்வது மிகவும் கிரம சாத்தியமான காரியமாகும். சாலன சாஸ்திர விதிகளை மனத்தில் கொண்டு நீண்ட காலம் நுணுகி ஆராய்ந்த பின்னரே அதனைப் புரிந்துகொண்டு தேவ நாகரியில் பெயர்த்துத் தர இயன்றது. எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இந்த விபியிலும், அதனை எழுதும் முறையிலும் மத்திய சரித்திரக் காலத்துக்கே உரிய விசேஷ அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. அநேகமாக எல்லாச் செப்பம் பட்டயங்களிலும் போல், இதிலும் குறில் நெடில் இவற்றைப் பாசுபடுத்துவதில் அதிக அக்கறை காட்டப்படவில்லை. எனவே உள்ளபடி இதனைக் கொடுத்தால் இதிலுள்ள சிக்கல்களை 'நிபுணர்கள்' தான் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆகையால் நாகரப் பெயர்ப்பில் உசிதமான வரை மூலத்தைச் செப்பம் செய்து தந்திருக்கிறேன்.

முதல் செப்பேட்டில் ஆரம்பத்திலிருந்து ஏறக்குறைய எட்டாது சுலோகம் வரை காணப்படுகிறது. இருபதாவது சுலோகத்துடன் இரு சாலனங்களும் பூர்த்தியாகின்றன. அரசனின் பிரசஸ்தியைக் குறிக்கும் சுலோகளில் முதல் மூன்று சார்த்தூல விகீரீடித விருத்தத்திலும், நான்காவது மந்தாக்ராந்த விருத்தத்திலும், மீதமுள்ள பதினாறு சுலோகங்கள் அறுஷ்டுப் சந்தத்திலும் உள்ளன.

முதல் ஏட்டின் ஏழாவது சுலோகத்தில் தான் ஆராய்ச்சியைத் தூண்டிய முக்கியமான ஒரு விஷயம் கண்டிருந்தது. அதாவது இந்தக் காணிக்கையானது விஜய கண்ட கோபாலன் பட்டத்துக்கு வந்த பதினாறாம் ஆண்டு (பட்டாபிஷேசனத் தீர்த்தம் வர்ஷே ச ஸதி ஷோடசே) அர்ப்பிக்கப்பட்டதாக அதில் கண்டிருக்கிறது. இதன்படி, மேலே சொன்ன விஜய கண்ட கோபாலன் என்ற ஆந்திரப் பல்லவனே தானமளித்தவன் என்றால் 1266-ம் ஆண்டு தான் அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்: இது கூடிய அல்லது பிரபவ ஆண்டாகவே இருக்கும்; சாலனத்திலுள்ளது போல் கர அல்ல. எனவே இந்தத் தானமானது இதுவரை ஆராய்ச்சியாளர்கள் எண்ணிய அரசனுடையதாக இருக்கமுடியாது என்று திண்ணமாகத் தெரிந்து கொண்டேன். எனவே, புதிதாகவே கால நிர்ணயம் செய்யத் தொடங்கினேன். அதாவது, எந்த கர வருட ஆடிமாத சக்கிலபட்ச தசமியன்று திங்கட்கிழமையும், அநுராத நட்சத்திரமும் கூடி

யிருந்தன என்பதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்ப்பதெனத் தீர்மானித்தேன்.

ஆனால் எங்கே ஆரம்பிப்பது, எங்கே முடிப்பது என்ற வரையறையில்லாமல் காலக் கடலில் எப்படி இறங்குவது? இந்த வரையறையையும் எனக்கு அமைத்துக்கொடுத்து விட்டது புதிதாகக் கிடைத்த இந்தச் செப்பேடு.

இந்த ஏட்டின் மூன்றாவது சுலோகத்தில் கண்டுள்ள சோள நரேச்வரோ விஜயதே ஸ்ரீ கண்ட கோபாலக: என்ற வாசகமும், ஐந்தாவது சுலோகத்தில் சோள பார்த்திவ என்று காணும்பதமும் இந்தத் தான சாலனத்துக்குரிய மன்னன் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதையும், இதுவரை எண்ணியது போல் தெலுங்குப் பல்லவன் அல்லன் என்பதையும் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றித் தெரியப்படுத்தின. இந்தச் சோழ மன்னன் ஸ்ரீ கரிராஜ சைலம் என்ற ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி சேஷத்திரமாகிய காஞ்சீபுரத்திலுள்ள விஷ்ணு ஆலயத்துக்கு இதுவே இன்றைய அருளாளப் பெருமான் கோயில் என்று நிச்சயமாகியுள்ளது - பிராகாரம், மண்டபம், கோபுரம் எல்லாம் கட்டி, புதுப் புது விழாக்களையும் எடுப்பித்ததாக எடுத்த எடுப்பிலேயே தாமிர சாலனம் கூறுகிறது. இதைக் கொண்டு இவனது ஆணை எல்லையை ஊகிக்க முடிந்தது. இது விருந்து அவன் விஜயாலய சோழ வம்சத்துக்கு உட்பட்டு, விகீரமசும்புரம் என்ற நெல்லூரிலிருந்தும், தொண்டை மண்டலத்திலுள்ள காஞ்சியம்பதியிலிருந்தும் சாமந்த மன்னர்களாக ஆட்சி புரிந்த தெலுங்கு சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருக்கலாம் என்று எண்ணினேன். என் எண்ணத்துக்கு உரமிட்டது செப்பேடு சொன்ன இன்னொரு விஷயம். அதாவது இந்த அரசனின் இயற்பெயர் ஸ்ரீகண்ட கோபாலன் என்பதுதான்; இவனது திக்விஜயங்களாலேயே இவன் விஜயகண்ட கோபாலன் ஆனான் - ராகவன் விஜயராகவனானது போல, என்ற சமாசாரம். [யஸ்ஸர்வாம் அவநீம் விஜித்ய விஜய ஸ்ரீகண்ட கோபர்ல இத்யாக்யாவான் (சுலோகம் 2) விஜயதே ஸ்ரீகண்ட கோபாலக: (சுலோகம் 3) இந்தப் பெயர் அறிஞர்கள் நிர்ணயித்தது போல் அவன் தெலுங்குப் பல்லவனான விஜயகண்ட கோபாலனல்லன், ஆனால் தெலுங்குச் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்த வெறும் ஸ்ரீகண்ட கோபாலனாக இருக்க வேண்டுமென்பதைக் காட்டிற்று. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த மன்ம

ஸித்தியின் காலத்திலிருந்துதான் இந்த ஆந்திர சோழப் பரம்பரையைப் பற்றித் தெரிய வருகிறது. எனவே ஒரு மதிப்பாக அதற்கு இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து-அதாவது கி. பி. பத்தாவது நூற்றாண்டிலிருந்து-பதினேந்தாம் நூற்றாண்டு வரை வருகிற கர வருடங்கள் எத்தனையோ அத்தனையிலும் உள்ள ஆடி மாதங்களில் சுக்கிலபட்ச தசமி திதியில் என்ன கிழமை, என்ன நட்சத்திரம் என்று அறுபது ஆண்டுகளாகக் கணித்துக் கீழே தந்திருக்கிறேன்.

கர வருடத்துக்குச் சம இவ்வாண்டின் மான ஆங்கில ஆண்டு ஆடிமாத

	சுக்கிலபட்ச தசமிக்குச் சரியான ஆங்கில மாதமும், தேதியும்
கி.பி. 931	ஜூன் 27
„ 991	ஜூலை 24
„ 1051	„ 21
„ 1111	„ 17
„ 1171	„ 14
„ 1231	„ 10
„ 1291	„ 7
„ 1351	„ 4
„ 1411	„ 1
„ 1471	„ 26

அன்றைய கிழமை அன்றைய நட்சத்திரம்

திங்கள்	விசாகம்
வெள்ளி	ஜேஷ்டம்
ஞாயிறு	„
திங்கள்	அநுராதா
புதன்	„
வியாழன்	„
சனி	விசாகம்
திங்கள்	„
புதன்	„
வெள்ளி	அநுராதா

முடிந்த முடிபாகத் தானம் தரப்பட்ட தேதியைக் கண்டு கொண்டேன். கி. பி. 1111-ம் ஆண்டு ஜூலை 17 ந்த தேதிக்குச் சரியான கர வருட ஆடி, சுக்கிலபட்ச தசமி தினம், செப்பேட்டில் காண்பது போல் ஓர் அநுராத நட்சத்திரம் கூடிய திங்கட்கிழமையாகவே அமைந்திருக்கிறது அல்லவா? அன்றுதான் ஸ்ரீகண்ட கோபாலன் காஞ்சிபுரம் மடாதிபதிகளாயிருந்த ஒரு சங்கராசாரிய சுவாமி களுக்குக் காணிக்கை செலுத்தி, அதைச் செப்பேட்டிலும் பொறித்து, ஸ்ரீமடத்தில் ஒப்புவித்திருக்கிறான். இதைப் பற்றி

எள்ளளவும் ஐயமில்லை. தானமளித்த அரசனைப் பற்றிய விவரங்களை இனி ஆதாரபூர்வமாக ஆராயலாம்.

செப்பேடு கூறும் கிரிராஜ சைல விஷ்ணு ஆலயமென்பது காஞ்சிபுரம் அருளாளப் பெருமாள் கோவில் என்று கூறுவதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. எனவே இக்கோயிலுள்ள கல்வெட்டுக்களைப் பற்றி ஆராயலானேன். 1902-ம் ஆண்டு 'எபிகிராபிகா இண்டிகா'வின் ஏழாவது புத்தகத்தில் இக்கோயிலிலுள்ள ஒரு சிலாசாஸனத்தை டாக்டர் லூடர்ஸ் என்ற ஹாலந்து அறிஞர் பிரசுரித்திருப்பது இதற்குப் பேருதவி புரிந்தது. இந்தச் சாஸனத்தில் சக வருஷம் 1127-ல் தம்முளித்தி என்ற தெலுங்கு சோழ அரசன் நெல்லூரில் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்ட பின், (நெல்லூர் நகரே கிருதாபிஷேக:) ஸ்ரீ ஹஸ்தி சைலஸ்வாமிக்கு 'முட்டியம் பாக்கா' என்ற கிராமத்தை அர்ப்பணித்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறது. வடமொழிப் பாக்களால் ஆன கல்வெட்டு இது. இதில் தம்முசித்தியின் தகப்பனார் ஸ்ரீகண்டகோபாலர் என்றும், தாயார் ஸ்ரீதேவி என்றும், தமையன் மன்மளித்தி என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது:

ஸ்ரீகண்டகோபால ஸ்ரீ தேவீ வீரஸுத: மன்மளித்தி மஹாராஜ அநுஜன்மா, தம்முளித்தி மஹீபால:

தம்முளித்திக்கும் அவன் தந்தைக்கும் இடையே அவனது சகோதரனான மன்மளித்தி, இரண்டாவது பேட்டா ஆகியோர் அரசு புரிந்ததாக ஏனைய சான்றுகளிலிருந்து தெரிகிறது. தம்முளித்தியின் கல்வெட்டு சக வருஷம் 1127-ல், அதாவது கி. பி. 1205-ல் பொறிக்கப்பட்டது. விஜயகண்ட கோபாலனின் சாஸன காலம் கி. பி. 1111-ஆக இருக்கலாமென முன்பு முடிவு செய்தோம். இந்த விஜயகண்ட கோபாலனே தம்முசித்தியின் தந்தையான ஸ்ரீ கண்டகோபாலனென்றால் (இவனது இயற்பெயர் இதுதான் என்பதை முன்பு கண்டோமே) இருவர் ஆட்சிக்குமிடையே தொண்ணூற்று நான்கு ஆண்டுகள் இடைவெளி இருப்பது தெரியும். நான்கு

முதல் ஏடு: இரண்டாம் பக்கம்

स्वस्ति श्रीकरिराजशैल शिखरालंकार चिन्तामणे: विष्णोरुन्नत गोपुर प्रवितत प्राकार सम्पटपै:। नाना नव्य महोत्सवाधिकरणै: श्री गण्डगोपाल भूसुत्रामा कलयन्मुदं विजयते प्रत्यर्थिनिद्रावण:॥१॥

यत्कीर्तिस्
यस्योग्रत
यससर्वांस
ख्यावान्
य: कन्या
पूरितामा
य: कन्या
चोळनरे
यस्योदप्र
तेजोराशे:
धर्मेणार्या
विख्यातास
स्वस्ति श्री
स्वकञ्चोलप
विदुषां व
अशेषशा
शास्त्रेषु कु
सोयं श्रीग
पट्टाभिषेचन
उपोधनाय
स्वात्मारामा
मन्नर्क
एतद्
मिर्नुपप
सर्व स
कोपाल
आर्जीतम
आवतु कु
ववरत्तु
काणिक
पुणवर्
नामा? व
मेर्क्य
स्त्रिं स
हस्ति
मडे...
सेलुत्तु

யமில்லை. தானமளித்த
விவரங்களை இனி
ஆராயலாம்.

கூறும் கிரிராஜ சைல
மென்பது காஞ்சேபுரம்
குமாள் கோவில் என்று
வேண்டிய ஆதாரங்கள்
வே இக்கோயிலுள்ள
பற்றி ஆராயலா
ஆண்டு 'எபிகிராபிகா
ஏழாவது புத்தகத்தில்
ஒரு சிலாசாஸனத்தை
என்ற ஹாலந்து
சரித்திருப்பது இதற்குப்
புது. இந்தச் சாஸனத்தில்
1127-ல் தம்முளித்தி
சோழ அரசன் நெல்
சேகம் செய்து கொண்ட
நகரே இருதாபிஷேக:
வல்வாமிக்கு 'முட்டியம்
கிராமத்தை அர்ப்பணித்
கூறியிருக்கிறது. வட
கூட ஆன கல்வெட்டு
முசித்தியின் தகப்பனார்
மாவர் என்றும், தாயார்
ம், தமையன் மன்மளித்தி
யட்டுள்ளது:

பால ஸ்ரீ தேவீ வீரஸுத:
ஹாராஜ அநுஜன்மா,
பால:

கும் அவன் தந்தைக்கும்
னது சகோதரனான மன்ம
ட்டாவது பேட்டா ஆகி
ரித்ததாக ஏனைய சான்று
சரித்திருந்தது. தம்முளித்தியின்
க வரும் 1127-ல்,
1205-ல் பொறிக்கப்
ஜயகண்ட கோபாலனின்
கி. பி. 1111-ஆக இருக்க
ப்பு முடிவு செய்தோம்.
ட்ட கோபாலனே தம்மு
த்தையான ஸ்ரீ கண்ட
கூறல் (இவனது இயற்
ன் என்பதை முன்பு கண்ட
சுவர் ஆட்சிக்குமிடையே
நான்கு ஆண்டுகள்
குப்பது தெரியும். நான்கு

இரண்டாம் பக்கம்

சுரேல சிவரால்கார சிந்தாமனோ:
ர பவிரத பிராகார சம்மட்பை: |
ஹிசுவாடிகரணை: ஶ்ரீ கண்டகோபால
ஹி விஜயதே ப்ரத்யர்திநித்ராவண: || 1 ||

यत्कीर्तिस्तुहिनांशुशेखरमणे: आवास भूमिधरो
यस्योप्रतर: प्रतापवलयो मेरुसुरावासभू: |

यससर्वाभवनीं विजित्य विजय श्रीगण्डगोपाल इत्या-
स्यावान् भुवने धनञ्जय इव प्रख्यातशौर्यो नृप: || २

य: कन्या पृथिवीधनाचलमहादानांबुधारा परीवाहै:
पूरितमातनोति जलधि नित्यं विशुद्धात्मनाम् |

य: कन्यामणिमेव कृपया पुत्रं कुलांकुरकं लेभे
चोलनरेश्वरो विजयते श्रीगण्डगोपालक: || ३ ||

यस्योदप्रभवज बिलसित: फल्गुनस्येव तादृक्
तेजोराशे: पवनतनय: पावनी यस्य कीर्ति: |

धर्मेणास्यास्मुचिरभवने: पालनादस्य लोके
विख्यातासीद्विजयपदवत् गण्डगोपालसंज्ञा || ४ ||

स्वस्ति श्रीमान्त्रिभुवन + क
+ चक्रवर्ती महाबल:*

त्पकञ्चोलपार्थिव आर्थिनामाश्रितानाञ्च
विदुषां कल्पपादप: || ५ ||

अशेषशास्त्रजलधिपारगै: परिवारित:
शास्त्रेषु कुशलशूर: क्षमामूर्त: परन्तप: || ६ ||

सोयं श्रीगण्डगोपाल शोऽहमापतिरात्मन:
पट्टाभिषेचनादूर्ध्व वर्षे च सति षोडशे || ७ ||

तपोधनाय मुनये शिवध्यानरतात्मने |
स्वात्मारामाय विदुषे पोपिलिप्रथितात्मने || ८ ||

மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலம் தொண்
ணுற்று நான்கு ஆண்டுகளில் பரவி
யிருப்பதென்பது நம் சரித்திரத்தில்
சர்வ சகஜமே. ஆகவே விஜயகண்ட
கோபாலனைக் குறித்த நம் அநுமானம்
ஊர்ஜிதமாகிறது. அவனது காலம் முத
லாவது குலோத்துங்க சோழனின் கால
வரைக்குட்படும்.

காணிக்கை அளிக்கப்பட்ட ஆசாரிய
புருஷர் யார் என்று தெரிந்துகொள்ள
லாமா? ஹஸ்தி சைல நாதராலயத்துக்கு
மேற்கேயுள்ள மடத்தில் வசிக்கும்
ஸ்ரீ சங்கரா சாரிய சுவாமிகளுக்கு - [ஸ்ரீ
ஹஸ்தி சைலநாதஸ்ய நிலயாத் பச்சிமே
மடே. . ஸ்ரீ சங்கரா ர்ய குரவே] காணிக்கை
செலுத்துவதாகக் கூறும் சாஸனம்,

அந்த ஆசாரியர்களை ஆத்மா நந்தத்தில்
தினைக்கும் ஞானி, 'பொப்பிள்ளி' என்று
பிரசித்தி பெற்றவர் (ஸ்வாத்மா ராமாய
விதுஷே, பொப்பிள்ளி ப்ரதிதாத்மனே)
என்று புகழ் பாடுகிறது. பொப்பிள்ளி
என்பது கேரளம் அல்லது ஆந்திர தேசத்
தின் ஓர் இல்லப் பெயர். (இன்றைக்கும்
மலையாளத்தில் ஸ்ரீ ஆதி சங்கரபகவத்
பாதர்களைக் குறிப்பிடும்போது கைப்
பிள்ளி என்னும் அவரது இல்லப் பெயரை
யும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறார்கள்.) காம
கோடி பீடத்தின் குரு பரம்பரையைப்
பார்த்தால் கி. பி. 1111-ம் ஆண்டு
அதில் ஆரோஹணித்திருந்தவர் இப்
பீடத்தின் நாற்பத்தி ஏழாவது அதிபதி
களாகிய மூன்றாவது சந்திரசேகரேந்திர
சரஸ்வதி சுவாமிகள் என்று தெரிகிறது.
கி. பி. 1098 லிருந்து 1160 வரை
இவரது அருளாட்சி நடைபெற்றது.
அதோடு, இவரது பூர்வாசிரமப் பெயர்
ஸ்ரீகண்டர் என்றும் இவர் ஆந்திர
தேசவாசி என்றும் குரு பரம்பரை பகர்
கிறது. ஆகவே பொப்பிள்ளி என்பது
ஆந்திர நாட்டில் 'இண்டி பேரு' எனப்
படும். இவரது இல்லப் பெயரே எனக்
கொள்ளலாம். இத்துறவி மன்னர்
ஸ்ரீகண்டருக்குத்தான் முடிமன்னன்
ஸ்ரீகண்டன் அம்பிகாபுரத்தை அர்ப்பணித்
திருக்கிறான்.

அர்ப்பணப் பொருள் அம்பிகாபுரம்
என்ற கிராமமெனக் கண்டோம். இது
யைர கோஷ்டியத்தைச் சேர்ந்தது
என்று சாஸனம் சொல்லுகிறது. இதுவே
தமிழில் எயிற்கோட்டம் எனப்படுவது.
இது தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள
'எயிர்' என்ற கிராமத்திலிருந்து வந்த
பெயராகும். க்ருத்ரபுரத்துக்குக் கிழக்கில்
அம்பிகாபுரம் இருப்பதாகக் காண்கிறது.
இந்த க்ருத்ரபுரமே ஐடாய தீர்த்தம்
எனப்படும் திருப்புக்குழி. காஞ்சேபுரத்
துக்கு மேற்கில் இந்த அம்பிகாபுரம்
அமைந்திருப்பதாகவும், இதற்கு
முறையே வடக்கிலும் தெற்கிலும்
சிறு நன்னியும், கைதடுப்பூரும் உள்ள
தாகவும் செப்பேடு சொல்கிறது. சிறு
நன்னியே இன்றைய சிறுணை என்றும்
கைதடுப்பூரே இன்றுள்ள கதிர்பூர்
என்றும் உறுதி கொள்ளலாம். இதில்
மிகவும் முக்கியமான விஷயம், இந்த
இடங்களால் சூழப்பட்ட அன்றைய
அம்பிகா கிராமம் இன்றும் அம்பி என்றே
அழைக்கப்படுவதுதான்.

இந்த சாஸனத்தில் ஸ்ரீ சங்கரமடம்
ஹஸ்தி சைலம், அதாவது திரு அத்தியூர்
என்ற விஷ்ணு காஞ்சியிலுள்ளதாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'மடாமயைத்'

इन्द्रोर्वारेण युक्तायां दशम्यां सुसुहूर्त्के ।
 पृथग्विधरसोपैतैर्भैरमृतसंमितैः ॥ १२ ॥
 नित्यमष्टशतानाञ्च तोषणाय द्विजन्मनाम् ।
 प्राञ्चं गृध्रपुरात् काञ्चीपुरात् प्रत्यञ्चमुत्तरम् ॥ १३ ॥
 कैदङ्गुपूरुतो ग्रामात् शिरुनन्नेश्च दक्षिणम् ।
 वेगवत्युत्तरतटी सीमाराமैकमण्डनम् ॥ १४ ॥
 नालिकेराम्नपनसतालहिन्तालशोभितम् ।
 गाना भूरुहवाटिनां पुष्पसौरभवாसितम् ॥ १५ ॥
 यैरकोष्ठियमजस्नेन्दुமौலकारुण्यरक्षितम् ।
 ஔங்கிகாபுரநாமானம் ग्रामचिन्तामणीन् ददौ ॥ १६ ॥
 भूमेरस्याः प्रदानेन यावच्चन्द्रार्कयोर्गतिः ।
 श्रीहस्तिशैलनिलयः प्रीयतां परमेस्वरः ॥ १७ ॥
 इत्थमुत्तुङ्गया भक्त्या निधाय मनसीश्वरे ।
 देवश्रीगण्डगोपाल चोळशंकरयोगिने ॥ १८ ॥
 भूदानशासनं स्वस्य हस्तसंलिखिताक्षरम् ।
 अदादुन्नतधर्मस्य लाभाय शुभचेतसा ॥ १९ ॥
 दानपालनयोर्मध्ये दानात् श्रेयोनुपालनम् ।
 दानात् स्वर्गमवाप्नोति पालनादक्युतं पदम् ॥ २० ॥

இன்று நாம் கூறுகிறோம். ஆம், ஸ்ரீ
 கிருஷ்ண தேவராயரை அசோகன்,
 ஹர்ஷன், ராஜராஜசோழன் முதலிய
 ஆதரிச மன்னர்களுடன் வைத்தல்லவா
 போற்றுகிறோம்? அந்தக் கிருஷ்ண தேவ
 ராயரும் போற்றி வழிபட்டது ஸ்ரீ காம
 கோடி பீடம். அதனைப் பெருமையோடு
 பகரும் பட்டயங்களையும் தான் அவர்
 விட்டுச் சென்றிருக்கிறாரே!

சகவருடம் 1444 (கி. பி. 1522)-ல்—
 அது ஒரு சுபானு ஆண்டு-மார்கழித்
 திங்கள் சுக்கிலபட்ச கோத்வாதசி திதி
 யன்று கிருஷ்ணவேணி (கிருஷ்ண) நதிக்க
 ரையில் அவரது காணிக்கை அளிக்கப்
 பட்டது. காஞ்சீபுரத்தைத் தலைநகராகக்
 கொண்ட யதி, ஸ்ரீ மகா தேவேந்திர
 சரஸ்வதி சுவாமிகளின் சிஷ்யர் ஸ்ரீசந்திர
 குட சரஸ்வதி சுவாமிகளுக்கு அதை
 அளித்ததாகச் செப்பேட்டில் பொறித்
 திருக்கிறது. சந்திரகிரி ராஜ்யத்தில்,
 செங்காட்டுக் கோட்டத்திலுள்ள பொட
 லூர், காட்டுப்பட்டி என்ற கிராமங்களை
 காணிக்கைப் பொருள்கள். பொடலூருக்
 குக் கிருஷ்ணராயபுரம் என்று பெயரிட்டு
 ஆத்மார்ப்பணம் செய்வது போன்ற
 சுவாநுபூதியோடு கிருஷ்ணதேவராயர்

ஆசாரியர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்
 திருக்கிறார். ஆனால் இன்றும் அந்தக்
 கிராமம் பொடலூர் என்ற பழைய
 பெயரிலேயே காஞ்சீபுரம் தாலுகாவில்
 இருக்கிறது. காட்டுப் பட்டியானது
 ஸ்ரீ பெரும்பூதார் தாலுகாவில் காட்
 டேரிப்பட்டி என்ற பெயருடன் உள்ளது.
 ஸ்ரீ காமகோடிபீட குரு பரம்பரையீ
 லிருந்து, செப்பேடு கூறும் ஆசாரியர்
 ஐம்பத்தைந்தாவது பீடாதிபதிகளான
 இரண்டாவது சந்திரகுடர் என்று
 ஊர்ஜிதமாகிறது. கிருஷ்ணதேவராயனின்
 தமையன் வெகுமானம் செய்த ஸ்ரீ மகா
 தேவரே இவரது குரு ஆவார்.

தமையனைப் போலவே இவரும் இரண்
 டாம் முறையாக ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்
 துக்குச் சம்பாவனை செய்திருக்கிறார். சக
 1450-ம் ஆண்டு (கி. பி. 1528) விரோதி
 வருடம், வைகாசி விசாகப் பூர்ணிமை
 யன்று ஸ்ரீ சந்திரகுட சரஸ்வதியை
 அடுத்துப் பீடாரோஹணம் செய்த
 ஸ்ரீ சதாசிவேந்திர சரஸ்வதி சுவாமி
 களுக்கு, அதே துங்கபத்திரை தடத்தி
 லுள்ள விருபாட்சர் சந்நிதியில்
 காணிக்கை செலுத்தியிருக்கிறார் பேர
 ரசர் கிருஷ்ணதேவராயர். சஹீரா நதிக்க
 ரையிலுள்ள, சங்கிலிப்பட்டுச் சீமை
 யைச் சேர்ந்த உதயம்பாக்கம் என்ற
 கிராமத்தைக் கொடுத்ததாகச் செப்
 பேட்டில் கண்டிருக்கிறது. சஹீரா நதி
 தான் பாலாறு என்பது வெளிப்படை.
 செங்கல்பட்டுத் தாலுகாவில் உதயம்
 பாக்கம் கிராமம் அந்தப் பழைய பெயர்
 மறையாமலே இன்றும் உள்ளது. சர்
 வக்ஞ சதாசிவ போதர் என்ற புகழ்
 வாய்ந்த மகான் ஸ்ரீசதாசிவேந்திர
 சரஸ்வதி சுவாமிகள். இவர் இப்பீடத்
 தின் ஐம்பத்தாருவது அதிபதி. கி. பி.
 1524 லிருந்து 1539 வரை ஞான ஆட்சி
 செலுத்தியவர்.

கிருஷ்ண தேவராயர் சாமானிய
 சாமந்த மன்னரல்லர். சக்கரவர்த்தி
 என்றே விருது பெற்றவர். இவர் திருப்
 பணிகள் செய்திருப்பது பிரசித்தி
 பெற்ற புராதனப்பதிகளான திருப்பதி,
 ஸ்ரீ சைலம், சிம்மாசலம் போன்ற தலங்
 கள்தாம். இவர் அடுத்தடுத்துக் காம
 கோடிபீடத்தை அலங்கரித்த இரண்டு
 ஆசாரிய புருஷர்களுக்கும் தாமே
 காணிக்கை செலுத்தினார் என்பதிலிருந்து
 நமது ஸ்ரீ மடத்துக்கு எவ்வளவு பெருமை
 யான இடம் அளித்து வழிபட்டார்
 என்பதும், ஆசாரிய சுவாமிகளின் ஆசி
 யைப் பெற வேண்டுமென்பதில் எவ்வளவு
 நாட்டம் கொண்டிருந்தார் என்பதும்
 தெரிகின்றன. அந்நாள் பொதுமக்களும்

ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்தை மகாசுஷேந்திரங்களுக்குச் சமமாகப் பாவித்தனர் என்பதும் இதிலிருந்து வெளியாகிறது.

விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தை ஆண்ட வம்சங்களில் கடைசியான ஆரவீடு வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஒரு செப்பேடு ஸ்ரீ காமகோடிபீட நூல் நிலையத்திலுள்ளது. இந்த சாஸனத்திலும் முதல்-ஏடு மாத்திரம்தான் இருக்கிறது. இதில் இந்தக் குடியைச் சேர்ந்த அரசர்களின் வம்சாவளி மட்டுமே இருக்கிறது. மற்ற ஏடுகள் இல்லாததால் எந்தக் காணிக்கையை ஓட்டி இந்த சாஸனம் அளிக்கப்பட்டது என்பதை அறிய இயலவில்லை.

கோல்கொண்டா நவாபின் முக்கியமான இரு மந்திரிகள் ஸ்ரீ காமகோடிபீடத்துக்குக் காணிக்கை அளித்துள்ளனர் என்ற விஷயம் வேறொரு செப்பேட்டின் வாயிலாக அறியப்படுகிறது. அக்கன்னா, மாடன்னா என்ற சகோதரர்களே அந்த மந்திரிகள். இவர்கள் இராம பிரானின் பேரருளுக்குப் பாத்திரமான பக்த ராமதாஸரை இவ்வுலகுக்கு அளித்த புண்ணியவதியின் சகோதரர்களே.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி சாரதா பீடாதிபதிபரும், ஸ்ரீ மகாதேவேந்திர சரஸ்வதியின் சிஷ்யருமான ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திரி சரஸ்வதி சுவாமிகள் ஹொய்சால கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த ராமசாஸ்திர என்ற வேதியருக்கு சம்பாவனை செய்த விவரத்தைக் கூறுகிறது ஒரு செப்பேடு. அதில்தான் இவ்விரு மந்திரிமாரும் சகவருஷம் 1608 (கி. பி. 1686)-ம் ஆண்டு வைகாசி மாதப் பெளர்ணமி தினத்தில் நிகழ்ந்த சந்திர கிரகண புண்ணிய காலத்தில் மேலுபாகா என்ற கிராமத்தைக் காமகோடி பீடத்துக்கு அளித்த விவரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பூமியில் சிறிதளவும், மடத்திலிருந்து வருடத்துக்கு இரண்டு வராகனும், வீடு கட்டிக்கொள்ள மனையும் மேலே கண்ட ராம சாஸ்திரிகளுக்குக் காமகோடி பீடாதிபரால் அளிக்கப்பட்டதாகச் செப்பேடு சொல்கிறது.

புதுக்கோட்டை மன்னர்களும் ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்துக்குப் பொருள் உருவில் மரியாதை செலுத்தியுள்ளனர். அதன் அரசர்களில் ஒருவரான விஜய ரகுநாதத் தொண்டைமான் கொள்ளிடத்துக்கு வடகரையிலுள்ள அன்பில் கிராமத்தில் காணிக்கையளிக்க முன் வந்ததாக ஒரு சாஸனம் இருக்கிறது, சக 1616 (கி. பி. 1691)-ல் காணிக்கை சமர்ப்பணமாகியிருக்கிறது.

ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்தின் பிரதிநிதியாக வெங்கடகிருஷ்ணய்யன் என்பவர் கீழ்க்கண்ட காணிக்கைகளைச் செப்பேட்டில் எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்:

(1) தொண்டைமானின் சேவகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் ஸ்ரீ மடத்துக்கு மாதம் ஒரு குருணி நெல் வீதம் அளிக்க வேண்டும். (2) அதோடு அவர்கள் பத்து பத்து பேர்களாகச் சேர்ந்து ஒருவடைய சம்பளத்தை 'உம்பலமாக'ச் செலுத்த வேண்டும். (3) மேலும் ஆண்டொன்றுக்கு எட்டு மரக்கால் நெல் அளிக்க வேண்டும். (4) பள்ளையச் சொத்துக் கட்டளை என்ற பெயரில் அவர்கள் நான்தோறும் மூன்றுபடி அரிசி வழங்கவேண்டும். (5) வருடத்துக்கு ஒரு முறை ஒவ்வோர் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இரண்டு உடைகள் கொடுக்கவேண்டும்.

மதுரை மன்னர்கள் மட்டும் இந்த மடத்துக்குக் கைங்கரியம் செய்யத்தவறி விடுவார்களா என்ன? பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் மதுரையை ஆண்டு வந்த ஸ்ரீ விஜயரங்க சொக்கநாதன் அளித்த ஒரு காணிக்கையைக் கூறும் செப்பேடு மடத்தில் உள்ளது, சக வருடம் 1630 (கி. பி. 1708), விக்குதி ஆண்டு, கார்த்திகை மாதம் சுக்கில பக்ஷப் பிரதமையில்—அது ரோகினி நட்சத்திரம் கூடிய ஒரு திங்கட்கிழமை—அந்த அரசன், கஜாரண்ய சுஷேத்திரம் பொன் வாசி கொண்டான் வீதியிலுள்ள ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்துக்குச் சொந்தமான மடத்தில் தினந்தோறும் வேதியர்களுக்குப் போஜனம் செய்விப்பதற்கான இந்தச் காணிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறான். லோககுரு ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியரின் ஆக்ஷேபத்தின் மீது இதனை அளித்ததாகச் சாஸனத்தில் இருக்கிறது, தொட்டியம் சீமையிலுள்ள மகேந்திரமங்கலம், கிருஷ்ணபுரம், காரக்காடு, கொண்டையம் பேட்டை, திருச்செந்துறை சீமையிலுள்ள மங்கமாம்பாபுரம், தின்னம் சீமையைச் சேர்ந்த அரியூர், கோலாட்டுக்கு உட்பட்ட அரியமங்கலம் முதலிய இடங்களிலிருந்து பூதானம் செய்திருக்கிறான் விஜயரங்க சொக்கநாதன். கஜாரண்யம் என்பது திருவாணைக்கா என்ற திருப்பதியாகும். திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுடன் தொடர்புடையது பொன்வாசிக் கொண்டான் தெருவு. இச்செப்பேடு வழங்கப்பட்ட காலத்தில் பீடாதிபதிகளாக இருந்தவர் அறுபத்தோராவது ஜகத்குருவான மூன்றாம் மகாதேவேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் (1704—46) ஆவார். இதே செப்பேட்டில் இன்னும் சில தான விவரங்களும் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

காவே
வதற்கா
டிய
ஞானக்
இப்பீட
வராக்
வழி செ
கரையி
'சேய்'
மடத்து
திருக்கி
சுவாமி
காணிக்
அவன்.
ஜகத்கு
நான்பு
சாப்பா
அதிரச
(என்ன
விளக்கு
ஸமரு)
எண்ண
கிறான்
மகா
வாளரா
மகம்
காணிக்
குறிப்பி
காஞ்சி
கோல்க
குதுப்ப
என்பவ
செலுத்
ஆண்டு
யன்று
மடம்
ஆசாரி
யிருக்கி
விஷயம்
*
சக்கரவ
வந்தது
நாதர
என்பது
ஆண்டு
வாறு
களை சா
கிடவே
கி. பி.
இக் கு
பொரு
ஆர். ச
ரீகார்டு
பரிசீலி
காணம்
கிறார்.

காவேரி கொள்ளிடத்தில் பரிசல் ஓட்டு வதற்காக அரசனுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியிலிருந்து, அடியாரை அஞ்ஞானக் கடலிலிருந்து கடத்துவிக்கும் இப்பீடத்துக்கும் தினந்தோறும் ஒரு வராகன் கொடுக்கவும் மதுரை மன்னன் வழி செய்திருக்கிறான். காவேரியின் இரு கரையிலுமுள்ள வயல்களிலிருந்து ஒரு 'சேய்' வயலுக்கு ஒரு 'தூம்' நெல் வீதம் மடத்துக்கு கிடைக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறான். மேலும் ஜம்புகேசுவர சுவாமியையே காமகோடி பீடத்துக்குக் காணிக்கை அளிக்கச் செய்திருக்கிறான் அவன். ஜம்புகேசுவரர் ஆலயத்திலிருந்து ஜகத்குரு மடத்துக்குப் பிரதி தினமும் நான்கு படி அரிசி, இரண்டு வேளைச் சாப்பாடு, இரண்டு தோசை, இரண்டு அதிரசம், ஒரு சகியன் ஆகியவையும் (என்ன கச்சிதமான கணக்கு பாருங்கள்!) விளக்குக்கு எண்ணெய்க்காக (தீபம் ஸமரு) நாள்தோறும் முக்கால் படி எண்ணெயும் கொடுக்க வகை செய்திருக்கிறான் விஜயரங்க சொக்கநாதன்.

மகாமதி என்று போற்றப்படும் பேரறிவாளரான ஆசாரியரின் இப்பீடத்துக்கு மகம்மதிய மன்னன் ஒருவனும் காணிக்கை அளித்திருக்கிறான் என்பது குறிப்பிட வேண்டிய விஷயம் அல்லவா? காஞ்சிக்கு எத்தனையோ தொலைவிலுள்ள கோல்கொண்டாவிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த குதுப்பரா வம்சத்தைச் சேர்ந்த தானாஷா என்பவன் இந்தக் காணிக்கையைச் செலுத்தியிருக்கிறான். ஹிஜிரி 1088-ம் ஆண்டு ஷௌவல் மாதம் முதல் தேதியன்று இந்த முஸ்லீம் மன்னன் சாரதாமடம் எனப்படும் காமகோடி பீடத்தின் ஆசாரியர்களுக்குக் காணிக்கை செலுத்தியிருக்கிறான்.* அன்றோடு முடிந்துவிட்ட விஷயமல்ல அது. ஆண்டொன்றுக்கு

* இதுவரை இந்த மன்னன் முகலாயச் சக்கரவர்த்தி பஹதூர்ஷா என்று கருதப்பட்டு வந்தது. இக்கருத்தை வெளியிட்ட ஸ்ரீ கோபி நாதராவ் முதலிய அறிஞர்கள் ஹிஜிரி 1088 என்பது கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தில் 2710-ம் ஆண்டு என்று கணக்கிட்டதாலேயே இவ்வாறு எண்ணினர். ஆனால் முஸ்லீம் வருஷங்களை சாந்திராயண மாத சங்கியைப்படி கணக்கிட வேண்டுமாதலால் ஹிஜிரி 1088 என்பது கி. பி. 1667 என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். இக்கருத்துக்கிசைவாகவே போபால் புதை பொருள் இலாகா டைரக்டர் டாக்டர் ஆர். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஹைதராபாத் ரிகார்டு ஆபீசில் உள்ள பாரசீக பர்மான்னைப் பரிசீலித்து இந்த முகம்மதிய மன்னர் மேற்காணும் தானாஷா என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்.

நூற்றுப் பதினைந்து வராகன்கள் சமர்ப்பிப்பதாகச் செப்பேட்டில் கூறியிருக்கிறது. அந்தணர்களுக்கு உணவளிப்பதற்காக இது பயன்படும் என்று செப்பேடு தெரிவிக்கிறது.

இச்செப்பேட்டில் பல விசேஷங்கள். விஷயத்தின் விசேஷம் தவிர வாசகம், லிபி எல்லாவற்றிலும் பல புது அம்சங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. தெலுங்கு எழுத்திலுள்ளது செப்பேடு. ஆனால் மொழியோ பாதி வடமொழியும் பாதி பாரசீகமுமாக உள்ளது. முகலாய மன்னரை ஜில்ல-இல்-உலா (ஆண்டனின் பிரதிநிதி), திவானி ஹுமாயும் (ஏக சக்ராதிபதி), கெலாபாத் மசஹலா ('காலிப்' போன்ற கௌரவம் உடையவர்), பர்மான் பரானு ஜஹாமதா (மற்ற அரசர்களால் பணியப்பட்டவர்) என்றெல்லாம் பாரசீக மொழியில் வர்ணித்திருக்கிறது. காஞ்சியையும் காமகோடி ஜகத்குருவையும், ஆதி தேவதையான சந்திரமௌளீசுவரனையும்.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமத் அகில பூமண்டலாலங்கார, த்ரயஸ் த்ரிம்சத்த்கோடி தேவதா ஸேவித, ஸ்ரீ காமாஷிதேவீ ஸநாத, ஸ்ரீமத் ஏகாம்ரநாத ஸாஷாத் கார, பரமதிஷ்டான, க்ருதாதி சதுர்யுக, ஸகல தார்மிக, ராஜபரிபாலித, ஸகல வேத சாஸ்த்ர மூல பூத, ஸ்த்ய விரத நாமாங்கித காஞ்சி திவ்ய சேஷத்ரே, சாரதா மட ஸம்ஸ்தித ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரிய ஸ்ரீ சங்கரா சார்ய பூஜித, ஸ்ரீ சந்திர மௌலீசுவர ஸ்வாமிய என்று பரவசமாக வடமொழியில் வர்ணிக்கிறது சாஸனம்.

உருவ வழிபாட்டையே நம்பாத பிற மதத்தைச் சேர்ந்த ஓர் அரசன், இவ்வளவு பாராட்டிப் போற்றிப் புகழ்ந்து நம் பீடத்தின் அதிபர் ஒருவருக்குக் காணிக்கை அர்ப்பணம் செய்தான் என்பதிலிருந்து ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்தின் அருள் எல்லை எவ்வளவுக்கு பரவியிருந்திருக்கிறது என்பதும் அதன் ஆசாரிய புருஷர்கள் எத்தகைய விசால மனத்தினராக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதும் வெள்ளிடைமலையாகத் தெரிகிறது.

ஃ ஃ ஃ

ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்தின் இந்தப் பழம் பெருமையை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும் போது நம் உள்ளம் பேருவகை அடைகிறது. ஆனால் நாம் செப்பேட்டில் பொறித்துள்ள வாசகங்களை நினைத்துப் பெருமைப்படுவதோடு நின்று விடக் கூடாது. பீடத்தின் ஆதி அதிபர்களான ஸ்ரீ பகவத்பாதர்களின் மறு உருவாக

விளங்கி இன்று அறம் வளர்த்து வரும் ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகளின் அருளுரைகளை நம் இதய ஏட்டில் பொறித்துக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதே அதைவிட முக்கியம்.

முற்றும் துறந்த முனிபுங்கவரான அந்த மகான் உலகுக்கு வழிகாட்டுவ தொன்றுக்காகவே பலவித தர்மங்களையும் ஆசாரங்களையும் வழுவறக் கடைப்பிடிப்பதைத் தம் ஸ்வதர்மமாகக் கருதி வாழ்கிறார்கள். இதில் அவர்கள் காட்டும் அதே திடபுத்தியுடனும், ஈடுபாட்டுடனும் நாம் அவரது உபதேசங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். அதனால் பயன்பெற வேண்டும். இந்த மன உறுதியையும், சிரத்தையையும் நாம் அவரிடமிருந்தே பிரார்த்தித்துப் பெறலாம். இதற்காக நாம் அவருக்குத் தரவேண்டியது நம் இதயபூர்வமான பக்தியைத் தான். கள்ளம் நிறைந்த நம் உள்ளத்தை அவருக்குச் சமர்ப்பித்தே விலைமதிப்பற்ற அருளைப் பெற்று விடலாம். பின் வரும் சுவோக அஞ்சலி புஷ்பத்தால் காலத்தை வென்ற அந்தக் கருணை மூர்த்தியை அர்ச்சித்து, அவரது தண்ணருளைத் தந்தருளுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

गणेशं दीनदीनः त्वमिह
शिवतनुः गणसे दीनबन्धुः
चिच्छक्त्याः कामकोट्याः हितमथ
भगवत्पादसंस्थापितार्घ्यम् ।
पीठं विश्वप्रशस्तं कलयसि
महसा सद्गुरो ज्ञानमूर्त्तं
त्वत्पादांभोजयुग्मार्पितज-
निमव मामाविलं पापपङ्कैः ॥

சத்குருவே! சித்தசக்தியான ஸ்ரீகாமகோடியன்னைக்கு மிகவும் உகந்த பீடத்தை—பகவத்பாதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, உலகெங்கும் புகழ் பரப்பும் பீடத்தை—தம் மகிமையால் அலங்கரிக்கும் ஞானமூர்த்தியே! மங்கள் உருவினான ஈசனின் மாற்று வடிவமான தங்களைத் தீனபந்து என்று உலகம் போற்றுகிறது. நானே தீனர்களிலும் பரமதீனன். எனினும் பாபச் சேற்றினால் மாசுற்ற என் பிறவியைத் தங்கள் அடியினைத் தாமரைகளில் அர்ப்பணம் செய்துவிட்டதால் என்னை யும் கடைத்தேற்றியருள இறைஞ்சுகிறேன்.

உதவி: கல்கி தீபாவளி மலர்

ஸத்யம்தான் என்றைக்கும் நிலைத்துநிற்கும். பொய் வெகுகாலம் நிற்காது. ஸத்யத்தால் தேவயானம் என்ற வழியை விஸ்தாரமாகச் செய்யலாம். இவ்வழியாகச் சென்றோர் எல்லா ஸுகங்களையும் அடைவர். ஸத்யமே ஞானத்திற்குச் சிறந்த ஸாதனம். முடனுக்கு தூரத்திலும், வித்வானுக்கு அருகிலுமுள்ள ஆத்மாவை கண்ணால் அல்லது மற்ற ஸாதனங்கள்கொண்டு காணமுடியாது. ஞானத்தாலும், தியானத்தாலுமே தரிசிக்கலாம். நினைத்த லோகத்தை அடையும் சக்தி உள்ளவன் ஞானி. அவனைப் பூஜிப்பாயாக.

—ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதர்.

நாம் நன்றாகப் பேசுகிறோம். எழுதுகிறோம். உலகம் புகழ்ந்து மாலை போடுகிறது. இம்மாதிரி சமயங்களில் நமக்கு அகம்பாவம் சுலபமாக வந்துவிடும். அப்போது யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் புகழ்ச்சிக்கெல்லாம் உண்மையான தகுதி நமக்கு உண்டா? எல்லாம் அம்பாளுடைய அநுக்ரஹம் அல்லவா? எந்த இடத்திலிருந்து நமக்கு அந்தச் சக்தியெல்லாம் வந்ததோ அந்த இடத்திற்கே நம் புகழ், ஸ்தோத்ரம் எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணம் பண்ணிவிட்டால் நமக்கு ஒரு குறையும் இல்லாமல் மேலும் மேலும் அம்பாளுடைய அநுக்ரஹம் கிடைக்கும். அகம்பாவமே உண்டாகாது. நல்லதோ கெட்டதோ எல்லாவற்றையும் அம்பாளுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு, அவளுடைய சரணகமலத்தை நாமும் கொஞ்சம்கூட அகம்பாவம் இல்லாமல் தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் சேஷம் அடைவோம். லோகம் முழுவதும் சேஷத்தை அடையும்.

—ஐகத்குரு ஸ்ரீகாமகோடி பெரியவர்கள்.

Go for VIKAS - the Winner

Syndicate Bank's Vikas Cash Certificates fetch attractive returns on your investment.

They come in denominations of Rs. 500 and multiples thereof.

They are best medium term investment earning Compound Interest. A Certificate of Rs. 500 fetches you Rs. 651.50 after 36 months; and

There are fabulous cash prizes ranging from Rs. 1,000 to Rs. 25,000.

Step into any of our branches for more details.

SYNDICATE BANK

WHERE SERVICE IS A WAY OF LIFE

Head Office : Manipal 576 119 (Karnataka)

தந்தி: " தம்பி "

போன்: 2311

எங்கள் சொந்தத் தறியில்....

அழகிய நவீன பார்டர்களில் தயாரிக்கப்படும் பட்டுச் சரிகை சேலைகள், ரவிக்கைகள், பாவாடைகள், தாவணி ரகங்கள், சேலம் வெண்பட்டு சரிகை போட்ட வேஷ்டி, துப்டா ரகங்கள், கல்யாண ஜவுளி ரகங்கள் முதலியன சாயத்துக்கு உத்தரவாதமுள்ளவை. மற்றும் பலவிதமான மில், கைத்தறி நூல் ஜவுளிகளுக்கு நம்பிக்கையும் நாணயமும் வாய்ந்த இடம்.

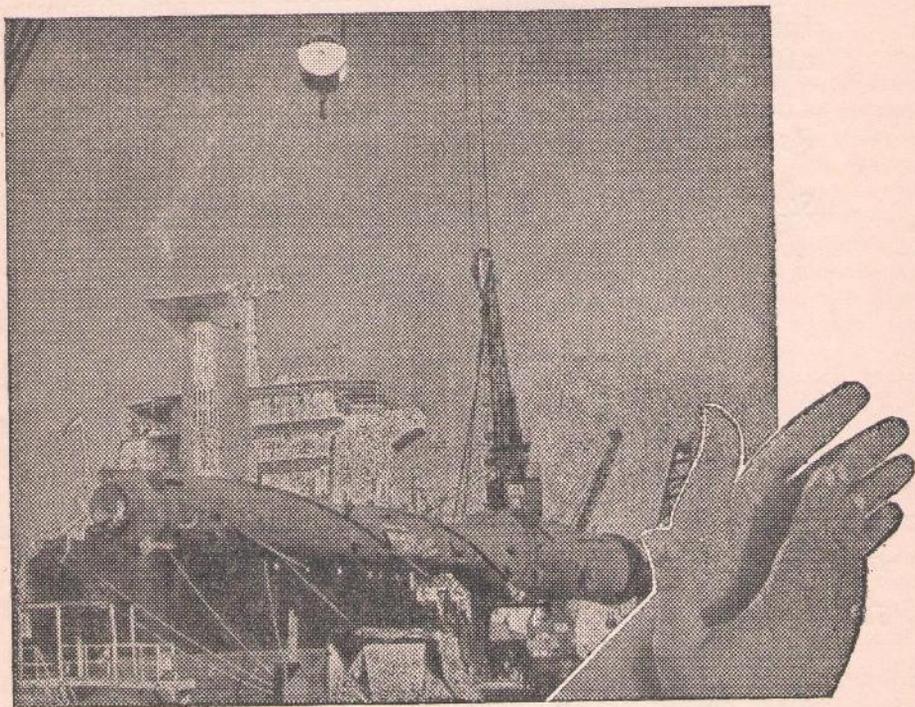
ஸ்ரீ லக்ஷ்மி விலாஸ்

A. பெரியதம்பி முதலியார் & சன்ஸ்

பட்டு, நூல் & மில் ஜவுளி வியாபாரம்

183A-B, காந்தி ரோடு, காஞ்சிபுரம்

An 'encore' export performance by Kaveri

In 1971, Kaveri pioneered the export of Industrial Machinery and Equipment, worth Rupees Five Million, for an oil refinery abroad. In 1975-76, Kaveri has executed a 'repeat' export order valued at almost Rupees Ten Million. An added feather in Kaveri's cap is the export of Chlorine Containers—another 'first' for Kaveri and for the country as well.

Kaveri Structural

Works:
Senthannipuram, Golden Rock, Tiruchirappalli 620 004
Telephone: 4535 (4 lines) Cable: PRESSWELD Telex: 045-210

Head Office:
"Sire Mansion", 123 Mount Road, Madras-600 006
Telephone: 83798 (3 lines) Cable: METALFAB Telex: 041-353

Export Agents:
V.D. SWAMI & CO. PVT. LTD.
"Sire Mansion", 123 Mount Road, Madras 600 006
Telephone: 812151 (4 lines) Cable: METTRADING Telex: 041-353

பா...
புரிக...
ரம்.
கும் க...
என்று...
காம...
கிறது...
தில்...
ணத்த...
என்று...
மான...
விழுந்...
காண்...

மா...
மார்க...
ஸம்வ...
உள்ள...
அத்ய...
மாவ...

ஏழு...
மாமர...
லிங்க...
அந்த...
வதற்...
விட்டு...
யத்தி...
பதிக...
அந்த...
மகரிஷ...
முதலி...
தங்கள்...
பட்டி...
வைக...
காசிக...
அங்கு...
த்வாத...
ஞள்.
யெல்ல...
முர்த்த...
பிறகு...
மேற்...
சுவப...
காண்...